

پښتو ليک دود ورځنۍ مرکه

۲۹م، ۲۰م دسمبر ۲۰۱۲ء

د پښتو نوې املا

(د پښتو اکېډيمۍ، پېښور پوهنتون د باره گلۍ د
سيمینار متفقه فيصلې)

Ketabton.com

د ورکشاپ گډون والو ته د ډائرېکټر پښتو اکېډمي
پېښور پوهنتون له اړخه هر کله او د اکېډمي د اغراض و
مقاصد و په حقله لنډه وېنا،

پروفېسر ډاکټر محمد رسول جان صاحب **وائس چانسلر** پېښور
پوهنتون، خېبر پښتونخوا

پروفېسر ډاکټر معراج الاسلام ضيا صاحب **ډين**
فېکلتې اف اسلامک اينډ اورينټل سټډيز

محترمه پروفېسر ډاکټر سلمې شاهين
د پښتو اکېډمي پخوانۍ ډائرېکټر

د خېبر پښتونخوا او د فاطما خڅه راغليو عالمانو، پوهانو، اديبانو او
شاعرانو او د ملاکنډ پوهنتون، د باچا خان پوهنتون، د ولي خان
پوهنتون، د اسلاميه کالج پوهنتون، د خېبر پښتونخوا د کالجونو
خڅه نمائنده استادانو او شاگردانو،

او د مېلمه په توگه په ځانگړي ډول ډاکټر يوسف جذاب صاحب ته،
چې يو څو ورځې د مخه له جرمني خڅه رافارغ شوي او په
لېنگوسټېک کښې ئې د پي ايچ ډي ډگري اخيستي ده.

د پښتو اکېډيمۍ په نمائندگي زه درته هر کله وایم او مننه مو کوم
چې تاسو له خپلو مصروفیاتو څخه وخت او وایست او اکېډيمۍ
په بلنه مو دې گټوره مباحثه ته په خپل راتگ ښکلا او ښځله .
ستاسو په راتگ سره دا خبره په ثبوت رسي چې تاسو د تل په څېر دا
اداره د خپلو لوړو هیلو او سترو ارمانونو مسکن و مرکز گڼلې ده .
د پښتو ژبې او ادب هر شاعر و ادیب د دې ادارې په وده او پرمختیا
بې شانه خوښي محسوس کړې ده ، په هر زیان ئې دلگیر او ځوگیر
پاتې شوي . ادارې د پاره هم دا د ویاړ خبره ده چې خپل تر شا
ستاسو غوندې د قدر وړ مشرانو ، عالمانو او پوهانو د شفقت نظر
ورته حاصل ده . دا ستاسو د مینه ناک نظر او د خلوص و شفقت
اثر ده چې د دې ادارې ائنده او د روښانه سباؤن ورځ تر بله په ځلا
ده .

د تېر کله په شان دغه دوه ورځنۍ مرکه هم په هغه هیله
رابلل شوې ده . لکه څه ډول چې به پخوانیو مشرانو د هم هاغه
مهال د پښتو ژبې او ادب له مشرانو څخه کېدله . باید دا خبره په
ذهن کښې اوساتو چې ستاسو د مباحثې نتائج یواځې د اکېډيمۍ
د دوه ورځنۍ ورکشاپ سرته رسېدل نه دي بلکې دا ستاسو په
زیار د پښتو ژبې و ادب د تاریخ یو اهم پړاو او ستر باب سرته
رسېدل دي . ځکه مونږ تاسو ته ډاډ درکوو چې پښتو اکېډيمۍ
ستاسو پرېکړه ته د نور کله په شان ډېر په درنه سترگه گوري او هم
دا د یو ملي وحدت په لور د یو گټور گام په توگه یادگار موقع گڼي .

ورسره ورسره ستاسو دغه ناسته دلته په دې خپل ادبي کور کښې
د ادبي مشرانو د ناستې په معنا اخلو.

چونکې د املا او ليک دود موضوع يوه ډېره حساسه او کرکېچنه
موضوع ده، هر څوک پرې نه پوهېږي ځکه مونږ له ستاسو څخه
هيله من يو چې تاسو به د خپل علميت، پوهې، استعداد، د خپلو
لوړو او سپېڅليو جذباتو په اساس هر هغه څه چې د پښتو په ليک
دود کښې ليکونکيو او لوستونکيو د پاره گټور وي، راته اسان او
د حل لارې بڼه ئې په نځېنه کړئ. په دې لړ کښې هر هغه څه چې
ستاسو له پرېکړو راتېر شي، به پښتون ملت ته دا پېغام هم ورکړي
چې پښتانه د وحدت په فلسفه پوهېدلي او نور نه شي کېدلې چې
څوک ئې د ځان خوښۍ، اطرافو، خپل خپليو او يا د علاقائيت د
برترۍ په اساس يو تر بله ځله تېرباسي.

مونږ دا نه وايو چې دا د پښتو اکېډيمۍ اولنۍ يا ځانگړې
هڅه ده بلکې په دې لړ کښې د ۱۹۴۲ء څخه تر کال ۱۹۹۰ء د
پښتو اکېډيمۍ د باره کلۍ تر پرېکړو پورې هغه ټولې هڅې چې په
انفرادي، اجتماعي يا ادارتي سطح ترسره شوې دي، د ستاينې وړ
او راته د لارې مشعلونه دي. خو چونکې د وخت او حالاتو د بدلون
په تله کښې د نن زمانې د ټېکنالوجي د اړتياوو د پاره دا هم
ضروري ده چې ولې دې مونږ ددې خپلو مشرانو، عالمانو او
ژبپوهانو د نويو تجربو څخه بې برخې پاتې شو.

ستاسو راغونښتلو او مشاورت څخه زمونږ غرض دا نه
دے چې مونږ د تېرو پرېکړو په باب يو څه ابهام خوروو يا يو چا

ته دا موقع ورکړو چې هغه دې د پښتو اکېډيمۍ له پلټنې فارم
 څخه خپل ناوللي عزائم د پښتو او يا د خپلو مخالفينو په خلاف
 استعمال کړي ، بلکې زمونږ واضح موقف د دې چې د پښتو ژبې
 هر ليکوال د پښتو ژبې او ادب د روایاتو په څېر د پښتونوالۍ د
 روایتو څخه هغومره خبر د دې څومره چې هغه د ادب د کلیمې په
 معنا او مفهوم پوهه د دې ځکه مونږ دا نه محسوسوو چې ستاسو
 په شان لومړی او د قدر وړ عالمانو ته په دې ضمن کې د
 مباحثې دود دستور په معنا د ادب یوه ایستلې کرښه په نڅښه
 کړو . البته په دې پوهېږو چې زمونږ او ستاسو له یو بل سره
 ورومې تعلق د یوې ژبې د دې . پس له دې د رنګ و نسل ،
 تاریخ و ثقافت او د یوې شریکې جغرافیې . که چېرې مونږ او
 تاسې دغه د پښتني اقدارو تعلق یو بل سره ټینګ نه ساتو ، نو
 هسې اولسونه او قومونه خو خورا نور هم ډېر دي .

دغه مرکه ، چې یواځې د څېړنې پښتونخوا او فاتا په پوهانو
 او عالمانو مشتمله ده ، ځکه مو په دې ډول محدوده کړې ده چې
 اول دلته په دې صوبه کې سره کېښو او د لیک دود او املا په
 ځینو مسائلو یو بل قانع او قائل کړو ، بیا په دویم پړاو کې د ټول
 پښتون ملت په سطح یوه لویه جرګه یا مرکه د رابللو هڅه او کړو .
 هلته به هغه پرېکړې چې تاسو ورباندې یوه مثبتې فېصله ورکړې
 وي ، ټولو ته عام کړې شي . هغه مسائل چې لازيات بحث ته اړتیا
 لري ، د هغو په اختیارولو به تر هغه ټینګار نه کوو څو چې په لویه
 مرکه کې نه وي حل کړي شوي . دې سره به یوه خوا افهام و تفهیم

ته لاره پېدا شي ، بل راتلونکي وخت کښې به اختلافي اهداف راته واضح شي ځکه په دې موقع د کابل او يا د کوټې او قندهار د اختلافي ليک دود خبره زياته په تکرار سره نه کوو ځکه چې د دغو سيمو مشران ، پوهان او عالمان له مونږ سره په دې مجلس کښې نه دي شريک . په دې اساس هر څه چې دلته بحث کېږي د هغې دائره کار به د پښتونخوا د صوبې د ننه او ورسره تش په نامه قبائلي علاقه کښې استعمال او اطلاق پورې محدود وي خو د دې دا معنا هم نه ده چې مونږ له کابل ، کوټې يا قندهار څخه په ليک دود کښې ځانته بېله لار باسو ، نا داسې نه ده . زمونږ د دې مرکې اهم هدف هم دا دے چې اول په هغو نيمگړتياوځان پوهه کړو چې رفع کول ئې انتهايي ضروري دي . پس له هغې به وړاندې تگ وي . د دې مرکې اهم مقصد دا هم دے چې د وحدت يعني د يو واحد ملت د يوې واحدې ژبې منل شوي ليک دود اختيارولو د پاره د اجتماعي شعور څخه کار اخيستل دي ، ځکه چې بې د اجتماعي سوچ و فکر دا ناشونې ده .

د پښتونخوا د سيمې جغرافيايي او اقتصادي اهميت په اړه ډېر څه نه وایم ځکه چې تاسو ټول تر مونږ زيات ورباندې خبریئ چې دغه منطقه نه يواځې په اوسنيو وختونو کښې بلکې له پېړيو راهيسې يو تاريخي حيثيت لري ، ولې نن چې څه ډول حالات مخې ته دي د هغو په تل کښې يو څه داسې اشارې ليدلې شي ، بويачې راتلونکې سهار به د تېر کله په شان نه وي بلکې لاروښانه او درخشانه به وي . خو حالات اوبدلون ادراکول د هر چا د فهم او پوهې کار نه دے بلکې دې د پاره د

عالمانو او پوهانو د نظر ضرورت وي. ځكه له تاسو څخه هيله كېږي چې د يو منلي او كره ليك دود په خاطر له خپلوشخصي، گوندي، مسلکي او علاقائي گوت پېرونو رابهر شي او د يو واحد ليك دود اختيارولو په لړ كېنې د خپل قوم د روښانه ائنده په خاطر تاريخي فېصلي صادري كړي.

په اخر كېنې يو څو خبرې چې مونږ ئې نه يواځې د اكېډيمۍ په چارو كېنې بلکې د اكېډيمۍ نه پرته د پښتو ژبې و ادب د فعاليتونو په حواله محسوسوو او يا مو محسوس كړي دي، درسره شريكوو. هغه دا چې دا هر څه چې تاسو ئې په دې اكېډيمۍ كېنې وينئ، گوري، بايد د دې محرک درته معلوم وي. چونکې نن تاسو لومړي مشران، ليکوالان، عالمان او پوهان يو ځای شوي يئ، ځکه درته مخامخ وایم او بې د څه ډار، غرض او لالچ وایم چې زموږ لوړ رتبه چارواکي دې د خپل قوم د تعلیم و صحت او د خپلې ژبې د روښانه سباؤن غمخوار شي. که دوي په زړه او قومي جذبه داسې او کړي نو په هم هغه ورځ او پوهېږي چې پښتو ملت د پخوا په څېر يو ځل بيا د جهان د سيالو سيال او ژبه ئې هم هغه د وېدا، اوستا او سنسکريت په شان مثالي شي. په دې لړ كېنې زه د محترم پروفېسر ډاکټر محمد رسول جان صاحب انتھائي منندوي يم، چې د لامخكېنې تلو د پاره ئې مونږ ته لارښودنه كړې ده، الله دې د ده قدر او عزت تر دې هم لزيات سوا كړي. - امين

ډېرو قدرمنو ، د توجو راکولو مو يو جهان مننه ، ستاسو د
 ټولو برخه والو يو ځل بيا بې کچه مننه کوم چې په دې تاريخي
 مرکه کښې مو راسره برخه واخيسته او د پښتو اکېډيمۍ تاريخي
 حيثيت ، مقام او نښان مو لوړ او ساتلو . الله دې ستاسو قدر او
 درجات يو په څو چنده درزيات او بلند کړي . امين او مننه

پرفېسر ډاکټر نصرالله جان وزير

ډائرېکټر ، پښتو اکېډيمۍ پېښور پوهنتون

۲۹ دسمبر ۲۰۱۲ء

بلنلیک

قدرمن / قدرمني

پښتو اکېډیمي، پېښور پوهنتون د خپل علمي او ادبي دود سره سم د پښتو ژبې و ادب د ودې او پرمختیاد هلو ځلو په بهیر کېښي دا اراده لري چې د پښتو لیک دود د یو والي (وحدت) په لور بره تګ د پاره ژبپوهان او عالمان سره جرګه کړي. په دې خاطر پښتو اکېډیمي د پښتو ژبپوهانو او عالمانو یوه دوه ورځنۍ مرکه د رابللو تایید کړې ده چې په دې مرکه کېښي به د پښتو ژور فکره ژبپوهان، عالمان او څېړونکي د پښتو ژبې په الفبا، لیک دود او هم د املا په مسائلو بحثونه کوي. د دې ورکشاپ (مرکې) مشر مېلمه به د پېښور پوهنتون وائس چانسلر پروفېسر ډاکټر محمدرسل جان صاحب وي.

ستاسو ګډون به زموږ د پاره د ډاډ او ویار سبب وي.

نېټه: ۲۸-۲۹ دسمبر ۲۰۱۶ ءورځ: شورو او زیارت

وخت: له ګهیځ (سهار) (۹.۳۰) نه تر وروستي وخته پورې

ځای: د پښتو اکېډیمي لائبریري

رابطه: پروفېسر ډاکټر نصرالله جان وزیر، ډائرېکټر پښتو اکېډیمي:

۰۳۳۳۹۷۲۹۷۱۵

هدف و غایت

پښتوا کېدې مې یو ځل بیا د پښتو لیک دود په لږ کښې خپلو دانشورانو او ژبپوهانو ته موقع ورکوي چې د لیک دود په حقله دې د نوې ژبپوهنې په رڼا کښې د لیک دود د ستونځو په حقله خپلې مشورې راښکې کړي .

نن سبا چې د پښتو د لیک دود په لږ کښې یو څه ستونځې مخې ته راځي باید چې زموږ ژبپوهان او د ژبې دانشوران په دغه یوه صلاح شي او مستحکم صورت ورکړي .

په دغه مرکه کښې به د خپېر پښتونخوا او د قبائلي سیمې (فاطا) نه راغلي پوهان گډون کوي ، دغه فېصلې به ټولو پښتنو ، دانشورانو ، پوهانو او ژبپوهانو ، پوهنتونونو ، کالجونو ، سکولونو ، پرنټ او الېکټرانک مېډیا ته رسولې شي .

ګډون

په مرکه کښې برخه اخیستونکي به هغه پوهان ، نقادان ، عالمان او فاضلان وي چې په ژبپوهنه کښې مهارت لري ، د ژبې او ادب په میدان کښې ښه پوهه لري او یا په رسم الخط او املا کښې ئې پوهه منلې شوې وي . ورسره به هغه محققین هم وي چې په ژبپوهنه یا نورو ادبي چارو کښې ئې نوم په ملي سطح منل شوی او استعداد پیدا کړی وي . دې نه علاوه د پوهنتونونو هغه نمائنده استاذان چېرته چې پښتو ته د لامخکښې تلولارې پیدا کېدو امکانات زیات وي هم برخه اخیستو ته رابللې شي .

ددې مرکې ټوله کاروایي به ریکارډ کولې شي او یوې مثبتې نتیجې ته د رسېدو وروستو به اولس ته د هغو د مشتهر کولو بندوبست کولې شي .

پروگرام

۲۸ م دسمبر ۲۰۱۶ء سحر ۹ بجي

۱. د غونډې باقاعده پرانسته
 ۲. د ډائرېکټر پښتو اکېډمي ، هر کلي نامه
 ۳. د وائس چانسلر خطاب
- ورومبۍ ناسته : يوولس بجي = ۲۸ م دسمبر ۲۰۱۶ء

۱. د ډائرېکټر پښتو اکېډمي له خوا پرېزنټېشن
۲. مباحثه (د غړو نظر)

دوېمه ورځ

ورومبۍ ناسته : سحر نهه بجي = ۲۹ م دسمبر ۲۰۱۶ء

۱. په مباحثه کېنې پاتې نقطې څېړل : دولسو بجو پورې
۲. متفق فېصلې مخې ته راوړل : يوې بجې پورې

دوېمه ناسته : ۲ بجي ۲۹ م دسمبر ۲۰۱۶ء

قرار دادونه

اختتامي دعا

د الفبا په ترتیب د راغلیو مېلمنو او کوربنو نومونه

نمبر	نوم	رابطه نمبر	دستخط	ممبر اعزازي
۱.	پروفېسر ډاکټر نصر الله جان وزير	03339728715		کنوید
۲.	اسماعيل گوهر	03459624256		ممبر
۳.	امجد ناصر	03335599959		//
۴.	پروفېسر داوړ خان داوود	03338232648		//
۵.	پروفېسر ډاکټر روح الله	03018913961		اعزازي
۶.	پروفېسر ډاکټر سلمی شاهین	03339124378		ممبر
۷.	پروفېسر فضل نصیر اسیر	03339117626		//
۸.	پروفېسر قاسم محمود	03339095309		//
۹.	پروفېسر هدايت الله	03339199349		//
۱۰.	ډاکټر اباسين يوسفزى	03005957899		//
۱۱.	ډاکټر احمد علي عاجز	03015963864		اعزازي
۱۲.	ډاکټر اسرار	0937863991		ممبر
۱۳.	ډاکټر اسلم تاثیر	03000927234		//
۱۴.	ډاکټر بشری خاتون	03329409634		اعزازي
۱۵.	ډاکټر پروېز مهجور	03349169582		ممبر
۱۶.	ډاکټر جاوېد خليل	03005938122		//
۱۷.	ډاکټر جاوېد اقبال	03323095327		اعزازي
۱۸.	ډاکټر حنيف خليل	03315462178		ممبر
۱۹.	ډاکټر خالد خان ختيک	03329779537		//
۲۰.	ډاکټر محمد زبير حسرت	03459309207		//
۲۱.	ډاکټر سليم جاوېد			//

//		03339125641	داکتر سهیل انشا	۲۲.
//	کمال	03339133832	داکتر سهیل خان	۲۳.
اعزاز ی		03429120800	داکتر شکیل احمد	۲۴.
//	سید	03438982289	داکتر شہر زمان سیماب	۲۵.
ممبر		03028333625	داکتر ظفر اللہ بخشالی	۲۶.
ممبر		03349321761	داکتر علی خیل دریاب	۲۷.
اعزاز ی		03329080645	داکتر فخر الاسلام	۲۸.
//	سید	03331919306	داکتر فرخندہ لیاقت	۲۹.
ممبر		03332198450	داکتر محب وزیر	۳۰.
//	سید	0915850749	داکتر محمد اقبال نسیم خٹک	۳۱.
اعزاز ی			داکتر معراج الاسلام	۳۲.
//	سید	03455148417	داکتر مظہر	۳۳.
//	سید	03469222113	داکتر نگینہ خانم	۳۴.
//	سید	03459857458	داکتر نور محمد دانش	۳۵.
ممبر		03339347814	داکتر نیاز محمد عاجز	۳۶.
//		03009840334	داکتر ہمایون ہما	۳۷.
//	سید	0915813457	داکتر یار محمد مغموم خٹک	۳۸.
//	سید	03459794170	داکتر یوسف خان جذاب	۳۹.
//		03458196346	رحمت شاہ سائل	۴۰.
//	سید	03329002802	سلیم بنگش	۴۱.
//	سید	03349087752	داکتر عمر عثمان مروت	۴۲.
//	م. ر. شفیق	03085170749	م. ر. شفیق	۴۳.
//	سید	03219338323	محترم ہمیش خلیل	۴۴.
//		03339302475	مشتاق مجروح	۴۵.
//	سید	03459773475	نادر خان علیل	۴۶.
		03105926636	ارشاد خان (کمپوزر)	۴۷.
معاون		03169802080	محمد عارف جاوید خلیل	۴۸.

ورومبى ورځ

۲۸م دسمبر ۲۰۱۶ء

پښتو اکېډيمۍ چې د کال ۱۹۵۵ء څخه راپه دې خوا د پېښور يونيورسټۍ تر سيوري لاندې د پښتو ژبې، ادب، تاريخ، ثقافت، ژباړې، گرائمر، پښتو ژبه (پښتو ډکشنري)، د ماشومانو ادب، د نړۍ د نورو ژبو سره ارتباط او يولړ داسې نورو کارونو په حقله چې کوم څېړنيز کار پېل کړې وه، هغه د دغو ټاکل شويو اهدافو د لاس ته راوړلو په تکل تاند روان دى. پښتو اکېډيمۍ د تحقيق، تنقيد، ژباړې او تخليق په لړ کښې ډېر گټور او مثبت خدمات مخې ته راوړي دي.

د پښتو اکېډيمۍ له گټورو زيارونو څخه يولړ هغه خدمات چې د پښتو ژبې او ادب له مينه والو سره ئې په شريکه کړي دي، هغو کښې د سيمينارونو، کانفرنسونو، د علمي او ادبي غونډو اهتمام او د کابل د علومو اکېډيمۍ او د سندھ د سندھيالوجي سره په رابطه کښې اوسېدل او د ژبو او ادبياتو په ډگر کښې د هغوي د فعاليتونو او څېړنو څخه ئې استفاده تر لاسه کړې ده. خود پښتو اکېډيمۍ په لوړو خدماتو کښې چې څه په ځانگړي ډول يادېدلې شي، هغه د پښتو اکېډيمۍ پښتو لغات راغونډول، د پښتنو فولکلور راتولول او د يو منلي ليک دود دپاره نه يواځې په کوزه پښتونخوا کښې بلکې د کابل د عالمانو سره علمي جرگې کول شامل دي. که څه هم د پښتو اکېډيمۍ هر يو

فعالیت په خپل ځای یو ستر مقام لري مگر دغه درې برخې ئې بیا
زرین او زر زري باب گنلې شي.

د پښتو ژبې د ودې او پرمختیا په چارو کښې یا په پښتو
لیک دود کښې وحدت راوستلو او په دې لړ کښې د راپورته شویو
او یا وخت په وخت راپورته کېدونکیو مسائلو حل، د پښتو ژبې و
ادب د پوهانو په صلاح او مشوره را وړاندې کړې شي. تر دا دمه
د پښتو د لیک دود او د پښتو املائي مسائلو په حقله د پښتنو
عالمانو او پوهانو څه اووه مرګې جوړې شوې دي چې د هغو څخه
ځینې ناستې کابل کښې او ځینې په کوزه پښتونخوا کښې د پښتو
اکېډیمۍ په مېلمستیا او اهتمام شوې دي (د لزیاتو معلوماتو له
پاره اوګورئ د ګل باچا الفت: (لیکوالي املا او انشا). په دې لړ
کښې چې هر څومره ناستې شوې دي، په هغو کښې د پښتو ژبې د
لیک دود او یا د املا د ځینو تېروتنو د له مېنځه وړلو او د سم دود
د رواجولو په خاطر ډېرې ګټورې او مثبتې پرېکړې ثبت شوې دي.
چې اوس هر دوه اړخ ته په لیک کښې په کار راوستې شي. د پښتو
لیک دود په حقله ورومبۍ غونډه کال ۱۹۴۲ء کښې په کابل
کښې او اووه مه غونډه ئې کال ۱۹۹۰ء کښې د پښتو اکېډیمي
پېښور پوهنتون په اهتمام د پوهنتون د مني کېمپ یعنی باره ګلۍ
کښې شوې ده. دې یاد غونډې ته د خېبر پښتونخوا، د پاکستان د
قبائيلي علاقه یعنی فاتما، د جنوبي پښتونخوا یعنی د کوئټې څخه
د پښتو ژبې او ادب مشران او د افغانستان څخه د قدر وړ مشران،
عالمان، ادیبان او شاعران راغونډتلي شوي وو. دا یاده غونډه په

دې لحاظ يوه ډېره تاريخي او مهمه غونډه وه ، چې په دې کښې
 ټول گډون وال ، پوهان او عالمان په يو معياري ليک دود متفق
 شول . د دغه مشرانو او عالمانو پرېکړو يا فېصلو ته د پښتو ژبې او
 ادب په تاريخ کښې او په ځانگړي ډول د ليک دود د پرېکړو په
 لړ کښې د پښتو اکېډيمۍ د باره گلي پرېکړې وئيلې شي . په
 رښتيا چې دا د پښتو ژبې و ادب سره د هغو مشرانو د مينې ،
 خواخوږۍ ، خواريو او هلو ځلو برکت وه چې په پښتو ليک دود
 کښې ئې وحدت راوستو او د پښتو ائنده ئې له انتشار څخه
 اوژغورلو . په دې لحاظ دا يوه تاريخي او مهمه فېصله بلله شي .
 په دې اساس د پښتو د وحدت په ډگر کښې دا ډېره مهمه او د وياړ
 خبره ده چې نن سبا په پښتو کښې څومره هم کتابونه چاپ کېږي
 هغه ددې يادې جرگې د پرېکړو سره سم چاپېږي . يعنې اوس مهال
 د درس و تدريس تر کتابونو سره عام کتابونه ، مجلې او هم
 ورځپاڼې د دې ليک دود تحت ليکلي شي . خو هغه عوامل چې
 ددې غونډې يا مرکې د رابللو سبب شوي ، له هغو څخه د ځينو
 ليکوالو شخصي اود ځينو ادارو خپل سري تېروتنو په مقابل کښې
 اړتيا پېدا شوه ، چې هغو ته د دغه معياري ليک دود پرېکړې
 وراورسولې شي ، يا ورته واضح کړې شي ، په دې خاطر دا غونډه
 رابلل شوې ده . دويمه مهمه خبره دا وه چې د وخت په تېرېدو ځينې
 نوي مسائل هم پېدا شوي وو ، چې هغو ته د پښتو مشرانو او
 پوهانو خپل تر مېنځه صلاح کېدل اړين شوي وو . ځکه دلته دا
 وئيل به بې ځايه نه وي چې د پښتو د وحدت په حقله څومره چې

باره گلی د سیمینار پر پکړې ټولو پښتنو د پاره د ویاړ او ارزښت وړ او گرځېدې ، په هم هغه دود د لته یو وار بیا دا هڅه کېږي چې د پښتو لیک دود د فېصله کړې شویو پر پکړو د بیا تامینولو تائید او نویو مسائلو ته د یو ممکن حل را ایستلو د پاره د مشرانو جرگې ته متوجه کړي .

لکه د وړاندې اووئیل شول چې د پښتو اکېډیمۍ د باره گلی سیمینار په کال ۱۹۹۰ء کښې د پېښور پوهنتون تحت شومو وۀ، د هغه وخت نه را په دېخوا اوس هر یو کتاب په هم دې لیک دود کښې چاپ کېږي . پرته د دې اوس لیکوالان ، کاتبان ، کمپوزران او هم شاگردان ورسره تر ډېره حده بلد شوي دي . چې له کبله ئې اوس پښتو لیک په اسانه د کمپیوټر ژبه گرځېدلې ده . تر دې چې پښتو اوس د گوگل ټرانسلېټر د ژبو په قطار کښې هم ورگډه شوې ده . دا نه یواځې د پښتو د معیاري لیک دود د پراختیا یو ښه مرغ د مې بلکې په خپله د پښتو ژبې د روښانه سباون په لار کښې یو ښه گام د مې .

کال ۲۰۱۲ء د دسمبر په اتویشتمه او نهه ویشتمه نېټه پښتو اکېډیمۍ یو ځل بیا د پښتو لیک دود او املا د ځینو مسائلو له مېنځه وړلو په لړ کښې د دوه ورځني سیمینار تالیا او کړه ، چې تر پنځوس پورې لیکوالو ، ادیبانو ، پوهانو ، ژبپوهانو ، د پوهنتونونو استادانو او یو لړ محصلینو ته په کښې د برخه اخیستو بلنه ورکړې شوه . ددې غونډې مقصد دا وۀ چې د پښتو اکېډیمۍ د باره گلی د املا په حقله یو ځل بیا د ژبپوهانو ، شاعرانو او ادیبانو تائید واخیسته

شي - بل يو څه ستونځې داسې محسوسېدې چې هغه د ځينو ليکوالو له خوا په شعوري يا په لاشعوري توگه تکرارول کېدې ځکه اکېډيمۍ دا اړينه او گټه چې د خپلو عالمانو ، ژبپوهانو او مشرانو يوه داسې مرکه جوړه کړي چې په هغې کېنې دې خپلو مشرانو او عالمانو ته دغه مسائل مخې ته کېنېږدي او د هغوي څخه رايې او نظر پرې واخلي .

غونډه د پښتو اکېډيمۍ په کتابتون کېنې راجوړه شوې وه . د خبر پښتونخوا او د فاتما يعني خبر پښتونخوا ته جوختې قبائلي علاقه څخه راغونډ شويو ليکوالانو او پوهانو ته د ناستې دپاره معقول انتظام شوی وه . ساؤنډ سسټم او ويډيو رېکارډنگ سره د فوټو گرافي بندوبست هم شوی وه . ټولو قدرمنو مېلمنو ته ډېر په قدر او عزت او په پښتنه مينه د پښتو اکېډيمۍ اهلکارو او غړيو هر کله او د مېلمه پالنې د اقدارو سره سم پېرزوئنه او ښه راغله اووې .

اتويشتم دسمبر کال ۲۰۱۲ء سحر لس بجې څو منټه د پاسه د غونډې يا ورکشاپ رسمي پرېکړه تامين شوه . د ورومې ناستې مشري د پېښور پوهنتون د شرقي علومو ډين محترم پوهاند ډاکټر معراج الاسلام ضياء صاحب تر مشرۍ لاندې پېل شوه ډاکټر نياز محمد عاجز د قرآن عظيم الشان د يو څو آيتونو د تلاوت کولو نه وروسته ، د پښتو اکېډيمۍ ډائرېکټر پروفېسر ډاکټر نصرالله جان وزير ټولو مېلمنو ته هرکله او وئيلو او د روان ورکشاپ حاضرينو ته ئې د پښتو اکېډيمۍ اغراض او مقاصد او

ددې د بېلا بېلو خانگو په حواله لنډه شان پېژندگلي څه دا شان وړاندې کړه.

پښتو اکېډمي يوه علمي، تحقيقي او اشاعتي اداره ده، چې په کال ۱۹۵۵ء کې جوړه شوې او د پېښور يونيورسټي يوه مهمه برخه ده.

د اکېډمۍ څانگې :

۱. تحقيق، تاليف و طباعت.

۲. ژباړه

۳. لغت سازي

۴. فولکلور

۵. تاريخ و ثقافت

تدريسي امور:-

۱. ايم فل

۲. ايم فل ليدنگ تو پي ايچ ډي

۳. پي ايچ ډي

شاگردان :-

۱. پښتو اکېډمي د ايم فل او پي ايچ ډي په ضمن کې تر اوسه ۱۰ شاگردان فارغ کړي او تر ۷۶ پورې شاگردان رجسټر ډدي.

مقاصد :-

ددې ادارې له اهدافو څخه يو څو مهم اهداف په دې لاندې ډول دي:

۱. پښتو ژبه او په پښتون اولس کښې چې کوم ادبي ، علمي فني صلاحيتونه موجود دي هغه په کار راوستل.
۲. د پښتو ژبې يوه ارزښتناکه ډکشنري ترتيبول.
۳. د يوې داسې معياري کتابتون (لايبرېري) قيام ، چې په کښې پښتو ژبه و ادب ، تاريخ و ثقافت ، تهذيب و تمدن ، نړۍ د نورو قومونو د ژبو او ادبياتو په حقله څېړنکاران اسانتياوې موجودې وي.
۴. د مختلفو قلمي نسخو او د تحقيقي مواد و اشاعت بندو کول . او داسې نور

کتابتون (لايبرېري) :-

۱. موجوده لايبرېري : يو مېن هال ، يو افس او دوه بغل (سائيډ روم) چې د مخطوطاتو دپاره مخصوصې دي.
۲. په دې لايبرېري کښې د شاگردانو او څېړنکارانو دپاره د څلور څلوېښت زره کتابونه موجود دي.
۳. دې نه علاوه څوارلس سوه څلور پنځوس قيمتي او نايابې نسخې هم موجودې دي . چې ځينې چاپ او ځينې ناچاپ دي.
۴. د لايبرېري نه روزانه تقريباً د دېرشو نه پنځوسو پورې ه او غېر ملکي طالبعلمان ، محققين ، شاعران او اديبان د بېلو علمي او ادبي کتابونو نه استفاده کوي .

د لائبرېری ستونځې :-

۱. د ځای د کمښاد وجې شاگردانو او محققینو ته مشکلات
۲. د جدیدو سهولتونو فقدان.
۳. ملکي او غیر ملکي محققینو ته د تحقیق په دوران کښې د استوګنې مشکلات.
۴. مخطوطات ډېر په ناسمه طریقه سره دلته کښېښودل شوي دي. چې له کبله ئې د زیان او یا د خرابېدو خطر دے.

اشاعت :-

۱. پښتو اکېډیمي له شروع نه تر دا دمه تقریباً اووه سوه شپږ پنځوس (۷۵۶) کتابونه په مختلفو موضوعاتو چاپ کړي دي.
۲. پښتو ژبه (پښتو ډکشنري) چې په پنځلس جلدونو مشتمله ده. د یارلس جلدونه ئې چاپ او دوه ئې چاپ ته تیار پراته دي. خو د دې په ځای اداره اوس په دې کار بوخته ده چې دغه ټول پنځلس واړه جلدونه دې په هم یو جلد کښې په سافټ او هارډ شکل کښې خپور کړي شي. په دې کار روان دے ، انشاءالله چې ډېر زړه دا پروژه عملي شي.
۳. پښتو اکېډیمي یوه ”شپږ میاشتینۍ“ پښتو / انګرېزي تحقیقي مجله خوروي. چې دهائراېجو کښن کمیشن اسلام آباد له خوا باقاعده منظوره ده.

ستونځي :-

۱. د مالي ستونځو له کبله د ادارې اشاعتي امور د ځنډ بنکار دي
۲. په اداره کښې د ټېکنیکل ستیاف د کمښت ، د کمپیوټري چارو د ماهر نیشته والی او د فېکلتې د کمي د وجې ، په ډېرو امورو کښې مشکلات لرو .
۳. تقریباً ۲۰۰ قلمي نسخې چاپ ته اړتیا لري ، تر لسو پورې مختلف ریسرچ پراجېکټونه اشاعت ته تیار دي .
۴. لږ تر لږه دېرشو پورې نوي ، ري پرنت ، ډکشري ، ریسرچ پراجېکټ او یو لږ د ژباړې کتابونه چاپ ته آماده دي .

قلمي نسخې :-

۱. پښتو اکېډیمي څوارلس سوه درې پنځوس ابتهايي نایابي او قیمتي قلمي نسخې لري .
۲. په دې کښې ۳۲۲ نسخې ډیجیټلایز شوې دي . او د ۱۰۷۷ نسخو ډیجیټلایزېشن کول دي . په دې پراجېکټ به ډېر زر کار روان شي . منظوري ئې شوې ده .
۳. د قلمي نسخو د خوندي کولو بندوبست . د ټولو قلمي نسخو د ډیجیټلایزېشن پروژه هم منظوره ده . ډېر زر به دغه ټولې نسخې ډیجیټلایز شي .

د ورومبۍ ناستې پیل : د پښتو اکېډیمۍ

ډاټرېکټر پروفېسر ډاکټر نصرالله جان وزیر د وېنا نه وروسته ، د ورومبۍ ناستې مشر مېلمه محترم پروفېسر ډاکټر معراج الاسلام ضياء صاحب ته د دې غونډې په اړه د وېنا کولو بلنه

ورکړې شوه ، دوي اووئیل چیدا ډېره د خوشحالی خبره ده چې پښتو اکېډیمي یو ځل بیا د پښتو لیک دود او د املاد ځینو تېروتنو مخ نیوي په لړ کښې د پښتو ژبې عالمانو ، پوهانو ، ادیبانو ، شاعرانو او عام زده کونکیو ته داسې مواقع پیدا کوي ، دوي زیاته کړه چې داسې غونډې د ژبې په وده او پر مختیا کښې ډېر ستر کردار ادا کوي . د لویو قومونو مطالعه چې اوکړې شي هلته د هرې قبیلې ځان له لهجه یا لهجوي دودونه وي . په دې لړ کښې ډین صاحب د عالم اسلام ، یورپ او ځینو نورو ملکونو د ژبو او لهجو مثالونه هم ورکړل . دوي زیاته کړه چې د دې هر څه باوجود دهغوي یوه معیاري لهجه او یو مشترک لیک دود وي ، چې د هغې په اساس د هغوي د ژبې مرکزیت او وحدت قائم وي .

د ډین صاحب د خبرونه وروسته ، د بحث مباحثې تر مخه د پښتو اکېډیمي ډائرېکټر د خبرالبیان د درېم چاپ نسخه ډین صاحب ته ډالۍ کړه . او له ډین صاحب نه ئې اوغوښتل چې د پښتو اکېډیمي د دفتري چارو په ضمن کښې ستر خدمات ترسره کونکي سپرنټنډنټ ښاغلي فضل گل ثاني ته د ”وي سي“ صاحب د پاره نومول شوی شیلډ په خپلو لاسو ورکړي . دې سره ورومېنۍ ناسته سر ته اورسېده او د چائیو مهال شولو .

د چائیو د دمې نه وروسته دوېمه ناسته شروع شوه . په سر کښې د الف با په چارټ خبرې شروع شوې . دملتي میدیا په ذریعه د الف با چارټ اوبڼودلې شو . د چارټ ترتیب په دې ډول دے .

د پښتو الفبا

(د پښتو منلي شوي حروف غونډه ۴۴ دي)

ا	ب	پ	ت	ټ	ث	ج	ځ
چ	څ	ح	خ	د	ډ	ذ	ر
ږ	ز	ژ	ښ	س	ش	ښ	ص
ض	ط	ظ	ع	غ	ف	ق	ک
ګ	ل	م	ن	ڼ	و	ه/هه	ي
ې	ی	ئ	ے				

د پښتو الفبا

(په ترتیب د نومونو)

ا	ب	پ	ت	ټ	ث	ج	ځ
الف	بې	پې	تې	ټې	ثې	جیم	ځیم
چ	خ	ح	خ	د	ډ	ذ	ر
چې	څې	حې	څې	دال	ډال	ذال	رې
ړ	ز	ژ	ږ	س	ش	ښ	ص
ړې	زې	ژې	ږې	سین	شین	ښین	صاد
ض	ط	ظ	ع	غ	ف	ق	ک
ضاد	طې	ظې	عې	غې	فې	قاف	کاف
ګ	ل	م	ن	ڼ	و	ه/هـ	ي
ګاف	لام	میم	نون	نونې	واو	هې	معروفه يې
ې	ی	ئ	ے				
مخصوصه	تانیث	امر	مجهوله				
يې	يې	يې	ے				

د چارټ بنودلو وروسته ، د دې د الفبا په ترتيب ډاکټر اباسين يوسفزي د بحث اغاز اوکړو ، دوي اووې چې د حروف تهجي په دې ترتيب کښې د ج ، خ او چ په ځاى ترتيب داسې په کار دى چې ج ، خ او خ او داسې بيا چ ، ح او خ . خود دې په رد کښې محترم همېش خليل صاحب اووئيل چې نا دا پخوانى ترتيب په خپل ځاى سم دى . بساغلي پروفېسر ډاکټر يار محمد مغموم خټک صاحب هم د همېش خليل صاحب خبره تائيد کړه او وې وئيل چې څنگه دا چارټ ترتيب شوى هم دغسې ټيک دى .

د پښتو اکېډيمۍ پخوانۍ ډاټرېکټر محترمه ډاکټر سلمى شاهين ډېر په وضاحت سره په دې خبرې اوکړې او په اخر کښې ئې ډېر په جامع انداز سره اووې چې دا فېصله شوې خبرې دي . څه چې يو ځل منل شوي او اتفاق ورباندې شوى ځکه د هغو بيا راسپړدل نه دي په کار . دې سره به دا شوې فېصلې بيا متنازعه شي . هغې اووې چې په پښتو کښې هسې هم خلقو ته مشکلات دي او نه دسرکار له خوا ورته دومره توجه شته . خو مونږ له په کار دي چې د چا انفرادي فېصلو پسې لاړ نه شو . هغې زياته کړه چې په اتېرنېټ او هم په ادبي دنيا کښې دا ترتيب موجود دى .

ډاکټر نصرالله جان وزير د (خ) په حقله د ډاکټر اباسين د خبرې په ځواب کښې اووئيل چې د (خ) د توري غږ په اصل کښې ”څې“ دى چې د پښتونخوا په جنوبي علاقه کښې ئې تلفظ ډېر واضح دى او بېخي په سمه توگه ئې ادائېگي کېږي ، لکه څه ، څوک ، څنگه ، څه او ځينې نور . د حرف (خ) ”څې“ په دې صوت ادائېگي کښې د دې علاقې خلق يعنې د جنوبي علاقه خلق کوم مشکل نه لري . چونکې دا مسئله د پښتونخوا په شمالي سيمو کښې ده ، چېرته چې د ث ، س او خ غږونو په ادائېگي کښې دې

خلقو ته مشکلات دي . ځکه د ځينو اشاعتي ادارو له خوا يا د ځينو ليکوالو له خوا دا په خپلواکه توګه (څيم) ياد شوه . خو په حقيقت کښې د دې جوړۍ او غږ (چ) سره ده ، نه چې د ج او خ سره .

په چارټ کښې موجود د بېلا بېلو توريو په اړه د پوهانو او استاذانو سوالونه راپورته کېدل شروع شول ، په دې لړ کښې ډاکټر نیاز محمد عاجز او وئيل چې د ” ئې “ مسئله هم په کار ده چې يوه ” ئې “ وي . ” ئې “ يوه ده او داسې د ” نون غنه “ دپاره هم يو علامت په کار دے . ورپسې ډاکټر پروېز مهجور خوېشکي او وئيل چې ” ح “ يو مخرج دے د کومي نه را اوځي .

د دغو دواړو پوهانو په نکتو لابت ځاے نه وه نيولې چې ډاکټر جاوېد خليل يو ځل بيا او وئيل چې دا وخت د ” څې / څيم “ فېصله کول په کار دي . دا ترتيب ټيک دے چې کوم تورے فېصله شي بيا مخکښې تلل په کار دي . هغه اووې چې د محترمه ډاکټر سلمی شاهين خبره په ځاے ده ، خو که څه نوې علمي خبره مخې ته راځي ، نو منل ئې په کار دي .

ډاکټر حنيف خليل او وئيل چې مونږ په دې وړمبۍ ناسته کښې تر خپل حده مخکښې لاړو . که څه هم دا د پښتو اکېډيمۍ يو مثبت او ښه اقدام دے . خو د پښتنو د علمي مرکزونو تعين په کار دے او هغه څوک چې د ليک دود په اړه شخصي فېصلې کوي او خپله مطرح کړل شوې املا ته دوام ورکوي هغوي هم دلته راوستل په کار وو . بله دا چې کومې فېصلې اوشي د هغو اطلاق به څوک کوي ، او په هغو مرکزونو چې هلته ، له دغو فېصلو سره اختلاف ښودل کېږي ، او يا هغه محترم پوهان ، عالمان يا عام ليکوالان چې په شخصي توګه توپيري ليک دود کاروي يا خپل مخيزه املا ته دوام ورکوي ، په هغو به ئې څنگه منو ؟

ډاکټر نصرالله جان وزير د ښاغلي ډاکټر حنيف خليل د خبرې په
 ځواب کښې اووئيل ، چې : زمونږ وپرومبې وظيفه دا ده چې په املا کښې
 ستونځې په نخښه کړو ، عالمان ، پوهان ، مونږ او تاسو ټول دلته
 ورباندې بحث او کړو ، رائي پرې واخلو ، پس له هغې يوه منلې پرېکړې
 ته اورسېږو . ډاکټر صاحب ښاغلي ډاکټر حنيف خليل صاحب ته په
 اشاره سره اووئيل چې که څه هم په هغوي ئې منل گران کار دے خو کله
 چې ستاسو غوندې مشران دلته په دې غونډه کښې يوې نتيجې ته
 اورسېږي ، نو دا به بيا د هغو سره د دې غونډې په اساس په دويمه لړۍ
 کښې يعني په انټرنېشنل کانفرنس کښې له هغو سره د لازياتو شننو
 دپاره وړاندې کړو .

د پښتو ژبې نوموړي شاعر او اديب م . ر شفق د هم دې بحث په
 تسلسل کښې ور زياته کړه : کومې فېصلې چې شوې دي ، وخت په وخت
 د هغو يوه جائزه اخيستل په کار دي . البته دغه د الفبا کوم ترتيب چې له
 پخوا څخه دود دے ، هم په دغه ډول سم دے . په دې اړه کابل کښې هم
 اداره موجوده ده او دلته هم ، نو که کوم څه د ليک دود يا د پښتو په
 حواله کول وي په کار ده ، چې د دواړو ادارو په گډه همکاري فېصلې
 صادري شي .

ډاکټر زېبر حسرت د مشرانو توجه يوې بلې مسئلې خواته
 رااوگرځوله . هغه اووئيل چې ”نون غنه“ شاملول په کار دي . او د همزه
 واله ”ه“ هم په کار ده . بل په غونډه ”ی“ پسې ”ه“ هم په کار ده . اوس
 چې کومې دي دا د کابل فېصلې وې . د نورو ډېرو ئي گانو ضرورت نه شته .
 ښاغلي ډاکټر اسرار صاحب د ډاکټر زېبر حسرت د دې سوالونو
 په ځواب کښې په يو طنزيه انداز کښې اووئيل چې په ”ه“ خبره کول
 داسې ده لکه چې مونږ په دې وپرومبې ناسته کښې اخري حرف ته

اورسېدو او چې ”ء“ اوشوه نو معنا دا چې نشست ختمېدو ته را
اورسېدو. ډاکټر اسرار صاحب د غونډې برخه وال ځان ته متوجه کړل او
وې وئيل: چې حقيقت دا دے چې د پښتو اکېډيمۍ له اړخه د باره گلي
سيمینار يو ډېر ښه کوښښ وه او ډېرې ښې فېصلې په کښې شوې دي.
اوس په هغو کښې گوټې وهل نه دي په کار. هغه په تاکيد سره اووې چې:
که نقص دے نو په مونږ کښې دے نه په املا کښې.

ډاکټر خالد خان خټک اووئيل چې زه په دې خبره وياړم چې د
پښتو اکېډيمۍ د باره گلي په سيمينار کښې موجود وم. هغه زياته کړه
چې پښتو کښې د زبر، زېر او پېش واول دي. پښتو کښې دا شاملول په
کار دي.

ډاکټر يوسف خان جذاب اووئيل چې اباسين چې څنگه د پښتو
الفبا د ترتيب په حقله نکتہ پورته کړه، نو اول په ترتيب بحث په کار دے.
هغه اووې چې: د ژبې ابتداء د اواز نه کېږي خو مونږ د حرف نه ابتدا کوو.
دلته دا حروف د اوازونو نمائندگي کوي. نو دا حروف د اوازونو په اساس
ترتيبول پکار دي. اول په شونډو بيا په غاښونو او بيا په حلق کښې اوازونه
پېدا کېږي.

د ډاکټر يوسف خان جذاب بحث لا جاري وو، چې ښاغلي
ډاکټر اقبال نسيم خټک صاحب د (چ) او (خ) په حقله خپله رائي داسې
وړاندې کړله: تر کومه چې د چ (چې) او خ (خې) خبره ده. زمونږ الفبائي
ترتيب د ډېر مخکښې نه راروان دے. دا ترتيب بدلول ډېر گران دي، نه
خو ئې څه ضرورت شته او نه څه گټه. داسې د (چ) او (خ) هغه پخوانۍ
ترتيب په خپل ځای سم دے. البته که د باره گلي په پرېکړو کښې نور
څه ښه والې کېدلې شي نو په کار ده چې په هغو بحث اوشي. پرته د دې

هغه د ډاکټر خالد خان خټک صاحب د زېر، زير او پېش وړاندیز هم تائيد کړو.

ډاکټر اسماعيل گوهر د ډاکټر يوسف جذاب د مطرح کړل شوي مسئلې په ځواب کښې اووئيل: يوسف خان جذاب چې د فوټبک کومه خبره کوي، داسې په اردو کښې هم شوي دي. خودې سره بيا نورې مسئلې پيدا شوې دي. غرض د صوتياتو په بنياد به ډېرې مسئلې راپورته شي، زما په فکر املا ته د صوتياتو په بنياد د ترتيب ضرورت نه شته. هغه مخکښې زياته کړه چې د "نون غنه" ضرورت په واقعيت کښې محسوسېږي، ځکه چې دا د لفظونو په مېنځ کښې هم راځي او په اخر کښې هم. په کار ده چې په دې اړه څه غور اوشي. څو پورې چې د همزه (ء) تعلق دے، نو په فعلي "ي" کښې نې ولې شاملوو. دغه همزه په مټين کښې هم وئيلې کېږي، ځکه زما رايې دا ده چې همزه پکار ده چې وي.

د ډاکټر اسماعيل گوهر، د ځينو نکتو وضاحت په لړ کښې ډاکټر يوسف خان جذاب اووئيل چې: ما صرف د ساوند (اواز) په بنياد د ترتيب خبره اوکړه، ما دا اوسني ترتيب د بدلولو خبره نه ده کړې. زه ترتيب بدلول نه غواړم بلکې ما صرف دا وئيل چې که تاسو ترتيب بدلول غواړئ نو بيا به د اوازونو (غږونو) په د نورو حرفونو حساب به د نورو حرفونو ترتيب هم بدلول وي.

پروفېسر فضل نصير اسير اووئيل چې يو وخت به راځي چې دا ضرورت به پېښېږي چې دا ترتيب چې څنگه په انگرېزي کښې دے - يعني د ABC په ځاے اوس Aa, Ba وائي نو امکان شته چې دغه دود به دلته هم يو وخت داسې شي. بل د زورکي اواز په پښتو کښې نه شته او شکل ئې هم نه شته.

ډاکټر عمر عثمان خان مروت اووئیل چې په کمپیوټر کښې چې کوم فونیم دي دا ټول موجود پراته دي. په کیبورډ کښې چې کوم ټکي دي اوس که په دې کښې مونږ کومې تبدیلی کوو نو بیا به “Uni Code” ته څنگه رسو.

پروفیسر قاسم محمود اووئیل چې د پښتو اکېډیمي د باره کلی په فیصلو مکمل عمل پکار دے چې څوک ئې مخالفت کوي غندنه ئې کول په کار دي.

ډاکټر جاوېد اقبال خټک صاحب د ډاکټر حنیف خلیل صاحب هغه ورومبې مسئلې ته په اشاره سره اووئیل چې: هغه شخصیتونه یا مرکرونه چې په خپل مخیره توګه لیک دود خوروي یا د پښتو اکېډیمي د باره کلی د لیک دود پرېکړو څخه سر غړونه کوي، که دغه شخصیتونه یا مرکرونه د وحدت خوا ته راوستل شي نو لویه ګټه به ئې وي.

ډاکټر اسرار صاحب یوې ډېرې مهمې نکتې ته په اشاره اووئیل: چې په حروف تهجي کښې همزه شاملول په کار دي دا د پښتو د لیک دود یو قسم ته مشکل کشا دے. بل “نون غنه” هم ډېر ضروري دے. او هم د غسې پرته “ے” په خپل ځای ساتل ډېر ضروري دي. دوي زیاته کړه چې پرته (ے) د افغانستان په زړو کتابونو کښې شته. او په خپله ارواښاد حبیبی هم استعمال کړې ده. هغه زیاته کړه چې عربي په یوه “ی” چلېږي. اردو کښې هم د غسې ده. غرض دا چې پرته “ے” پرېښودل نه دي په کار.

ډاکټر یوسف خان جذاب اووئیل چې د ترتیب خبره ډېره ضروري ده. د “نون غنه” او “همزه” بحث وروستو خبره ده، هغه اووې چې ډاکټر زبیر حسرت صاحب دا څنگه وائي چې غونډه “ی” دې په پرته “ے” اولیکلې شي.

ډاکټر زېر حسرت د ډاکټر يوسف جذاب د سوال په ځواب کښې اووې چې: د وړاندې قاعدې مطابق ”ی“ او ”ه“ لیکل پکار دي. مخصوصه فعلی او تانیثي یې گانې دې په خپل ځای وي اونون غنه هم پکار ده.

د دوي دواړو د بحث په مېنځ کښې ډاکټر نیاز محمد عاجز صاحب زیاته کړه چې: ټولې یې گانې پکار دي. ډاکټر يوسف جذاب صاحب اووې چې زه دا وایم چې د حرفونو ترتیب په خپل ځای سم دے. ډاکټر حنیف خلیل د ډاکټر يوسف جذاب د خبرو په تسلسل کښې اووئیل چې: که مونږ دا منو چې ترتیب هم دغسې سم دے او مونږ ئې تائیدوو، نو بیا خوشمه ده. خو چېرته چې تبدیلی بېخي اړینې دي. لکه ”ی“ ته لاندې دوه څنګ په څنګ ټکي کول به زمونږ د پاره څنګه وي؟ ډاکټر زېر حسرت اووئیل چې هر یو حرف درې څلور شکلوته لري. د معروفې یې ”ي“ مېنځني شکل کښې ”ی“ په کار وه او د ”یا“ په سر کښې اخر ته فقط په ”ی“ اکتفا په کار ده.

ډاکټر یار محمد مغموم صاحب اووئیل چې: د حروف تهجي ترتیب په خپل ځای سم دے خو د ”نون غنه“ او همزه شاملول هم په کار دي. هغه اووې: پیر روښان د موجوده املا باني دے باید د هغه وضع کړل شوی لیک دود مونږ په نظر کښې اوساتو.

پروفېسر قاسم محمود ډېر په تاکید سره یو ځل بیا هغه خبره تکرار کړه چې: د باره ګلۍ دا شوې فېصلې منل پکار دي. که په لهجو پسې لاړو نو ټوله املا به خرابه شي او هر څه به ګډ وډ شي او د پښتنو وحدت به له مېنځه لاړ شي.

د ټل له خوا په دې غونډه کښې برخه اخیستونکي سلیم بنگش اوونیل چې اعرابونه په عربۍ کښې هم په حروفو نه شته ځکه دا به په

پښتو يو اضافي بوج وي چونکې اعراب د غېر اهل زبان دپاره په نورو ژبو د پوهېدلو د پاره کارول کېږي، نو په پښتو کې هم دا نه دي په کار. ډاکټر پروېز مهجور صاحب او وئيل بايد مونږ هغه مسائل رامخې ته کړو چې څوک ورسره مخ دي او بيا ورباندې دلته بحث او کړو. ډاکټر احمد علي عاجز او وئيل چې: د پښتو اکېډيمۍ د باره ګلۍ فېصلې په هم هغه حالت کېنې سمې دي څنگه چې شوې دي. پروفېسر ډاکټر سلمې شاهين د ټولو برخه والو توجه دې اړخ ته را اوگرځوله چې د دې بحث نتيجه دا شوه چې د حروف تهجي ترتيب دې هم داسې وي لکه څنگه چې د مخکېنې نه راغلې دے. ښاغلي م. ر شفق د ډاکټر سلمې شاهين خبره تائيد کړه او وې وئيل چې د الف ب ترتيب (چارټ) صحيح دے، خو مونږ ته په کار دي چې د پښتو اکېډيمۍ د باره ګلۍ فېصلې په ځان اومنو او هم ئې په قانوني توګه د عملي کولو دپاره اقدامات او کړو. په دې دوېمه ناسته کېنې دا لاندینۍ پرېکړې په اتفاق سره مخې ته راغلې.

۱. د الفبا موجوده ترتيب هم دغسې په خپل ځاے ساتل پکار دي.
۲. د ليک دود په حقله د پښتو اکېډيمۍ د باره ګلۍ پرېکړې په متفق توګه منل او د هغو د عملي کولو دپاره لازيات نور ګامونه اخيستلو ته زمينه برابرول.
۳. د 'ه' د پاسه اچېرته چې ضرورت وي 'ا' همزه اچول په کار دي.
۴. "نون غنه" په بشپړ ډول د حروف تهجي برخه گرځولو مسئله دې د مشرانو جرګې ته وړاندې شي د پراخ علمي بحث نه پس ددې د اختيارولو يا د نه اختيارولو پرېکړه دې بيا اوشي.

۲۸ م دسمبر ۲۰۱۶ء دویم نشست

د دویمې ناستې مشر پروفیسر داور خان داؤد

د دویمې ناستې د پېل کېدو په مهال ښاغلي داور خان داؤد اووې چې دغه د الف با ترتیب تائیدول ډېر ښه او شو، ځکه چې زموږ په لغتونو او کتابونو کې دغه ترتیب شامل دے او د پښتو اکېډیمۍ د باره کلی په سیمینار کې هم دغه فیصله شوې ترتیب دے. نن په دې متفق کېدل او دا په یوه خوله منل، ډېره د خبرو برکت خبره ده چې دغه د لومړۍ بحث نه پس منظور شولو. شکر دے چې ټول پرې متفق دي.

اوس د صوتیاتو په حواله بحث دے ځکه چې پښتو یوه صوتي ژبه ده او دا د پښتو اکېډیمۍ ډېر د قید وړ قدم دے چې دا هلې ځلې کوي او یو ځل ئې بیا دا پوهان او عالمان سره راغونډ کړي دي. چې د لیک دود د مسائلو په اړه یو ځل بیا سره کښېني. زه ستاسو ډېر مندوي یم، چې ما ته مو د مشرانو وظیفه راپه برخه کړه. تاسو ټولو ته اجازت دے چې په دې اړه پاتې بحث او نکتو ته په ښکلي او مهذب ډول سره دوام ورکړئ.

سید محمود ظفر اووئیل چې په ”چ“ پسې ”خ“ (ځې) لیکل په چارټ کېښې صحیح نه ده خو دې ته ځیم وئیلے شي.

د سید محمود ظفر د وېنا په ځواب کېښې پروفیسر ډاکټر اقبال نسیم خټک اووئیل چې کوم اوازونه دي هغسې دا هم صحیح ده او دا ”ځې“ په کار ده.

ډاکټر اباسین یوسفزي اووئیل چې د ”ځې“ او ”ث“ تر مېنځه فرق په کار دے.

د خ (څې) برني بحث په حقله ډاکټر نصرالله جان وزير يو ځل بيا
دا خبره تکرار کړه چې د ”څې“ خان لره خپل غږ د ۷ او دا څيم نه ادا
کېږي ، اصل کښې څيم ورته په شمالي لهجو کښې د (څ) سم نه ادائيگي
له کبله نومول شو ۷ او د دې غږ د چ (چې) سره سم (څې) د ۷ -

ډاکټر نياز محمد عاجز د خ (څې) د ترتيب په حقله اووئيل چې دا
په هم هغه زاړه ترتيب سم د ۷ -

نادر خان خليل اووئيل چې دا مونږ د لهجې نه نه شو جدا کولې
لکه کوچه او کوڅه -

ډاکټر اسرار اووئيل چې دا شکلونه مونږ ته منظور دي -
ډاکټر اباسين يوسفزي اووئيل چې د ”ه“ او ”هه“ دوه شکلونه د
يوې ”ه“ دي - نو بيا د هر حرف شکلونه په کار دي چې په مېنځ او اخر
کښې څنگه ليکلې شي -

سيد محمود ظفر اووئيل چې د دې سره وضاحت کېږي دواړه
ټيک دي -

ډاکټر نياز محمد عاجز د دې وضاحت اوکړو او د ”ه“ او د ”هه“
نې تائيد اوکړو -

سليم بنگش اووئيل چې دا يو ورومې او بل د مېنځ شکل د ۷ -
پروفېسر داور خان داؤد اووئيل چې دا چارټ (د حروف تهجي
ترتيب) پوره د ۷ او نوره په کښې اضافې نه ده په کار -

ډاکټر حنيف خليل اووئيل چې چارټ منظور شو ۷ د ۷ اوس په
تلفظ بحث پکاړ د ۷ -

ډاکټر نورالبصر امن اووئيل چې ط او ظ (طي او ظي) ليکلي
شوي دي - نو په دې کښې واو يا پېش (طوي ، ظوي) شته که نه -
ډاکټر نياز محمد عاجز اووئيل چې نشته -

سيد محمود ظفر اوونيل چي دا د عربي دي نو هلته په کښي هم نه شته .

ډاکټر سهيل (د عبدالولي خان پوهنتون د پښتو خانگي مشر او نمائنده) اوونيل چي چارټ کښي دا نومونه دي که صوت دي . (په ډېرو اوازونو سره ملگرو اوونيل چي دا نومونه دي) .
ډاکټر سهيل اوونيل چي بيا چېرته نومونه دي او چېرته اوازونه دي لکه د يېگانو سره .

ډاکټر نیاز محمد عاجز اوونيل چي دا د پېژندگلو دپاره دي چي د يېگانو سره ليکلې شوي دي . لکه معروفه او مجهوله يا مخصوصه .
ډاکټر يوسف جذاب اوونيل چي دا نومونه په دوه طريقې دي کله د غږ دي او کله د حروفو د شکلونو دي .

ډاکټر اسرار اوونيل چي ما چېرته لوستلي دي چي مثالي املا هغه وي چي د کيڼ طرف نه ليکله شي ولې چي د ښي طرف نه تاته خپل ليکل نه ښکاري او ښه املا هغه وي چي قلم ترې نه اوچتېږي . په دې اساس املا اسانول پکار دي . ځکه چي سنسکرت هم کله چي په گرائمر پوهانو او ورېده نو گډ وې شو . نو مونږ ته هغه د سنسکرت لوبه نه دي جوړول په کار ، بس دغه چارټ هم دغسې ټيک دے .

ډاکټر پښتو اکېډمي پروفېسر ډاکټر نصرالله جان وزير اوونيل چي مونږ ته د پښتو اکېډمي د باره گلۍ په املا کښي کوم مشکل نه شته ، خو لکه څنگه چي مونږ په شروع کښي سپيناوے او کړو چي ځيني قدر من ليکوالان او يا ځيني ادارې په خپل مخيزه توگه د پښتو په املا او ليک دود کښي له ځانه اختراعات کوي . ځکه مونږ غواړو چي د دغسې تېروتنو مخ نيوے اوشي او يا د هغوي خبره واورېدل شي او مشران ئې شننه او کړي ، او هر کوم صورت چي ترې رااوځي مونږ به ئې د

پښتو مینه والو ته مخې ته کښېږدو - مونږ په زور په چاهم د لیک دود پرېکړې نه ورتپو - البته د وحدت قاتل یو او غواړو چې زموږ قوم په یوه ژبه او په یوه لیک دود له یو بل سره د خپلو احساساتو اظهار په داسې ډول او کړۍ شي ، چې هغوي که په شرق کښې دي ، که په غرب ، په جنوب کښې دي او یا که شمال ته ، په اسانه د یو بل په خبرو او تحریر او پوهېږي - او له ژبني انتشار څخه او ژغورل شي -

ډاکټر سهېل اووئیل چې یوه څېړنه ده چې پښتو په ۹۱ فیصده ویونکیو او ۹ فیصده لیکونکیو ژوندی ده - بله څېړنه ده چې دوه پنځوس فیصده پښتانه غواړي چې زموږ بچي دې په پښتو کښې تعلیم او کړي او بیا چې د ولې پوښتنه اوشوه نو ۷۸ فیصده خلکو اووئیل چې پښتو گرانه ده - او پښتو په پرائیوټ سېکټر کښې نشته -

ډاکټر اسرار اووئیل چې انگرېزي د پښتو نه هم گرانه ده خو مسئله دا ده چې په پښتو کښې ډوډۍ نشته او په انگرېزي کښې پراخه ده -

ډاکټر یوسف خان جذاب اووئیل چې زه نه یم متفق چې ژبې گرانې دي - په دې وجه نه وئیلې شي او نه لوستلې کېږي - د دې عوامل نور دي او د اردو او انگرېزي ژبو دستونځو ذکر هم ضروري نه دے - بل زه دا گڼم چې دا موجوده چارټ د پښتو اوازونو دپاره نیمگړے دے -

دې نه پس د ورکشاپ د اېجنډې مطابق د پښتو اکېډېمۍ د باره گلۍ د سیمینار ټولې پرېکړې وار په وار ورکشاپ کښې شریک برخه اخیستونکیو ته د ملټي مېډیا په ذریعه اوبښودلې شوې - ډېر په غور او کره نظر سره د دې ټولو پرېکړو ناقدانه جائزه واخیستلې شوه - چېرته چې د اصلاح ضرورت محسوسېده ، د هغو په حقله وړاندیزونه پېش شو چې تفصیل ئې په دې لاندې ډول دے -

ورومبی فصله :

”هغه کلمې چې د عربي او فارسي نه پښتو ته راغلې دي او معنی ئې هم هغه ساتلې ده. هغه به په خپل اصل شکل کښې لیکلې شي. لکه قميص، قيصه، ضعیف وغیره.“

لکه قرآن، قميص، قيصه چې خلق ئې په ”ک“ لیکي. (تولو په یو اواز ددې فېصلې تائید او کړو. خو ډاکټر حنیف خلیل اووې چې که دا یو ځل بیا لویې جرگې ته وړاندې شي، نو ښه به وي.

دویمه فصله :-

”هغه کلمې چې پښتو خپلې کړې دي معنی یا شکل ئې بدل شوی د هغه به په اوبښتي شکل لیکلې کېږي. لکه تپوس، پام او د عربي مخصوص توري به د پښتو په کلماتو کښې نه لیکو. مثلاً تورخم به په ’ت‘ لیکو په ’ط‘ به ئې نه لیکو.“

ډاکټر یوسف خان جذاب اووئیل چې دا لفظونه په شکل نه په صوتي لحاظ مونږ ته راغلي دي. یعنی پښتنو لیک لوست کم کړی د هغه چې څه ئې هم د دې ژبې نه اخیستي دي د هغې نوعیت سماعي د هغه څکه د تصرف امکان په کښې زیات د هغه.

ډاکټر زیبر حسرت اووئیل چې مفغن شوي دي.

پروفیسر قاسم محمود بنوي اووئیل چې نه داسې نه ده.

سليم بنگش اووئيل چي دا شكلونه ئي مونږ بدل كړي دي. لكه
تفحص چي 'تپوس' شوي دي.

ډاكټر نياز محمد عاجز اووئيل په شكل پسې صوت شاملول په كار
دي. لكه معنی، شكل او صوت ليكل په كار دي.

ډاكټر زبير حسرت اووئيل چي تفحص په زړو نسخو كښې شته.
ډاكټر يوسف خان جذاب اووئيل چي دا 'كبري' دا د لهجو
مسئله ده. دا بېلول په كار دي. لكه دلته كبري او مونږ كېږي وايو. كبري
د كېدل نه وټي دي. څنگه چي زبير حسرت اووئيل.

درېمه فېصله : —

”هغه كلمې چي په اخر كښې زور لري هغه به
په ’ه’ ليكلې شي. لكه خوشحاله مذكر
خوشحاله مؤنث او دغه ’ه’ به د تانيث

مخصوص علامت نه شي كېلې.“

ډاكټر يوسف جذاب اووئيل چي ’زور’ چي د لفظ په اول سر، مېنځ او
اخر كښې راځي نو څه شناخت لري. مگر مونږ سره اخر كښې ئي گرافيم
بدل دي ولي مېنځ كښې او سر كښې د دي فونيم گرافيم بل شان دي.
سر كښې الف، مېنځ كښې ’زور’ او اخر كښې ’ه’ لكه خر كښې په خ
زور شته نو زور اولگوو، دا د گرافيم د اصولو خلاف ده چي په اخر كښې
’ه’ اولگولې شي ځكه چي دي فونيم د پاره درې گرافيم په كارول شي.

خلور مه فېصله :-

”مد“ په پښتو کښې نشته.

پروفېسر فضل نصير اسير اووئيل چې دا خود خپلې فېصلې رد شوې دې چې د عربي نه راغلي لفظونه به هغه شان ليکلې شي نو مد (~) هم د عربي دې. ډاکټر زېر حسرت اووئيل چې مد (~) په عربي او فارسي لفظونو کښې شته لکه آينه، آسمان، قرآن وغېره. خود پښتو خپلو لفظونو کښې نه شته. ډاکټر اسرار اووئيل چې خوشحال بابا په يو ځای کښې ’آس‘ استعمال کړې دې.

ډاکټر محب وزير اووئيل چې زمونږ خواته د ’آ‘ ټکي استعمالېږي. ډاکټر نصرالله وزير د محب وزير په ځواب کښې اووې چې دا لنډيز دې، دهغه يا د هاغه.

ډاکټر يوسف جذاب اووئيل چې وضاحت په فېصله کښې په کار دې. ډاکټر نصرالله جان وزير اووئيل چې د دې ټولو خبرو ذکر د باره گلي د پرېکړو په تفصيلي کتابچه کښې شته. خود دلته مونږ د وخت بچ کولو په خاطر په لنډه توگه راوړي دي.

ډاکټر يوسف جذاب اووئيل چې تر اوسه د پښتو د لهجو څېړنه نه ده پوره شوې نو چا دا فېصله اوکړه چې په پښتو کښې مد نه شته. تر اوسه درې لهجو باندې کار شوې دې ځکه دا فېصله ټيک نه ده. چې پښتو کښې مد نه شته دې.

امجد ناصر اووئيل چې د يوې لهجې معيار مخې ته کښېښودل په کار دي. تاسو خان ته يو معيار کښېږدئ چې د غير ملکي دپاره به مونږ کومه لهجه مخې ته ږدو.

سليم بنگش اووئيل چې پښتو کښې يو سل اته لهجې ډاکټر مجاور زيار معلومې کړې دي.

پنځمه فېصله : -

”مجهوله“ ۷ ۷ چي په قطبي پښتونخوا کښې پرته
ليکله کپري هغه به هم داسې پرته ليکله شي لکه
سرې ، زمرې وغېره . البته په افغانستان کښې او
سوېلي پښتونخوا کښې به د دوي د خپل ليک دود
سره سمه د مخکښې په شان ليکله شي .“

ډاکټر يوسف جذاب اووئيل چي حرف د صوت نمائندگي کوي د هر
گرافيم خپل شناخت وي دا صحيح نه ده چي ”۷“ ، مېنځ کښې راشي
او دوه ټکي ورنه لاندې باندې اوليکله شي . ځکه چي د دې گرافيم په
دواړه صورتونو کښې هېڅ مطابقت نه شته .

ډاکټر اسرار اووئيل چي دا د اسانۍ دپاره په باره گلۍ کښې
شوي دي .

ډاکټر يوسف جذاب اووئيل چي زه هيله کوم چي څوک ئې حل
راوباسي .

ډاکټر نیاز محمد عاجز اووئيل چي قرآن کښې يو ځلي
راغلي ”مجرې ها“ .

شپږمه فېصله : -

”مخصوصه“ ې به د کلمې په مېنځ کښې ”ې“ داسې او په
اخر کښې داسې ”ې“ ليکله شي . لکه سرې اوبه ، خبر وغېره .
مجهوله يعني پرته ۷ به هم د کلمې په مېنځ کښې د ”ې“ د
مخصوصې ”ې“ غوندې ليکله شي .“

(شپږمه فېصله په يو غږ (متفقه) اومنلې شوه .)

اوومه فېصله :-

”د معروفې ’ي‘ دپاره به دوه څنگ په څنگ

ټکي ’ي‘ لیکلې شي . لکه سړي ، زمري او

داسې نور .“

ډاکټر زبیر حسرت اووئیل چې که د ’ي‘ نه لاندې ټکي لرې شي نو اسانه به شي .

پروفېسر داور خان اووئیل چې دا ’ي‘ صحیح ده . دې کښې ماشومانو د پاره هم اسانتیاوې ډېرې دي .

ډاکټر نیاز محمد عاجز اووئیل چې دا خبره سمه ده دا به د ماشومانو دپاره ډېره اسانه شي او هم به واضحه شي .

ډاکټر یوسف جذاب اووئیل چې دا ټکي ورنه لاندې نه دي پکار ، د ټکیو د نه کول یو افادي پهلوشته ، بې ټکیو ”ی“ شته . لکه د ماشومانو دپاره او د غیر ملکيانو دپاره به اسانه وي . خو بیا هم پکار ده چې ټکي ورنه لاندې وي ځکه چې د دې گرافیم په مېنځني حالت کښې ټکي شته .

ډاکټر عمر عثمان اووئیل چې دوېمه فېصله کښې د نورو ژبو د ټکیو خبره شوې ده . خو د مېډیکل او کمپیوټر وغېره سره تعلق لرونکي د نورو ژبو ټکي په بحث کښې نه دي راغلي .

سلیم بنگش اووئیل چې دا د املا سره تعلق نه لري . مونږ د لغاتو خبره نه کوو .

(اوومي فېصلې سره مکمل اتفاق اوشو .)

دویمه ورځ ۲۹ دسمبر ۲۰۱۶ء

په دویمه ورځ سحر لس بجې د ورکشاپ د کاروایی شروع د
ډاکټر نیاز محمد عاجز له خوا د تلاوت نه اوشوه. ډاکټر نصرالله جان
وزیر دارو اېنډ ډاکټر خالق زیار د بخښې دپاره د دعا او وئیل - ټولو
ملګرو په شریکه د ډاکټر خالق زیار دپاره دعا او غوښتنه او بیا د
ورکشاپ کاروایی شروع شوه.

اتمې فېصله :-

”یائی تانیث ’ی‘ به په اخر کښې د کش سره
لیکلې شي. لکه کرسی، جینی وغېره.“
(ټول ګډون کوونکي د اتمې فېصلې سره متفق شول.)

ډاکټر یوسف جذاب او وئیل چې پرونی اولنی فېصله کښې یوه
نکته پاتې شوې ده هغه د بحث لاندې راوستل په کار دي. پښتو ته ډېر
زیات لفظونه د انګرېزي او د اردو راغلي دي. د انګرېزي لفظونه به
څنګه لیکو او داسې د اردو او هندي ټکي (لغات) به مونږ څنګه لیکو؟
ډاکټر حنیف خلیل او وئیل دلته چې د عربي او فارسي خبره
شوې ده په اردو یا نورو پاکستانی ژبو کښې داسې ټکي موندلې شي نو
هغه هم د فارسي او عربي نه تلي دي.

ډاکټر نیاز محمد عاجز او وئیل چې د عربي او فارسي دا خبره
دې ځای پورې صحیح ده خود وخت تېرېدو سره د نورو ژبو اضافه
او کړو. نو صحیح به شي.

ډاکټر زبیر حسرت اووئیل چې په جریکټ () کښې دې ورسره په انگرېزي کښې هم لیکلې شي.

ډاکټر یوسف جذاب اووئیل چې په اتمه فیصله کښې د اسمي “ی” او فعلي “ی” یو اواز diphthong دے مگر لیکل دوه رنگه شي، یوه اسمي “ی” او بله فعلي “ی” ده.

ډاکټر حنیف خلیل اووئیل چې دې اوازونو کښې ډېر فرق دے په پېښور یا یوسفزي لهجه کښې دې کښې په وېنا کښې فرق راځي. ډاکټر نیاز محمد عاجز اووئیل چې دا اسمي “ی” نه ده بلکې د تانیث “ی” ده. دا که مونږ په رومن کښې د غېر ملکي دپاره لیکونو په انگرېزي کښې هم داسې مسئلې شته دے. لکه Put - But وغېره. ډاکټر پروېز مهجور اووئیل چې اواز یو دے خو مشکلات ئې حل کړل.

ډاکټر نیاز محمد عاجز د مهجور صاحب تائید اوکړو. ډاکټر یوسف جذاب اووئیل چې د پېښور د لهجې کومه مطالعه شوې ده چې دا اوازونه یو نه دي. رحمت شاه سائل اووئیل چې خبره د لهجې نه ده د لیکلو ده. چې مونږ به یو ټکي لیکو څنگه لکه دلته سحر او افغانستان کښې سحر ونیلې شي. نو اوس مونږ خو په دې پوهېږو خودا به لیکو څنگه. (د یوسف خان جذاب خبره نوټ کړل شوه، چې دا دې مخکښې لویې جرگې ته یوړې شي.)

ډاکټر جاوېد خلیل اووئیل چې دلته خبره د پښتو د معیاري املا ده. په لهجو وخت ضائع کول نه دي په کار. (ټول فورم په یو اواز اتمه پرېکړه تائید کړه)

نهمه فېصله :-

”د فعل دپاره به د مخکښې غوندي د ’ی‘ دپاسه ’ء‘
لیکو ، لکه اوخوری ، اوکړی او داسې نور۔“
(د دې ورځې ټولو برخه والو نهمه پرېکړه په هم دې شکل تائید کړه۔)

لسمه فېصله :-

په ضمير متصل او ’’ئي‘‘ ، کښې به په ’’ی‘‘ ، باندې همزه
لیکلې شي او مخصوصه ’’ې‘‘ ، به لیکلې شي۔ او یا به
’’ی‘‘ ، لیکلې شي لکه په یی کښې به یوه ’’ی‘‘ ، او دوېمه
’’ی‘‘ ، باندې همزه لیکلې شي۔

ډاکټر نیاز محمد عاجز او ډاکټر زبیر حسرت او وئیل چې دې کښې
ابهام دے۔

ډاکټر نصرالله جان وزیر دوي ته د دې پرېکړې ټول تفصیل واضح
کړو۔ په دې وضاحت سره ټول برخه وال متفق شول۔

ډاکټر یوسف جذاب او وئیل چې دا ضمير متصل دے؟ زما په
خیال دا ضمير منفصل دے۔

ډاکټر نیاز محمد عاجز او وئیل چې دا اتصال دے۔ او په خورم
کښې ذاتي ضمير دے۔

ډاکټر حنیف خلیل او وئیل چې دا ’’ئي‘‘ د سیکنډ پرسن دپاره دے۔
ډاکټر خالد خان خټک او وئیل چې دا تهره پرسن دے او دا
متصل دے۔

یوولسمه فېصله : -

په داسې 'ه' کښې به لکه زړه ، ښه ، به ، ته ، څه د

مخکښې په شان د 'ه' د پاسه 'ه' [همزه] لیکو .

ډاکټر نیاز محمد عاجز او وئیل چې دا به په "به" "Well" باندې نه راځي دا د زور د پاره راځي .

سید محمود ظفر او وئیل چې په "ه" د پاسه همزه راتلل خوبل واول جوړوي . خو د 'ه' د پاره چرګی 'ه' استعمال ښه دے .

ډاکټر نصر الله جان وزیر او وئیل چې په هغې کښې یو اواز د 'ه' شو او بل اواز 'ها' شو .

ډاکټر زبیر حسرت او وئیل د ساکت "ه" د پاره همزه په کار ده .

ډاکټر سهیل د دوي د دې خبرو تائید اوکړو .

ډاکټر نیاز محمد عاجز او وئیل چې ددې فېصلې "Wording" ورډنگ صحیح کول په کار دي .

ډاکټر یوسف جذاب په وائې بورډ د 'ه' او د 'ه' وضاحت اوکړو .

ه او ډ واول دي لکه وه ، زړه

ه - کانسونټ دے لکه په پوهان کښې .

دولسمه فېصله : -

"گ به په کونډه لیکلې شي ."

پروفېسر قاسم بنوي او وئیل چې که په "ک" د پاسه کش (گ) وي

نو هم ټیک ده .

ډاکټر نصر الله جان وزیر او وئیل چې دا فېصله داسې شوې ده او

افغانستان کښې هم اوس داسې لیکلې شي . مونږ ته په شویو فېصلو بیا

خلي بېرته تگ نه دے په کار - بل دا د پيرونيان د ليک دود مطابق
پرېکړه ده - دا په خپل ځای سمه ده -

ډاکټر سهيل اووئيل چې د کونډې وضاحت په کار دے چې
لاندې ده که بره -

پروفېسر قاسم بنوي اووئيل کونډه او کش دواړه وي -
ډاکټر حنيف خليل اووئيل دا بالکل صحيح فېصله ده کونډه هم
واضح ده -

ډاکټر يوسف جذاب اووئيل کش به بهتر وي چې ماشومانو ته
نې پېژندگلو اسان شي -

ډاکټر اسرار اووئيل چې په باره گلۍ کښې ډاکټر زيار موجود
وۀ او دا کش به ډېر ښه وي د افغانستان سره به اړيکې هم پېدا شي -
سليم بنگش اووئيل چې دا فېصله د افغانستان د مشرانو د
مخې شوې ده -

ډاکټر زبير حسرت اووئيل چې افغانستان کښې زمونږ يوه
فېصله هم نه منلې کېږي او نه پرې عمل کېږي - هغوي خپله املا اوس هم
هاغه شان ليکي څنگه ئې چې وړاندې ليکله -

ډاکټر نصرالله جان وزير ئې هم تائيد اوکړو او وې وئيل چې هم
داسې ده - هلته په افغانستان کښې زمونږ فېصلې نه منل کېږي - خو زمونږ
به کونښن جاري وي ، چې د يو واحد او منلي ليک دود لور ته لاړ شو -
ډاکټر جاوېد خليل اووئيل چې د باره گلۍ د فېصلو ټول
ريکارډ موجود دے هغوي منلې دي -

ديارلسمه فېصله :-

”کښې، کښېناستل، نخښه، بخښل او داسې نور

ټکي به هم دغه رنگ لیکلې شي.“

ډاکټر حنيف خليل او وئيل چې فېصله صحيح ده - کوټه يا افغانستان کښې که ترې څوک ”ښ“ غورزوي نو هغوي قائل کول په کار دي.

ډاکټر نصرالله جان وزير او وئيل چې که د دې او يا داسې نورو ټکيو څخه (ښ) او غورزولې شي او د ټکيو په مېنځ کښې د ”ښ“ استعمال په ځای او نه شي، نو د دې وجې به د ټکيو په معناؤ کښې ډېر تغير واقع شي.

ډاکټر يوسف جذاب او وئيل چې دلته څلور لفظونه دي د ټولو لفظونو شکلونه ورکول پکار دي - چې په کومه لهجه کښې څنگه وئيل کېږي مگر لیکل ئې هم دغه شان پکار دي.

ډاکټر اسرار او وئيل چې کښل او کشل هم دلته راوستل په کار دي لکه انگرېزي ”Brought“ خو په ”Brot“ دے خود نورو لهجو خيال ساتلې شوے دے.

ډاکټر نیاز محمد عاجز او وئيل چې دا فېصله ټيک ده ددې ورډنگ صحيح کول په کار دي.

(ديارلسمه فېصله په متفقه توگه اومنلې شوه.)

ڄاڻاڻ لاءِ فصله : -

”معدوله واوبه د ٽڪيون نه شي غور زول لکھ

خوله ، خواره ، ڳونه ، غوندي وغيره .“

ڊاڪٽر نياز محمد عاجز اووئيل چي دي الفاظو ڪنبي فرق دے .

خواره او ڳونه ڪنبي معدوله واؤ نه دے . خواره او ڳونه دي تري لري ڪري شي .

ڊاڪٽر پرويز مهجور خوشڪي اووئيل چي واؤ دري دي لکھ

تاوان ، سود ، خور . نو دا صرف د پيژند ڳلو دپاره دے . لکھ د عربي نه زڪوة ، تنخوا .

سپد محمود ظفر اووئيل چي معدوله واؤ خالنه دے او ناقص

خالنه . په زڪوة ڪنبي ناقص دے او په خوله ڪنبي واؤ نشته .

ڊاڪٽر يوسف جذاب اووئيل چي د معدوله واؤ تعريف ڇه دے ؟

سپد محمود ظفر اووئيل چي ليکله شي او وئيل نه شي .

ڊاڪٽر يوسف جذاب اووئيل چي د معدوله واؤ تعريف شوم دے

چي سپوڪن نه وي او ليکله شي . پاتي شوه خبره د زڪوة او تنخوا نو هغه په

اوله فصله ڪنبي راغلي دي . د عربي او فارسي ڪلمي به د دي ژبود املا

مطابق وي خودلته ٽڪي د پښتودي او دا معدوله واؤ نه دے . خواره او

ڳونه د ڪلسٽر (cluster) مثالونه دي او باقاعده ادا ڪري .

ڊاڪٽر اقبال نسيم خٽڪ اووئيل چي دا واؤ په ”خوله“ ڪنبي

ساکن دے .

ڊاڪٽر نصرالله جان وزير اووئيل چي مثالونه راڪري چي هغه په

ڪنبي ور واچوؤ .

ڊاڪٽر حنيف خليل اووئيل چي د جذاب خبره سمه ده. معدوله
واو هغه وي چي غورزولے شي. لکه زکوٰۃ، تنخوا. نو دا د هغه فبصلي
سره تصادم دے.

ڊاڪٽر زبير حسرت اووئيل چي پښتو اڪېڊمي په کښي واؤ
کوي لکه خولہ، غوندي وغېره او پښتو ادبي بورډ غندي، خلہ او
لُستل وغېره ليکي نو دا سمول پکار دي.

ڊاڪٽر نصرالله جان وزير اووئيل چي مثالونه راته سم کړي.
پروفېسر داور خان داؤد اووئيل چي مونږ په پښتو ادبي بورډ
کښي دا د قلندر مومند د درياب نه اخیستي دي.

رحمت شاه سائل اووئيل چي غوندي په واؤ ليکل پکار دي. او
د استفادي دپاره په کار دي چي دا کار سم دے که ناسم دے.

ڊاڪٽر زبير حسرت اووئيل چي د قلندر مومند سره دليل وه،
حکه چي قلمي نسخو کښي داسي شوي دي.

رحمت شاه سائل اووئيل چي بيا خو ددي ضرورت نه شته بس
نسخي به راواخلو او د هغي نه به استفاده اوکړو.

پينځلسمه فېصله :-

”هغه ټکي يا کلمې چي د عربي او فارسي نه د پېش
په حالت کښي راغلي دي. په پېش به ليکلے شي.
يعني په خپل رنگ کښي لکه گل، بلبل، هغه پښتو
کلمې چي پېش لري هغه به مجهوله ’و‘ ليکلے شي.
پوښتنه، مور، نور وغېره.“

ڊاڪٽر نياز محمد عاجز اووئيل چي دلته په پوښتنه کښي واؤ معروف
دے. دا مجهوله واؤ دے چي پېش پرې نه وي.

ډاکټر حنيف خليل اووئيل چې گل او بلبل کښې واو نشته ځکه د لته داسې دي .

ډاکټر پروېز مهجور اووئيل چې دا د معياري املا خبره ده . رحمت شاه سائل اووئيل چې د نورو ژبو نه څومره ټکي راغلي دي .

ډاکټر يوسف جذاب اووئيل چې دا خبره سمه ده .

ډاکټر نياز محمد عاجز اووئيل چې دا يو مثال د ډېر بس .

په دې وخت د پېښور يونيورسټي وائس چانسلر پروفېسر ډاکټر محمد رسول جان صاحب هم ورکشاپ ته تشریف راوړو . د پښتو اکېډيمۍ ډائريکټر پروفېسر ډاکټر نصرالله جان وزير ورته هرکلی وړاندې کړو . او د محترم وائس چانسلر د پښتو ژبې ، ادب او پښتو اکېډيمۍ د پاره د خدماتو ستاينه ئې اوکړه .

محترم وائس چانسلر په خپل خطاب کښې د ټولو راغلو مېلمنو مننه اوکړه او د پوهنتون له خوا ئې ورته د هر قسمه مرستې او ملاتړ اووئيل . دوي زياته کړه چې اوس وخت راغلی چې مونږ د پښتو د پاره کار اوکړو خپله ژبه ، قام او قامي اتلان دنيا ته ښکاره کړو .

د محترم وائس چانسلر د خطاب نه پس هم د هغوي په موجودگۍ کښې د ورکشاپ نوره کاروائي هم هغه شان جاري اوساتلې شوه .

شپاړسمه فېصله : -

”معروف واو به د کلمو نه نه غورزولې کېږي او د پاسه به پېش ورکولې شي لکه نور ، سور ، وغېره .“
(دا پرېکړه هم ټولو په يوه خوله اومنله .)

اولسمه فېصله :-

”د پښتو مخصوص توري ځ ، څ ، بن ، ږ به هم
دغسې ليکلې شي.“

ډاکټر اسرار اووئيل چې دلته دا ليکلې املادې
سمه کړې شي.

ډاکټر يوسف جذاب اووئيل چې دا ځ ، څ ، بن ، ږ توري ، نه
دي صوتونه فونيم دي . ځکه دلته توري نه د پښتو مخصوص غږونه
ليکل په کار دي.

ډاکټر نیاز محمد عاجز اووئيل چې دا د صوت شکل د غږ نه دے .
ډاکټر حنيف خليل اووئيل د جذاب خبره بڼه ده . د س او ش تر
مېنځه يو بل غږ هم موجود دے چې وضاحت ئې هم په کار دے .
ډاکټر سلمی شاهين اووئيل چې دا د لهجې خبره ده .

ډاکټر نصرالله جان وزير اووئيل چې په دې کښې دواړو لهجو
يعني خټک / قندهاري او يوسفزي لهجو ته اختيار ورکړې شوي ،
چې هغوي د خپلو لهجو مطابق د دې ليک او ادائېگي کولې شي .

ډاکټر نیاز محمد عاجز اووئيل چې د پښتو د مخصوصو غږونو
دپاره به دا توري ځ ، څ ، بن ، ږ وي نو جمله به سمه شي .

دې سره د دوهمې ورځې دا نشست سرته اورسېدو . او د غرمې د
ډوډۍ او ماسپښين د مونځ دپاره وقفه شوه .

دویمه ورځ دویم نشست ۲۹م دسمبر ۲۰۱۶ء

په دویم نشست کښې هغه ټولې فېصلې چې په تېرو نشستونو کښې شوې وې ټولې په ملتني مېډیا او بڼوډلې شوې چې په دې ډول دي.

د ورومېي نشست ۲۸م دسمبر ۲۰۱۶ء فېصلې

۱. د الفبا موجوده ترتیب هم داسې پکار دے.
۲. د باره ګلۍ د فېصلو تائید او د وړاندې بوتلو دپاره هڅې کول.

د دویم نشست ۲۸م دسمبر ۲۰۱۶ء فېصلې

۱. په دې نشست کښې د الفبا د نومونو چارټ به هم په موجوده ترتیب ساتلې شي. په لویه جرګه کښې به په ځینو نورو اختلافي مسئلو لکه نون غڼه بیا خبرې کولې شي.
۲. ”معروفه (ي)“ په حقله د باره ګلۍ پرېکړه بیا تائید کړې شوه یعنې دا چې معروفه ”ي“ ته به لاندې دوه څنګ په څنګ نقطې لګولې شي.

د دوپمي ورځې اول نشست ۲۹ م دسمبر ۲۰۱۶ء فېصلي

د دوپمي ورځې په اول نشست کښې د اتمې فېصلي نه تر ديارلسمې فېصلي پورې د بحث نه وروستو تائيد شوې. البته په يوولسمه فېصله کښې په ټينگار سره د ”ه“ د پاسه د همزه ليکلو سفارښتنه او شوه. خو همزه به د ځانگړي حرف په توگه په الفبا کښې نه شمارل کېږي. چونکې د پښتو الفبا د بايزيد روښان د ترتيب په مطابق او هم د عربي يا د قران شريف د الفبا په طرز، په حرف د پاسه بل حرف نه شي کښېښودل کېدای. ځکه دا ځان له د مستقل حرف په توگه نه شي راتلای. البته نون غنه به وړاندې جرگه کښې مشران فېصله کوي. دغسې په ديارلسمه فېصله کښې په دې زور راوړل شو چې په متعلقه کلمو کښې به ”بن“ نه شي غورځولای.

د فېصلو اورولو او د هغې يو ځل بيا د تائيد اخيستونه پس شريکو غړو ته دا قراردادونه او تجويزونه وړاندې کړل شول چې په يوه خوله تائيد او منظور شول. د قراردادونو او د تجويزونو متن په دې ډول دی.

❖ په هائي سکولونو او پرائمرې سرکاري سکولونو کښې دې لکه د عربي، اردو او نورو ژبو غوندي د پښتو استاذان مقرر کړي شي.

(قرار داد ډاکټر اسرار)

❖ معدوله ”واو“ به د ټکونو نه شي غورزولې. دا صحيح فېصله ده. خود مثال په توگه چې کوم ټکي ورکړي شوي دي صحيح نه دي. د ”واو معدوله“ مثالونه لوستل، خوله وغېره.

(م.ر.ر. شفق)

❖ زه يو ځل بيا دا غوښتنه کوم چې د معياري املا په رڼا کښې دې د ماشومانو او پښتو ويونکو دپاره يوه قاعده چاپ کړي شي او د پښتو اکېډيمۍ په سپوري کښې شوې متفقه فېصلې دې د قانون په توگه نافذ کړي شي.

(م.ر.ر. شفق)

❖ ټول شاعران، اديبان دې خپل کتابونه د پښتو اکېډيمۍ پېښور پوهنتون په منظور کړي شوې معياري املا کښې چاپ کوي او خوروي.

ډاکټر محمد زبېر حسرت

❖ دا دوه ورځنۍ ليک دود سيمينار غوښتنه کوي چې پښتو دې د دفتر، سرکار، تعليم او عدالت ژبه او گرځولې شي.

(ډاکټر محمد زبېر حسرت)

❖ ”اوکړي“ او داسې نورو لفظونو کښې ”الف“ په ځای ساتل په کار دي ځکه چې که مونږ د یو بل لفظ ”اوس“ نه الف لرې کړو او دا ”وس“ شي نو ابهام به پېدا کېږي. دا به ”وس طاقت“ دپاره پکارولې شي. (م.ر. شفق)

وړاندیزونه:

❖ بره پښتونخوا او سوئيلي پښتونخوا پښتو سره تړلي ادارو ته دې د ورکشاپ د انعقاد په باره کښې اطلاع ورکړې شي او دا وېنا دې هم ورته اوکړې شي چې تاسو مونږ سره د باره ګلۍ په فېصلو متفق شوي وي. پکار ده چې دا فېصلې عملي کړې شي.

(سلیم بنگش)

❖ د پاکستان محکمه ”نادرا“ د قومیت په ځانه کښې د افغان په ټکي اعتراض کوي. دغه اعتراض دې ختم کړې شي. د تعلیم په ځانه کښې دې د اېم اې پښتو، اېم فل او پي اېچ ډي ځانه جوړه کړل شي.

ډاکټر اباسین یوسفزې

ډاکټر بشری خاتون

”مد“ په حقله دې کمیټې څه فېصله اوکړي.

(محب وزیر)

Consonants سره Vowels هم په اخر کښې ځان له په يو نوي لائن کښې دا شان ورکول په کار دي . (زبر —) ، (ي —) ، (مجهول و) ، (معروف ؤ)

ډاکټر خالد خان خټک

❖ هغه لفظونه چې په خبر کښې ئې واولي “ه” راشي اود یوې جټکې سره وئبلې کېږي یا پرې په وېنا کښې زور راشي نو د هغې “ه” دپاسه به “ء” راځي. لکه زړه، زاړه، واړه. هغه لفظونه چې جنوبي علاقه والا او د خټک / قندهار وغېره خلق ئې په “شین” سره وائي او قطبي علاقه خلق ئې د “خ” په اواز په “ښ” سره ادا کوي. هغه به په “ښ” لیکلې شي. لکه: ماښام، نڅښه، ښائسته او داسې نور. نون غنه دې د الف بې په لست کې شامل کړې شي. د موجوده یې گانو سره مونږ اتفاق لرو. دې اساني راوستې ده. دادي نورې نه چېرلې کېږي.

“وو” به د واحد مذکر جمع، ماضي ښودنې دپاره به په دوو واوونو لیکلې شي. “وه” به د واحد مذکر ماضي یا تېرې زمانې دپاره استعمالولې شي. (وه) به د واحد مونث ماضي دپاره او (وې) د دې جمع دپاره.

(ډاکټر پروېزمهجر،

ډاکټر نیاز محمد عاجز)

❖ په هریو Scheme of writing skills باندې یو Follow up سټډي

په کار وي. چونکې د باره کلۍ کانفرنس اثراتو باندې داسې هېڅ قسم څېړنه نه ده شوې. او د نصاب جوړولو بنیادي عناصر (پښتو نصاب کښې) نه دي عملي شوي. نو پښتو اکېډیمي دې د پښتونخوا ټولو (انسټیټیوټ اف ریسرچ اینډ ایجوکیشن) سره رابطه او کړي چې هغوي د

پښتو په موجوده نصاب او پښتو Dialact باندې څېړنه او کړي. دا به زموږ د "لیک دود" حوالې سره ډېر اډانیز کار وي. (ډاکټر سهیل خان)

❖ د پښتو لیک دود په دوه ورځنۍ مرکه (۱۶، ۲۰، ۱۲، ۲۹، ۲۸)، کښې دا خبره بار بار د پوهانو نه واورېدلې شوه چې په یوسفزی لهجه کښې د "خ" اواز یا غږ نشته. او بله دا خبره چې په یوسفزی لهجه کښې د "ی" (فعلیه ئې) او "ی" (تانیث ئې) اوازونه جدا دي.

زما د تحقیق مطابق د "خ" اواز په سوات کښې نشته او د "ی" او "ی" په اوازونو کښې هېڅ فرق نه شته. کېدای شي چې د سوات لهجه د نورې یوسفزی لهجې نه بېل خصوصیات لري نو ځکه ګریسن په خپل کتاب لنگوسټیک سروم اف انډیا کښې د سوات د لهجې د سرخط لاندې دیوې بېلې لهجې ذکر هم کړې دي. نو عرض دادې چې کله د پښتو په املا بحثونه کېږي نو د سوات نه دې نمائنده راوبللې شي. مننه

(محمد علي دینا خیل)

❖ ټولو تعلیمي او ادبي ادارو ته دې واضحه وېنا اوشي چې ائده دې پښتو املا د یو شخص او یوې ادارې په لیک دود کښې جدا جدا نه لیکي. بلکې هغه املاء دې اختیار کړي شي. چې ټول پښتانه دانشور او لیکوال پرې متفق دي. (ډاکټر اسلم تاثیر افریدی)

❖ د باره ګلی د رسم الخط سیمینار چې په جولای ۱۹۹۰ء کښې شوی و. د پښتو ژبې او ادب د پاره یو سودمند کوښښ و. په دغه سیمینار کښې چې کومو ادیبانو برخه اخیستې وه او اوس زموږ نه جدا شوي دي. الله تعالی دې د هغوي مغفرت نصیب کړي. امین

د خټک / قندهاري لجهې او د وادي پېښور د سیمې د پښتو په لړ کښې چې کوم مشکلات موجود دي. د هغود هوارولو د پاره دې د مختلفو لهجود ادیبانو او ژبپوهانو یوه کمیټې مقررې کړې شي چې هغوي د لوستونکو د اسانتیاو د پاره یو لغت مرتب کړي کوم چې د وخت اهم ضرورت دے.

(پروفېسر ډاکټر اقبال نسیم خټک)

❖ دویمې فېصلې په حوالې سفارشات د باره ګلی په حواله دویمه فېصله کښې دا تفصیل وړاندې شوې دے: هغه کلمې چې پښتو خپلې کړي دي، معنې یا شکل ئې بدل شوې دے، هغه به په اوبښتي شکل لیکل کېږي. لکه ټپوس، پام او د عربي مخصوص توري به د پښتو په کلماتو کښې نه لیکو. مثلاً تورخم به په (ت) لیکو په (ط) به ئې نه لیکو.

تفصیل :-

په انګرېزي اصطلاح کښې داسې الفاظو ته Loanwords وئيل کېږي. په فېصلې کښې چې کوم مثالونه

ورکړي شوي دي نو هغې کښې د پښتو او عربي نه
 اخیستل شوي مثالونه ورکړي شوي دي. -خوپه دې
 مثالونو کښې د نورو ژبو، په خاصه توګه انګرېزي او
 لاطيني الفاظو په حواله فېصله جوته نه ده. -یادونه ده چې د
 انګرېزي او لاطيني ژبې ډېر الفاظ په طب، قانون،
 سائنس او ټیکنالوجي په اعتبار راوړل شوي دي. -په دې
 حواله دا صورتونه پیدا کېږي. -هغه الفاظ چې د هغې
 متبادل په پښتو کښې شته، هغه به په پښتو کښې لیکل
 کېږي. -لکه زکام به لیکل شي Flu به نه شي لیکل.

(ډاکټر عمر عثمان مروت

FAST پوهنتون، پېښور)

ډاکټر نیاز محمد عاجز:- دا ترمز د پښتو خپل نه دي. خپل
 اوریجنل نوم د پښتو په املا کښې به ئې لیکو.

❖ To,

The Director Pukhto Academy,
 University of Peshawar.

Subject: Suggestions about the phonetics and dilectsof Pukhto
 Language

Reference: Da Pukhtoleek dooddwawrazanaymaraca, 28 and 29
 December, 2016

Respected Sir,

With all due regards I want to have the honor to put up the following points in your honor to proceed further with the step to be taken to promote Pukhto language:

۱. Since the phonetic symbols of few sounds of Pukhto language are very difficult to identify and learn by all local and foreign speakers of Pukhto language, for this purpose of introducing practicable and clearly pronounceable phonemes of Pukhto language, your good office may formulate a committee consisting of experts in Pukhto and English phonetics to reach to a clear cut conclusion about certain phonemes and their notations as per standards of the IPA.
۲. In order to identify and standardize a specific dialect of Pukhto language, a committee of experts may be formulated to identify the various available dialects of Pukhto language and one dialect which may be called as the 'standard Dialect' of Pukhto language to facilitate the local as well as foreign learners of Pukhto so that all the formal written and spoken communication may be carried out in one single standards dialect.

The above mentioned points no doubt need time and energy as well as finances to put into practice but we can take steps slowly and gradually to promote our mother tongue. These can be put into separate project for the purpose for which sanction of the higher authorities will be required and your office may consider all available options in this matter.

Thanking you in anticipation,

Yours Faithfully,

Amjad Hussain Naasir,
Pukhto Poet Researcher

(د کمېټې غړي)

د بحث په دوران کېنې چې کومې خبرې غور طلب وي هغه د لږ او بر پوهانو ، عالمانو او ژبپوهانو ته ور لودپاره دا لاندینۍ کمېټې په اتفاق سره جوړه شوه .

کنوینر :- پروفېسر ډاکټر نصرالله جان وزیر

(ډائرېکټر پښتو اکېډمي پېښور یونیورسټي)

ممبران :-

ډاکټر اسرار صاحب

ډاکټر اقبال نسیم خټک صاحب

ډاکټر پروېز مهجور خوشکي صاحب

ډاکټر خالد خان خټک صاحب

ډاکټر محمد زبیر حسرت صاحب

ډاکټر نیاز محمد عاجز صاحب

ډاکټر یوسف خان جذاب صاحب

ډاکټر حنیف خلیل صاحب

ډاکټر سهیل خان صاحب

ډاکټر عمر عثمان مروت صاحب

يادگيرنه : (د معياري ليک دود په اړه دا هم هغه
د پښتو اکېډيمۍ تحت په باره گلۍ کښې د شوي
سيمینار د فيصلو متن د ۷- چپ د يو معياري او
کره ليک دود د اختيارولو او د پښتو ژبې د
زدکونکيو په غوښتنه دريم ځلي چاپ کېږي.)

د پښتو نوي امل

(د پښتو اکېډمۍ ، پېښور پوهنتون د باره گلی د
سيمينار متفقه فيصلې)

پروفېسر سيد تقويم الحق کاکاخېل

محمد

پروفېسر ډاکټر راج ولي شاه خټک

د جولای ۱۹۹۰ء کال د لسمې نه تر دولسمې نېټې د پښتو رسم الخط په باب له یو تاریخي سیمپوزیم د صوبائي حکومت په تعاون د پښتو اکېډیمۍ پېښور یونیورسټۍ د اهتمام لاندې په باره کلي هزاره کښې منعقد کړم شو. په دې مرکه کښې د کوزې او برې پښتونخوا یو سل پینځه دېرش د سر سر پوهانو، شخصیتونو د لسانیاتو ماهرینو، ادیبانو د ابلاغ سر منشیانو، شاعرانو او کاتبانو گډون او کړو.

د مرکې مندوبینو ته د پښتو د روانو رسم الخطونو د مخه د راولاړو شوو کښالو تفصیل په گوته کړم شو او دا خواست ورته او کړم شو چې په متفقه ډول د دغې مسائلو د حل کولو او د پښتو د لیک دود د پاره د یو مشترکه رسم الخط وضع کولو تایید او کړي.

د مسائلو د تعین نه پس په دې باندې تر درې ورځو ښه تفصیلي او دوه اړخیز بحثونه او شول. دغه شان د هرې مسئلې ممکن حل په گوته کړم شو او په اخر کښې هغه تاریخي فیصلې پوره په اتفاق سره او کړم شوې کومې چې د پښتو د مشترک رسم الخط د وضع کولو د پاره او منلې شوې. د دې فیصلو د مخه هغه گڼ رسم الخطونه چې نه یواځې په صوبه سرحد او بلوچستان کښې ئې رواج موندل و، د مېنځه لار بلکې د افغانستان د مروج رسم الخط سره هم تر ډېره حده په کښې یو شان والی پیدا کړم شو. د دې حتمي فائده د یو ټول ملي رسم الخط په شکل کښې څرگنده شوه او د پښتو د لیک دود مېدان ئې د اباسین نه تر امو دریا به پورې یو کړو. دا یقیناً چې یوه ډېره اهمه او تاریخي فیصله ده چې نتایج به ئې ډېر دور رس او اهم وي. زه د ټول پښتون وگړي او بیا خاص کړد لوستي طبقې نه دا طمع لرم چې په یو اتفاق به من و عن د پښتون

اولس د اتحاد او يووالي په خاطر دا فېصلې قبولې کړي او هم نن نه به په نوي رسم الخط (املا) کښې ليک شروع کړي.

زه په دې موقع د صوبه سرحد د وزارت تعليم بالخصوص د تعليماتو د وزارت د سکرټر بناغلي محمود خان، د پېښور يونيورسټي د محترم وائس چانسلر ډاکټر محمد انور خان او د پښتو اکېډمي د تحقيقاتو د څانگې مشر ډاکټر راج ولي شاه خټک او د خپلو نورو ټولو ملگرو ډېر ممنون یم چې هغوي په دې مرکه کښې په مالي، انتظامي او تکنیکي جوړ له پوره پوره دلچسپي واخيسته او زموږ دا دروند او تاريخي کار نې د کاميابۍ تر غاړې اورسولو.

زه د مرکې د ټولو منډو بينو بالخصوص د افغانستان او بلوچستان نه د راغلو پوهانو او عالمانو هم تشکر کوم چې هغوي ډېر په مينه او سپېڅلې جذبه زموږ په دعوت په دې مرکه کښې شرکت او کړو. زه د بناغلي پروفېسر سيد تقويم الحق کا کاخېل، د دروند ليکوال او محقق بناغلي حبيب الله رفيع، د ستر محقق بناغلي ډاکټر گل جان ورور وردگ او د ډاکټر شېرزمان طائزي هم مننه کوم چې هغوي د رسم الخط په حقله د فېصلو په مرتب کولو او د مرکې په اخر کښې د قراردادونو په وړاندې کولو کښې زموږ سره هر قسم عملي کومک او کړو.

زه يو ځلې بيا د خپلو ټولو ملگرو په ډېر اخلاص مننه کوم او دعا کوم چې الله تعالی دې زموږ دا کاوش د پښتون وگړي او پښتو ژبې د ښک مرغۍ پېش خېمه کړي. آمين

پروفېسر محمد نواز طائر

پښتولیک لار

(۱)

پښتو ډېره زړه ژبه ده. ددې د ويونکو او وئيلو تاريخ تر ډېره لرې رسي خو د ليک معلوم تاريخ ئې ډېر اوسنې دے. دا په يقين سره نه ده معلومه چې د اسلام نه مخکښې پښتو څنگه ليکله شوه. ځينې پوهانو په خروشتي ليک دود کښې د پښتو ټکي موندلي دي او شايد چې څه وخته پورې ئې دغه ليک دود پاتې شوی وي. البته دا يقيني ده چې دې سيمې ته د اسلام رارسېدو نه پس پښتو عربي رسم الخط خپل کړی دے او تر نن ئې هم دغه رسم الخط ساتلی دے.

يو روايت را روان دے چې پښتو رسم الخط سره د پښتو د مخصوصو توريو د سلطان محمود غزنوي په زمانه د هغه يو وزير رائج کړی و. کېدای شي چې هغه د پښتو ليک عربي رسم الخط ته را اړولې وي خو ددې خبرې څه مضبوط ثبوت نشته او تر زرمې صدې هجري پورې د يو واضح ليک دود متعلق په يقين سره څه معلوم نه دي.

د بايزيد انصاري خبرالبيان تر اوسه پورې د پښتو ژبې وړمې مکمل کتاب گڼلې شي. په دې کتاب کښې هغه د نورو دعوؤ سره يوه دعوه دا هم کړې ده چې د پښتو ليک دود ماته خداے پاک د الهام په ذريعه بښلې دے. ددې نه معلومېږي چې د

هغه تر وخته د پښتو څه متفقه او منظم ليک دود نه وه. خصوصاً د پښتو د مخصوصو تورو.

د عربي توري د پښتو په ليک دود کښې د شروع نه په خپل عربي شکل کښې شامل راغلي دي. دې سره هېچا څه اختلاف نه دے کړے. دا په عربي کښې دېرش توري دي. خود لا، يا لا تورے اوس ځان ته بېل تورے نه شي گڼلے. باقي نهه ويشت توري دا دي.

ا. ب. ت. ث. ج. ح. خ. د. ذ. ر. ز. س. ش. ص. ض. ط. ظ. ع. غ. ف. ق. ک. ل. م. ن. و. ه. ء. ي.

د تورو ليکلے شکل اصل کښې د هغه اواز علامت وي کومه ژبه کښې چې اوازونه وي. د هغوي ليکلي توري زيات وي. په فارسي کښې د عربي نه څلور اواز زيات دي. پ، چ، ژ، گ. په نورو آريائي ژبو کښې ددې نه هم درې اواز زيات دي. ټ، ډ، ږ. په پښتو کښې دا اووه زياتي اوازونه هم شته او ددې نه علاوه څلور د پښتو خاص اوازونه هم دي چې مونږ ئې اوس په خ. ځ. ږ. بن ليکو. دې اوازونو ته شکل ورکول د پښتو د ليک دود خپل ضرورت ؤ. چې د بل نه په پور اخیستو نه پوره کېدو.

(۲)

په دې سلسله کښې اول کوشش بايزيد انصاري کړے دے او د الله په حکم ئې (د هغه د وېنا مطابق) دې تورو ته شکلونه ورکړي دي. په عربي فارسي کښې د تورو فرق په نقطو وه. هغه هم دغه طريقه استعمال کړه. البته کوم توري چې عربي فارسي کښې نه وو او په

د خبر البيان د تصنيف نه كافي موده پس د كال ۱۰۱۲هـ او كال ۱۰۲۱هـ تر مېنځه د اخوند دروېزه مخزن الاسلام اوليكلمه شو. دې كتاب ته الله تعالى دومره مقبوليت ورکړو چې په لږه موده

کښې د پښتونخوا گوت گوت ته اورسېدو . اخوند دروپزه د بايزيد
انصاري په ليک دود کښې څه ترميمات اوکړل .

د د په ځاى ږ

د ږ په ځاى ژ

ډ او ږ ئې د حروف تهجي نه اوويستل . د ډ (ځ) په ځاى ئې هم څ
استعمال کړو .

د اخوند دروپزه دا رسم الخط په لږ فرق زمونږ تر زمانې را اورسېدو .
البته تر دا مېنځه خوشحال خان خټک يو بل رسم الخط اختيار
کړى دى . دا نه معلومېږي چې ولې ؟ هغه د ارزاني ، واصل ،
مرزا خان ذکر کوي او دا ديوانونه يقيناً هغه ته ور رسېدلي دي . دا
ديوانونه به د بايزيد په رسم الخط کښې ليک وو او هغه رسم
الخط به د خوشحال بابا نه وي خوښ شوى . د اخوند دروپزه مخزن
هغه ته د سوات په سفر کښې په لاس ورغلى وه او دا ډېره روستنۍ
خبره ده .

دا رسم الخط مونږ ته اول ځل د دستارنامې د يو نسخې نه
په لاس راغلى دى . چې عبدالحليم کاتب په ۱۱۱۹ هـ کښې د
افضل خان دپاره ليکلى ده . د کليات خوشحال يوه نسخه چې
محمد سعيد کاتب په ۱۱۷۳ هـ کښې ليکلى ده . هم په دغه رسم
الخط کښې ده . دا کاتب د اکوړې دى . گويا دا ليک دود د
خوشحال خان په خاندان کښې تر څه مودې چلېدلى دى .

خوشحال خان د پښتو مخصوص اوازونه صرف دوه
راخيستي دي . څ او ځ . څ ته د ح په مېنځ کښې دوه ټکي او يو همزه

علامه ورکړې ده. او داسې ئې ليکلې دے چ او خ دپاره يې د جيم د
 ټکي د لاندې همزه ليکلې دے. او داسې شکل ئې جوړ شوه دے.
 ”ج“، او بن هغه په ژ او ش ليکلي دي. څنگه چې د خټکول هجه
 ده. حروف تهجي د هغه په مخصوصو شکلونو کښې داسې دي.
 ا. ب. ت. ط. ث. ج. چ. ح. خ. د. ذ. ر. ز. س. ش.

الخ

د خوشحال خان ليک دود د اخوند دروېزه نه اندازه شپېته
 کاله وروستو شروع شوه دے. مخزن د يو درسي کتاب حيثيت
 لرلو. چې هر ځای لوستلې او لولولې شو. چې خوشحال خان خپل
 علمي کتابونه ليکل نو دې ليک دود جرړې پخې کړې وې او دې
 بل ليک دود ځای اونه نيوم شو. او د اخوند دروېزه بابا ترميم
 شوه د بايزيد انصاري ليک دود په ځای پاتې شو.

د ليک دود بيا کاتبانو په خپله رضا رنگ رنگ ليکلو. په
 نسخ کښې هم او په نستعليق کښې هم. چا د پښتو د مخصوصو
 حروفو خيال ساتلې دے چا نه دے ساتلې. چا د لاندې غړوندي په
 ځای بره ط ليکلې ده چا همزه. چا په کښې لاندې ط او همزه هم
 استعمال کړي دي. خو په مجموعي حيثيت ليک دود يو پاتې
 شوه دے.

په نولسمه صدۍ هجري کښې چې مستشرقين پښتو ته
 متوجه کېدل نو د ليک دود ساخت موجود ؤ. البته ځای په ځای
 کنده کپړ شوه وه. هغوي په ټوله مسئله غور او کړو او يو معياري
 ليک دود ئې تيار کړو. په هغې کښې ئې کتابونه هم وليکل.

چاپ دپاره ئې د هغې ټاټپ هم تيار كړو. او صحيح رنگيز ښائسته كتابونه ئې هم چاپ كړل. تر دې وخته د پښتو مخصوص اوازونه ، د اوازونو په حيثيت ورك شوي وو يا چېرته لرې قبيلو كښې پاتې وو. البته دې مخصوصو اوازونو په مختلفو قبيلو كښې بېل بېل ارتقائي صورت اختيار كړي ؤ. د دې اختلافاتو تحريري شكل يو ساتلو دپاره هم د مخصوصو تورو ضرورت ؤ او دا مخصوص توري د پښتو رسم الخط د اهم جزو په طور باقي اوساتلې شول.

(۳)

تر هغه وخته ضرورت په دغه هومره رسم الخط پوره كېدو او پوره شو. د تلفظ دپاره مستشرقينو رومن خط استعمالولو. نو هغوي ته د حروف علت د مختلفو اوازونو اشكال پېښ نه شو او پښتنو خپل ليك په خوله كښې جوړولې شو. ورو ورو داسې وخت راغلو چې پښتنو نورو ته پښتو ښايل شروع كړه او د نورو دپاره ئې په پښتو ليكل شروع او كړه او دا ورته محسوسه شوه چې موجوده توري زمونږ ضرورتونه نه پوره كوي داسې پښتو ليكونكوته د نورو علاماتو هم ضرورت دے.

په پښتو كښې د عربي ضمې ، فتحې او كسري (پېش زور اوزېر) نه علاوه د دې اوازونو اختصار هم رائج دے چې مونږ ورته پېشكې ، زوركې ، زېركې وئيلې شو. دا اوازونه د عربي پېش زور او زېر نه مختصر دي. او په خالصو پښتو تورو كښې يا پښتو شوي عربي فارسي تورو كښې استعمالېږي. لكه سور ، نول.

د غسې پښتو کښې د توري آخر ،، ه ،، په دوه قسمه ده
 سخته او نرمه لکه زړه او زړه ،، نه زړه مې زړه کوتی نه مني ،،
 دې جمله کښې دوه ځله ،، نه ،، دے او دوه ځله زړه - د دواړو تلفظ
 یو بل نه بدل دے - د ،، ی ،، مسئله ددې نه هم گرانه ده - یو پرته
 ،، دے ،، ده لکه سرے ، یو غونډه (ي) ده لکه سړي - یو د تانیثی
 ده لکه جینی - یو د فعل په آخر کښې ی ده - لکه او کړی - او یو د
 پښتو مخصوصه ی ده - لکه سړې اوبه - ددې یې گانو تلفظ د یو بل
 نه کافي جدا دے - خو عام رسم الخط کښې صرف دوه یې گانې
 لیکلې شي - یا ئې معروف او یا ئې مجهول -

چې پښتنو په پښتو کښې علمي لیکنې شروع کړې نو ددې
 فرقونو ضرورت محسوس شو - بیا چې غیر ملکيانو ته ئې بنسټل
 شروع کړل نو دا ضرورت نور هم زیات شو - دې ورځو کښې زموږ
 په علاقه پښتو ته حکومتی سرپرستي حاصله نه وه - او هر چا په
 خپل طبیعت ځان ته علامات وضع کول - چې پښتو اکېډیمي جوړه
 شوه نو مولانا عبدالقادر مرحوم په علمي سطح ددې مسئلو حل ته
 توجه وکړه -

په یو دېرشم مارچ ۱۹۵۷ء په پښتو اکېډیمي کښې د
 هغوي د اهتمام لاندې یوه لویه غونډه اوشوه - چې هغې کښې د
 افغانستان لومړی لیکونکي خادم صاحب ، رښتین صاحب او د
 هغوي ملگري د خېبر پښتونخوا د لویو لیکوالو دوست محمد خان
 کامل مرحوم ، قاضي احمد سعید مرحوم ، مولانا عبدالقادر
 مرحوم ، عبدالخالق خلیق مرحوم ، پروفیسر نور احمد خان مرحوم ،

ډاکټر منور خان ، اجمل خټک ، حکیم محمد اسلم سنجري مرحوم ،
نصرالله خان نصر ، ماسټر عبدالکریم مرحوم ، ارباب سکندر خان
مرحوم ، مولانا عبدالقدوس مرحوم ، ډاکټر انوار الحق مرحوم ،
خیال بخاري مرحوم او د هغوي نورو ملگرو سره یو ځای
کښېناستل او ددې مسئلو تحلیل ئې اوکړو . دا تحلیل په خپل
ځای ډېر جامع دی . او تقریباً ټولې مسئلې په کښې راخیستې
شوي دي . په دې کښې څه فېصلې متفقې او شوي او د څه مسئلو ئې
دوه ځله تجویز کړل . او فېصله ئې قام ته پرېښوده .

دا یو ډېر صحیح قدم وه . او پکار وه دا فېصلې د یو
معیاري لیک دود په شکل کښې هر چا لوستي او هر چا منلې و .
ددې نه زیاته نمائنده اجتماع نه بیا کېدای شو او نه اوشوه خو
متأسفانه خپله د پښتو اکېډیمۍ ددې فېصلو نافذ کولو او خلقو
ته د رسولو اهتمام او نه کړو او لیک دود هم هغسې د کتابانو په
خوښه پاتې شو .

په کال ۱۹۸۴ء کښې د خبر پښتونخوا د تعلیم محکمې
دوه اهمې ادارې جوړې کړې . یو د پښتو لغت اداره او بله په
پرائمری سطح د پښتو ذریعه تعلیم کولو اداره . دا دواړه ادارې د
پښتو لیک دود د مسئلې سره مخامخ شوې او ضرورت ئې
محسوس کړو چې په حکومتي سطح ددې مسئلې یو حل راپېدا
کړای شي . چې د ماشومانو دپاره درسي کتابونه او قام دپاره پښتو
لغت په یو معیاري لیک دود کښې اولیکلې شي او ټول التباسات
تر مېنځه اوځي .

په دې سلسله کښې په ديارلسم اگست ۱۹۸۴ء د محکمه
تعليم د سکرټري محمد اعظم خان د صدارت لاندې يوه غونډه
اوشوه. په دې غونډه کښې د پښتو اکېډيمۍ او پښتو ډيپارټمنټ
پېښور يونيورسټۍ محکمه تعليم پښتونخوا او د صوبې د
ټېکسټ بک بورډ نمائندگانو او لويو اديبانو، عالمانو شرکت
اوکړو. دا متفقه فيصله اوشوه چې د ۱۵ اپرېل کال ۱۹۵۷ء
فېصلو مطابق دې درسي کتابونه په يو معياري ليک دود کښې
اولیکل شي. البته د پښتو لغت مخصوص ضروريات دې ترلغته
محدود اوساتل شي چې لغت بازار ته راشي او عام شي نو بيا د
هغې په رڼا کښې د املا بدلولو لارې چا بندي کړې نه دي. په دې
فېصله کښې بيا هم دا نيمگړتيا پاتې شوه. چې د کال ۱۹۵۷ء
غونډې د کومو مسئلو دوه ځله تجويز کړي وو هغو کښې يو حل
خوښ نه کړ شو. دا مسئله د لغت ادارې او د درسي کتابونو
ادارې خپلو کښې په مشوره حل کړه.

دا معياري رسم الخط تر هغه ادارو محدود پاتې شو،
کومو چې دا فېصله کړې وه. شپږ کاله کښې ابتدائي درسي
کتابونه خو دې ليک دود ته را واوړېدل. د نور پښتونخوا اديبانو
شاعرانو او عالمانو دې طرف ته توجه اونه کړه. او هغه عام ليک
دود جاري پاتې شو. ددې خبرې ضرورت وه چې په جمع ټول پښتانه
، ټول پښتو ليکونکي او ټول اخبارونه رسالې يو ليک دود خپل
کړي. دې ضرورت ته د پښتو اکېډيمۍ ډائرېکټر پروفېسر محمد
نواز طائر صاحب توجه اوکړه. او د صوبائي محکمه تعليم په مالي

مرسته او ډاډه کيړنه ئې په باره کلي کښې يو بين المللي سېمپوزيم راغونډ کړو. دايو لويه نمائنده جرگه وه. عالمان، اديبان، شاعران، استاذان، طالب علمان، خطاطان او صحافيان د هرې طبقې نه ئې منلي شوي کسان راغونښتي وو او اکثر راغلي وو. د جولاي ۱۹۹۰ء د لسم تاريخ نه تر دولسم تاريخه دې نمائنده ملي جرگې د ليک دود په وړو لويو مسئلو په يخ ماحول کښې په سره سينه غور او کړو او متفقه فېصلې ئې او کړې. دې جرگه کښې د افغانستان منلې شوي فاضلان او د بلوچستان لومړي عالمان هم وو او داسې دا فېصلې د ټولو پښتنو فېصلې شوې.

(۴)

دې کښې څه فېصلې خو مختصرې او پوهې ته اسانې دي او ځينې فېصلې به لږ بحث غواړي. دا فېصلې د ضميمې په طور آخر کښې شاملې کړې شوي دي. دلته مونږ هغه ترتيب لږ غوندې بدلوو. مختصرې فېصلې رامخکښې کوو او په اوږدو فېصلو لږ غوندې بحث کوو.

۱. کوم الفاظ چې پښتو د عربي يا فارسي نه راخيستي دي او معنی يا شکل ئې نه دے بدل شوم. هغه به په اصلي شکل کښې ليکلې شي. لکه ظالم، قهر او عدل به زالم، کهر او ادل نه شي ليکلې.

۲. هغه عربي يا فارسي الفاظ چې پښتو خپل کړي دي او شکل يا معنی ئې بدله شوې ده. هغه به هغسې ليکلې شي څنگه چې پښتو کښې وئيلې شي. لکه تپوس چې شائد

، تفحص ، ، وۀ - خو پښتو کښې ئې معنی بدله شوې ده - یا
وخت چې شکل ئې بدل شوی دے -

۳. د عربی مخصوص توري لکه ټ ، ح ، ذ ، ص ، ض ، ع ،
ف ، ق به یواځې په عربی کلمو کښې راځي - او پښتو کلمو
کښې به ئې نه لیکو - لکه تورخم به طورخم یا تورخان به
طورخان نه شي لیکلے -

۴. ، ، ن ، به خاتته تورے گڼلے شي - د ، ، ن ، ، نه پس به الفبا
ترتیب کښې ځای نیسي او نوم به ئې ، ، نون ، ، وي - دا
تورے چې بایزید انصاري راوړے دے په افغانستان او
بلوچستان کښې د غسې استعمالېږي - ، ، کونړ [په غوږو
دروند] اورنړا ، ، به کونړ او رڼا لیکلے شي -

۵. د کومو کلمو په اخر کښې چې زور وي هغه به په پسته ، ، ه ،
لیکو - لکه ، ، وروره ! خوشحاله اوسې ، ، دا ، ، ه ، ، به د زور
علامت گڼلے شي د تانیث علامت به نه شي گڼلے -

۶. مد (َ) په پښتو کښې نشته ، البته د نورو ژبو نه اخیستې

شوي ټکیو کښې به هم هغسې لیکلے شي لکه آخر ، آمد .

۷. سخته ، ، ه ، ، لکه زړه (دل) کښې به د ، ، ه ، ، د پاسه همزه

لیکلے شي - او پسته ، ، ه ، ، لکه زړه (د نوي ضد) به بې

همزه لیکلے شي - مثلاً : زړه مې زړه کوتی نه مني دا

علامه په پښتونخوا کښې پخوا راسې هم د غسې

استعمالېده -

۸. گ په پښتونخوا کښې د کاف د شوشې په کونده لیکلې
کېږي. خو په افغانستان کښې ئې ځينې خلق گ ليکي.
اوس به متفقه ،، گ ،، لیکلې کېږي.

۹. ،، کښې ،، د پښتونخوا په یو لویه علاقه کښې د شین په
اظهار وئیلې شي. په داسې کلمو کښې لکه کښېناستل ،
بخښنه ، نڅښه کښې به ،، ښ ،، ضرور لیکلې شي.

۱۰. یو ،، واو ،، داسې هم وي. چې بل توري سره شریک وئیلې
شي. لکه فارسي کښې ،، خوان ،، پښتو کښې خوله. په
دې کلمو کښې واو د خ سره شریک ادا کېږي دې ته واو
معدوله وائي. په فارسي کښې دا واو صرف د خ سره
شریک راځي. خو په پښتو کښې د خ ، غ ، ل او گ څلورو
واړو نه وروستو شریک راتلې شي. لکه خوله، غونده ،
گوته ، کونده.

۱۱. واو مجهول (مختصر واو) د پښتو په خپلو کلمو کښې د
پېش د علامت غوندې راځي. لکه پوښتنه ، لومړی ، اوبه
- دا به هم د غسې لیکلې شي. البته د نورو ژبو نه اخیستي
کلمو کښې به واو نه شي لیکلې. کلمه به اصلي شکل
کښې لیکلې شي. لکه گل ، بلبل.

۱۲. معروف واو (اوږد واو) نه مخکښې توري باندې پېش
لیکل ضروري دي. خصوصاً هغه وخت کښې چې د بلې
کلمې سره مشابهت لري. مثلاً لور به په لام پېش ضرور
لیکلې شي چې د ،، لور ،، سره مشابه نه شي.

(۵)

فېصله دا اوشوه چې د پښتو مخصوص حروف خ، ش، ږ،
 ښ به هم د غسې ليكلې شي.

د پښتو دا مخصوص توري اصل کښې مخصوص اوازونه
 وو. چې ليک دود کښې ورته مخصوص علامات ورکړې شو. رو
 رو هغه اوازونه بدل شو او په دوو لويو قبيلو کښې ئې ځان ځان ته
 ارتقا اوشوه. اوس دا داسې توري دي چې يو قبيله کښې يوشان
 اواز لري او بله کښې بل شان. مثلاً ښين په خټکو کښې د شين په
 شان وئيلې شي. او يوسفزو کښې د خ په شان. ليک دود ئې يودے
 او اواز بېل بېل.

دې توريو کښې ټولونه ورومې،،خ،، دے. ددې توري
 اصل تلفظ داسې دے چې د ژبې سر پکښې د برنو غاښونو سره
 اولگي. او د چ يو نيمگړے شان اواز پېدا کړي. دغه وجه ده چې دا
 تورے ځينې پښتانه د سين په اواز او ځينې د،،چ،، په اواز وائي
 او لولي. لکه خادر چې ځينې پښتانه ئې،،چادر،، او ځينې
 ،،سادر[خادر]،، وائي او لولي.

دا تورے اکثر په هغه کلمو کښې راځي چې زمونږ په
 مشرقي گاونډي ژبو هندي، پنجابي، سرائيکي او سندی ياپه
 مغربي گاونډي ژبو فارسي، دري، پهلوي کښې په،،چ،، ليکلې
 شي. لکه خادر، چادر، خلور، چار، چهار، خرمن چې په
 سنسکرت کښې چرمن او فارسي کښې چرم ده. د پښتو اکېډيمی
 د لغت مطابق د خ اواز د ساکنې،،خ،، او ساکن سين نه جوړ دے.

د،،خ،، نه پس بل مخصوص تورے،،خ،، دے۔ دا اواز د ژبې د سر او د برنو غابنونو د سر په اتصال پیدا کېږي۔ انگرېزي کښې د D او Z مشترک اواز دي ته نژدې دے۔ د پښتو اکېډيمۍ په لغت کښې دا د اوز په اشتراک ليکلې شوے دے کومې کلمې چې د مشرق او مغرب په گاونډي ژبو کښې په جيم ادا کېږي هغه اکثر او بېشتر پښتو کښې په دې شکل ليکلې شي۔ لکه خوان، جوان۔ خاے، جاے۔ دا توري د پښتنو ځينې قبيلې په جيم او ځينې په ز ادا کوي۔ لکه څولۍ چې څوک ورته جولی وايي او څوک زولۍ۔

د پښتو درېم مخصوص تورے،،ژ،، دے۔ ددې يو قسم خود فارسی د،،ژ،، په شان ليکلې شي۔ خو خالصو پښتو کلمو کښې ځينې قبيلې ژ ادا کوي او ځينې جيم کلمې لکه ژبه، جبه۔ ژوند، جوند۔ دا عموماً هغه کلمې دي چې د فارسی نه راخستې شوي دي۔ هلته ئې تلفظ،،ز،، وولکه ژبه، زبان۔ ژوند، زندگی۔ د پښتو ځينې قبيلې مطلقاً د ژ تلفظ ته نژدې نژدې کوي۔ د،،ژ،، دوېم قسم د پښتو مخصوص علامت،،ږ،، دے۔ دې اصلي تلفظ د غېن او گاف تر مېنځه دے۔ او هغه ټول الفاظ په دې شکل ليکلې شي کوم چې ځينې قبيلې په ژ او ځينې په گاف وائي۔ دا تورے ډېر زيات استعمالېږي۔ ځکه چې د فعل حال،،ږي،، په دې شکل ليکلې شي۔ ماتېږي، خوږېږي وغېره۔،،ښ،، په اصل کښې خو هغه خاے استعمالېدو۔ کوم خاے چې اواز د حلق په خاے د تالو له مېنځه راووځي۔ په دې

شکل دا تور د انگرېزي د X سره نژدې دے . اوس په هغه ټولو کلمو کښې استعمالېږي کومې چې د پښتو ځينې قبيلې په ش او ځينې په خ ادا کوي . لکه پښتون ، پښتون ، پختون .

دا کوم فرقونه يا استعمال چې اوليکلې شو دا د عامو او سرسري قاعدو د لاندې راځي . او ددې تورو د ټول استعمال احاطه نه کوي . په مخصوصو تورو کښې صرف هغه کلمې ليکلې شي چې پښتنې قبيلې ئې په استعمال کښې اختلاف لري او هر ليکونکې د داسې ټولو کلمو علم نه شي لرلې . بلکې شايد يو ليکونکې هم پوره پوره علم نه لري . پکار ده چې د ټولو قبيلو د مستندو عالمانو په اشتراک يو داسې فرهنگ مرتب شي چې د دا قسمه ټولو الفاظو احاطه او کړي .

په دې سلسله کښې د مذاکرې ټولو ممبرانو په اتفاق دا سفارش او کړو چې پښتو اکېډمي دې د مرکزي او صوبائي حکومت په مدد د استاذانو او طالب علمانو دپاره يو رهنما کتاب تيار کړي چې ددې ټکو په استعمال اشتباه ختمه شي .

(۶)

يوه بله اهمه مسئله د ،، ی ،، د مختلفو شکلونو ده . په زوړ ليک دود کښې د عربي فارسي په شان د پښتو دپاره د ،، ی ،، دوه شکله وضع کړې شوي دي . پرته يا مجهوله ،، ے ،، او غونډه يا معروفه ،، ی ،، د تلفظ په اعتبار سره دا دوه شکله د پښتو ضرورت نه پوره کوي . په پښتو کښې کم نه کم پينځه تلفظه د يو بل نه واضح جدا دي .

۱. د زور کي نه پس ۛ لکه سر ۛ
۲. د زېر نه پس ي لکه سري
۳. چې په ٬٬ ي ٬٬ ، زور اچولۛ شي لکه جينۛ
۴. د فعل ٬٬ ي ٬٬ ، لکه اوکړئ
۵. او د زېر کي نه پس ٬٬ ي ٬٬ ، لکه سرې اوبۛ.

ددې ټولو تلفظونو دپاره جدا جدا علامات متعين کول ضروري دي چې په يو بل کښې اشتباه ختمه شي. گني دا به گرانه شي چې لغت کښې ٬٬ سر ۛ ، ته څه معنۛ اوليکلۛ شي. مراد يخ ماتې اوبۛ ؟ دې مذاکرې فېصله اوکړه چې :-

(۱) مجهوله ٬٬ ۛ ، چې په خېر پښتونخوا کښې پرته ليکلۛ کېږي. دا به دغلته هم دغسې ليکلۛ کېږي او افغانستان کښې په خپل طور.

مجهوله ٬٬ ۛ ، هغه ٬٬ ۛ ، ده چې مخکښې ترې د پښتو مخصوص حرکت ٬٬ زور کۛ ، وي. لکه خدا ۛ ، سر ۛ ، زمر ۛ ، ځا ۛ . په اسمونو کښې دا ٬٬ ۛ ، اکثر د واحد مذكر دپاره استعمالېږي. بهر صورت پېژندگلوئې په مخکښې حرف زور کۛ دۛ .

دا مجهوله ٬٬ ۛ ، به د کلمې په مېنځ کښې په لاندې باندې ټکيو ليکلۛ شي. لکه خبر ، ډېر

(۲) د پښتو مخصوصه ٬٬ ي ٬٬ ، به د کلمې په مېنځ او آخر دواړو کښې په لاندې باندې ټکيو ليکلۛ شي. لکه سرې اوبۛ . ماتې ډيوې.

د پښتو مخصوصه ،، ې ،، هغه ده چې مخکښې ترېنه د
پښتو مخصوص حرکت زېرکے وي - د ،، ې ،، دا تلفظ په بله ژبه
کښې نشته او په پښتو کښې ډېر زیات دے -
دا ،، ې ،، په کوم کوم ځای کښې استعمالېږي - اصل
معیار خوئې اواز دے - د کومې ،، ې ،، نه چې وړاندې زېرکے وي -
زېر نه وي - او لنډه وئیلې شي - هغه به ،، ې ،، لیکلے شي - یعنی
کومه ،، ې ،، چې ،، د سرے ،، په شان پرته نه شي وئیلے او د ،،
سړي ،، په شان مخکښې ترې واضح زېر نه وي - هغه مخصوصه ،،
ې ،، ده - لکه :

- ا- چې ، کښې ، ترې او متصل ضمیرونه ې ، دې ، مې .
- ب- د کوم مفرد اخر کښې چې ،، ه ،، وي - جمع ئې په دغه ئې
راځي - لکه بنځه ، بنځې - شمه ، شمې - ډېر ، ډېرې -
- ج- هم دغه مفرد د حروف مغیره نه وروستو لکه سروه ، د
سروې ونه -
- د- اسم مفعول ، واحد مؤنث لکه وهلې شوې ، خوړلې شوې -
- ه- واحد مؤنث چې اخر کښې ئې سخته ی نه وي - لکه ادې ،
بې بې وغېره -

مذکر خوړلے شوے مؤنث خوړلې شوې

- و- فعل امر چې د مصدر لام په کښې حذف نه وي - دا
اولیکلے شي - دا وو خوړلے شي -
- ز- فعل نهی چې د مصدر لام په کښې حذف نه وي - دا دې
اونه لیکلې شي -

ح - فعل حال ، واحد مذکر ، ته ځي .

ط - فعل مستقبل ، واحد حاضر ، ته به ځي .

ي - فعل ماضي مطلق - واحد حاضر ، ته لاري . دغسې

په ماضي قريب او بعيد کښې په فعل استمراري کښې واحد

حاضر ، ته تللي او جمع مؤنث غائب ، ښځې تللي . په ماضي تمنائي

کښې واحد مؤنث حاضر ، کاش ته تللي و . او واحد مؤنث غائب

کاش هغه تللي و . (واحد مذکر حاضر او غائب به په مجهوله نه

ليکلې شي) په شرطيه کښې هم دغسې .

دا يو څو مثالونه دي . اصل قانون ئې هم دغه د . چې د

کومې يې نه مخکښې زېرکې وي . هغه به په غونډه ، ، ي ، ، او لاندې

باندې ټکي ليکلې شي . ، ، ي ، ،

(۳) يائي تانيث به په اخر کښې د کش سره ليکلې شي . لکه

کرسي ، جيني .

په دې ۱۰ کښې به د ۱۰ د مخکښې حرف فشار پرېوځي او

دا صرف په مؤنثو اسمونو کښې استعمالېږي .

(۴) د فعل دپاره به د غونډۍ ، ، ي ، ، د پاسه همزه ليکلې شي . لکه

اوکړئ ، اومنی .

(۵) د معروفې ئې دپاره به د ، ، ي ، ، د لاندې دوه څنګ په څنګ

ټکي ليکلې شي . چې د افغانستان د مجهولي ۱ سره اشتباه نه شي

معروفه ي هغه ده چې مخکښې ترې واضح زېر وي . لکه سړي ،

زمرې ، په خالصو پښتو الفاظو کښې دا عموماً د سنه مفرد جمع

راځي . چې اخر کښې ئې معروفه (ې) وي . لکه سړۍ نه سړي . په

د غسې لفظ چې حروف مغیره داخل شي هم پرته (۷) په يائي معروفه کښې بدلېږي. لکه د زمري نوکه، په عربي فارسي الفاظو به د اصل مطابق لیکلې شي.

(۶) په ضمير متصل اويي کښې به په ئې باندې همزه لیکلې شي او مخصوصه ئې به لیکلې شي. په يې کښې به یوه ،، ی،، لیکلې شي. او په بله ی به همزه لیکلې شي. لکه یی.

د ،، ی،، دا مختلف استعمالونه په افغانستان او بلوچستان کښې رائج دي. او لیکونکي ورسره عادت شوي دي. انشاء الله دلته به ورسره خلق ډېر زر عادت شي. او بیا به پکښې څه تکلیف نه وي.

د پښتو په ليک لار

د باره گلي د مذاکري فېصلي

د پښتو ليک لار دپاره کومه کمېټې چې په متفقه ډول منتخب کړې شوه هغې د پښتو د ليک لار په باره کښې متفقه فېصلي داسې اوکړې :-

۱. هغه کلمې چې د عربي او فارسي نه پښتو ته راغلي دي - او معنی ئې هم هغه ساتلې ده هغه به په خپل اصل شکل کښې ليکلې شي لکه قميص ، قصه ، ضعيف -

او هغه کلمې چې پښتو خپلې کړي دي - معنی يا شکل ئې بدل شوی ، هغه به په پښتو کښې په اوبښتي شکل ليکلې کېږي لکه تپوس ، پام او د عربي مخصوص ټکي به د پښتو په کلماتو کښې نه لیکو - مثلاً تورخم به په ،، ت ،، لیکو په ،، ط ،، به ئې نه لیکو -

۲. ،، ن ،، به د يو توري په شکل کښې د پښتو په اب ت يعني حروف تهجي کښې د ،، ن ،، نه وروستو ليکلې شي او نوم به ئې ،، نون ،، وي -

۳. هغه کلمې چې په اخر کېنې زور لري هغه به په د. د. لیکلې شي لکه خوشحاله (مذکر) خوشحاله (مؤنث) او دغه د. د. به د تانيث مخصوص علامت نه شي گڼلې.

۴. د. د. په پښتو کېنې نشته.

۵. مجهوله د. د. چې په قطبي پښتونخوا کېنې پرته لیکلې کېږي هغه به هم داسې پرته لیکلې شي. لکه سرې وغېره. البته په افغانستان او سویلي پښتونخوا کېنې به د دوي د خپل لیک دود سره سمه د مخکېنې په شان لیکلې کېږي.

۶. مخصوصه د. د. به د کلمې په مېنځ کېنې د. د. داسې او اخر کېنې د. د. لیکلې شي لکه سرې اوبه، خبر وغېره. مجهوله يعني پرته د. د. به هم د کلمې د مخصوصې د. د. غوندې لیکلې شي.

۷. د معروفې د. د. له پاره به دوه څنګ په څنګ ټکي د. د. لیکلې شي لکه سرې، زمري وغېره.

۸. يائي تانيث د. د. به په اخر کېنې د کش سره لیکلې شي لکه کرسی، جینی وغېره.

۹. د فعل امر دپاره به د مخکېنې غوندې د. د. دپاسه د. د. لیکولکې او خورئ، او کړئ وغېره.

۱۰. په ضمير متصل او د. د. کېنې به په د. د. باندې همزه لیکلې شي او مخصوصه د. د. به لیکلې شي او يابه

،، ی،، او مخصوصه ،، ې،، لیکلې شي لکه په یی کښې به یوه ،، ی،، او دوېمه ی،، باندې همزه لیکلې شي.

۱۱. په داسې ،، ه،، کښې لکه زړه، بڼه، به، ته د مخکښې په شان د ،، ه،، د پاسه ،، ۛ،، لیکو يعني زړه، بڼه، څه کښې به د ،، ه،، د پاسه ،، ۛ،، وي په افغانستان او سوېلي پښتونخوا کښې به هم دغه رنگ لیکلې شي.

۱۲. ،، گ،، به په ګونډه لیکلې شي.

۱۳. کښې کښېناستل، نخښه او داسې نور ټکي به هم دغه رنگ لیکلې شي.

۱۴. معدوله ،، واو،، به د ټکیو نه نه شي غورزولې لکه خوله، خواړه، ګوند، غونډې وغېره.

۱۵. هغه ټکي یا کلمې چې د عربي او فارسي نه د پېش په حالت کښې راغلي دي، په پېش به لیکلې شي. يعنې په خپل رنگ کښې لکه گل، بلبل. هغه پښتو کلمې چې پېش لري هغه به په مجهول ،، واو،، لیکلې شي لکه پوښتنه مور او نور.

۱۶. معروف واو به د کلمو نه نه غورزولې کېږي. او د پاسه به پېش ورکولې شي لکه نور، سور وغېره.

۱۷. د پښتو مخصوص توري څ، ځ، بن، ږ به هم د غسې لیکلې شي.

د کمېټې سفارش د مې چي پښتو اکېډمي دي د مرکزي او صوبائي
حکومت په مرسته د استاذانو او طالبعلمانو د پاره يورهنما کتاب
تیار کړي چي ددي ټکيو په استعمال کښي اشتباه ختمه شي.

زیر دستخطی

۱. جناب پروفیسر سید تقویم الحق کا کاخیل
۲. جناب پروفیسر جہانزیب نیاز
۳. جناب پروفیسر نصیر الدین
۴. جناب حبیب اللہ رفیع
۵. جناب منتظر بپتھی
۶. جناب عبدالکریم بریالے
۷. جناب ہمیش خلیل
۸. جناب ڈاکٹر محمد اعظم اعظم
۹. جناب ڈاکٹر خالد خان خٹک
۱۰. جناب محمد پرویش شاہین
۱۱. جناب پروفیسر محمد افضل رضا (اعزازی ممبر)
۱۲. جناب پروفیسر خواجہ محمد سائل
۱۳. جناب نور شاہ جہان انور
۱۴. جناب سیال کاکر
۱۵. جناب ڈاکٹر گل جان ورور وردگ (اعزازی ممبر)
۱۶. جناب سید احمد مومند
۱۷. جناب ڈاکٹر محمد اسرار (اعزازی ممبر)
۱۸. جناب ڈاکٹر محمد اقبال نسیم خٹک
۱۹. جناب خیبر افریدے
۲۰. جناب سید محمد مغموم

دا فېصلې اگر چې تر ډېره حده واضحه دي خو بيا هم ځينې په کښې
تشرېح طلب ښکارېدې ، ځکه نو دلته ئې په دې غرض په تفصيل سره
بيانوؤ چې يو خو عام لوستونکې په دې نوې املا پوه شي او يا که په
نوې املا کښې ليکلي کتابونه رسالې څوک لولي نو چې لوستونکې
په کښې څه تکليف محسوس نه کړي .

په عام فهمه ژبه کښې د دغه ټولو فېصلو وضاحت کړې
شوې دې او د زياتو گرائمرې اصطلاحاتو نه مو ځان ژغورلې دې .
بيا هم چېرته چې داسې اصطلاحات راغلي دي د هغوي وضاحت تر
خپله وسه کړې شوې دې . که چاته په دې کښې څه ابهام ښکاره
شي يا څه تېروتنه په کښې شوې وي که هغه په گوته کړې شي او يا
څه نور تجويزونه په دې لړ کښې راواستولې شي نو مننه به وي .

وړومبی فېصله :

هغه کلمې چې د عربي او فارسي نه پښتو ته راغلي دي او معنی ئې هم هغه ساتلې ده . هغه به په خپل اصل شکل کښې لیکلې شي . لکه قميص ، قيصه ، ضعیف وغیره .

پښتو ژبه کښې ډېر داسې ټکي دي چې د عربي او فارسي نه پښتو ته راغلي دي او پښتو کښې هم په هغه معنی استعمالېږي . کومه چې ئې په دغه ژبو کښې ده . د داسې قسمه ټولو ټکيو ، کلمو په حقله دا فېصله شوې ده چې د ديو په املا کښې به بدلون نه شي راوستی ، که هر خو د داسې ټکيو تلفظ کله کله گران هم شي . ولې يو خو دا ټکي د خپلې اصلي املا له لحاظه اوس پښتو کښې مانوس شوي دي او د خالصې معنې راز هم په کښې دے .

پښتوا ، ب ، ت يعنې حروف تهجي کښې ځينې توري هغه دي چې د عربي د اوازونو دپاره مخصوص دي د داسې توريو صحيح تلفظ يعنې د اواز ويستو طريقه يواځې د عربي ژبې ونيونکي کولې شي د نورو قامونو دپاره ئې ادا کول گران دي . تر څو چې د بلې ژبې خاوند د تجويد او قرأت په فن پوهه نه وي . دغه مخصوص توري دا دي .

ح ، ص ، ض ، ط ، ظ ، ع ، غ ، ث ، ذ او ق

دا اکثر په وئيلو کښې مشکل پېدا کوي خو دومره گران نه دي . په پښتو کښې چې مونږ گورو په دغه مخصوصو د عربي تورو کښې وړومبی پسته ، ، ح ده . دې ته طنزاً د حلوا چې هم وائي . ددې

اواز پښتو کښې اکثر د الف د اواز په شان کېږي او نژدې نژدې د هر هغه ټکي اواز په الف کولې شي چې دغه چې لري حلواته الوا، حرام ته ارام، حُسن ته اُسن وغېره. خوشحال کښې دا، ح،، په مېنځ کښې راغلي ده. ولې اکثر خوشال تلفظ کېږي. او داسې نور. د،، ص،، اواز په،، س،، کولې شي. د ص چې کوم مخصوص اواز د،، د هغې ادا کول د عربو نه سپوږمکي په اسانه نه شي کولې. پښتانه هر چېرته دا اواز د خپل فطرت په مطابق په س کوي. داسې حال د،، ض،، هم د،، ضاد، ضواد يا دوا د وئيلې شي.

په روزمره ژوند کښې د ض اواز په،، ز،، کولې شي لکه ضمانت، زامن وغېره. چې په اصل کښې ضمانت او ضامن دي کله کله په،، د،، هم ادا کولې شي. لکه رضوان ته ردوان. خود،، ض،، په خپل اواز کښې لاتر اوسه په نمانځه کښې هم د والزالين او والدوالين جگړه ده. داسې د،، ط،، اواز په،، ت،، او د،، ظ،، دپاره د،، ذ،، په شان اواز وباسلې شي او هم دا قاعده جوړه شوې ده. ددې تورو اوازونه د خپل فطرتي مخرج په بنياد ادا کولې شي. اوس سوال دا پېدا کېږي چې هر کله يو ټکي مونږ څنگه وايو هغه شان ئې لیکو ولې نا. نو په دې خبره د کافي غور و فکر نه پس دا فېصله شوې ده چې کوم ټکي د عربي، فارسي يا د نورو ژبو نه پښتو ته راغلي دي او هم په هغه معنو کښې استعمالېږي. کومې معنې چې ئې په خپلو اصلي ژبو کښې دي هغه به په املا کښې هم هغه شان لیکلې کېږي او شايد ددې ضرورت له مخه د

پښتو د حروف تهجي نه د عربي يا فارسي هغه مخصوص توري نه شي ويستلې . که هر څو ئې مونږ سره اواز يا مخرج نشته . لکه قميص به کميس نه لیکو . ځکه چې قميص د عربي ټکۍ دے او معنی ئې هم بدله نه ده . ضعیف د عربي ټکۍ دے او خپله معنی لري ځکه نو ضعیف به مونږ هم په هغه رنگ لیکو . ظرف که ظرف اولیکلے شي غلط به وي . علاج ، علامت ، صبا ، صحیح ، قميص ، قيصه ، حلوا ، حرام ، ضبط ، ضابطه ، طریقه ، طور ، ظالم ، صراف او داسې نور ډېر ټکي چې د دیو ژبو نه راغلي دي . پښتو کښې ئې عام رواج موندلے دے او معنی ئې هم دغه ساتلې ده . نو دا به په خپله اصلي املا ؛ کښې لیکلے شي .

دویمه فېصله : -

.. هغه کلمې چې پښتو خپلې کړې دي معنی یا شکل ئې بدل شوے دے هغه به په اوبښتي شکل لیکلے کېږي . لکه ټپوس ، پام او د عربي مخصوص توري به د پښتو په کلماتو کښې نه لیکو . مثلاً تورخم به په ،، ت ،، لیکو په ،، ط ،، به ئې نه لیکو . . .

دا د غور وړ خبره ده . کله کله په املا کښې داسې بې احتیاطي راشي چې د ټکي ټوله املا گډه وډه کړے شي . ددې نفسیاتي یا فطري جواز هم وي او د Confusion یو صورت راپېدا کړي . هغه داسې چې هر کله مونږ د عربي مخصوص توري پکاروؤ او تلفظ

ئې د خپل فطري مخرج په مطابق کوؤ نو لا شعوري تاثر دا
راولارېږي چې ګني هسې هم د ،، ت او ط او از يو شان دے يا د
،، ع ،، او ،، الف ،، او ،، ح ،، د ،، ص ،، او ،، س ،، د ،، ض ،، او د
،، ذ ،، د ،، ز ،، او

،، ظ ،، د ،، ک ،، او د ،، ق ،، وغېره دغه سبب دے

چې په بې احتياطي داسې املا غلطه کړې شي.

مونږ به هغه ټکي چې خالص د پښتو دي يا د بلې ژبې نه
پښتو ته پخوا راغلي دي خو شکل ئې له پخوا راسې بدل شوي
دے يا ئې معنی بدله شوې ده نو داسې ټکي به مونږ د پښتو په
خپلو توريو لیکو - وړومبي خبره دا ده چې پردي ټکي چې مفغن يا
پښتو شوي دي لکه تپوس چې د پوښتنې په معنو کښې راځي - اصلاً
د عربي تفحص نه په پښتو کښې تپوس شوي دے - پام د فهم نه پام
شوي دے - داسې ځينې نورې ډېرې کلمې چې پښتو کښې ئې خپل
شکل يا پښتني رنگ قايم کړي دے - هغه به مونږ د عربي په
مخصوصو توريو نه لیکو بلکې په اوبښتي شکل کښې چې څنګه
پښتو کښې رائج دي هم هغسې به ئې لیکو - که معنی ئې بدله شوې
نه هم وي د داسې ټکيو شمېر به يقيناً چې د ګوتو په شمېروي - يعنې
کم به وي خو دا لحاظ ساتل پکار دي او دغه ټکي اوس پښتو شوي
دي -

دې سره دا فېصله هم ده چې د پښتو پخپلو ټکيو کښې به
د عربي مخصوص توري نه لیکو لکه تورخم ، توره او ځينې نور د
پښتو داسې کلمې ، ټکي چې د پښتو وي دا به په ،، ت ،، لیکو - که

چېرې دا په ،، ط ،، اولیکله شي یعنې طور خم ، طوره نو دا به غلط وي . هـ ، هـ وکړه ، هوډ که چېرې حـ ، حـ وکړه یا خوډ څوک اولیکي نو دا غلط دي . سحر ، ساگ او سربه صحر ، صاگ یا صر نه لیکو . زیات ، زمره ، زانگو به ضیات یا ضیاط یا حیات او ضمیر ، ظمیر ، ضانگو نه شي لیکلې .

دې سره دا خبره هم یاد ساتل پکار دي چې په پښتو کښې د عربی د مخصوصو توریو سره سم د ځینې مخصوصو پښتو توریو اوازونو کښې هم اکثر غلطی را وړاندې کېږي . د ،، ذ ،، او ،، ز ،، اواز نه یواځې د عربی په مخصوصو توریو سره غلط کړی کېږي بلکې د پښتو مخصوص توري ،، خ ،، سره هم اکثر غلط شي . ،، خ ،، چې د ،، ج ،، او ،، د ،، تر مېنځه د پښتو یو مخصوص اواز د ځینې لهجې ئې تلفظ کښې د ،، ز ،، په ځای استعمالوي . دا هم غلطی ده ځکه چې پښتو کښې د ،، خ ،، خپل مخصوص اواز د ځای د ،، ز ،، خپل عام اواز د ځای . نو په هغه توریو کښې خصوصي احتیاط پکار د ځای چې په ،، خ ،، لیکلې شي .

وړاندې ذکر شوي ټکي او داسې نور چې د ،، ز ،، یا ،، ذ ،، ټکي دي هغه که په ،، خ ،، اولیکلې شي نو غلط به وي . لکه زیات ، زمره او زور که حیات ، حمره او خور څوک لیکي نو غلط دي . دا شان ،، اواز ،، اباسین ، ارام ،، که څوک ،، عواز ، عواظ ، عواض لیکي یا اباسین ، عباسین ، عباسین لیکي نو ناروا ده . ارام که عرام لیکي یا هرام لیکي غلط د ځای . کار به قار نه لیکو . کور به قور نه وي . البته قار د عربی د قهر نه بدل شوی د ځای . او

پښتو کښې داسې ټکي چې چرگی ..ه.. لري د .. الف .. اواز ورکوي که د ټکي په مېنځ کښې راشي او په بدل شکل یا پښتني شکل هغه ټکي ولیکلې شي چې دا ..ه.. لري نو باک ئې دومره نشته خو چې اواز ئې پښتو کښې بدل شوی وي هله .

په داسې قسمه توريو کښې یو اواز د .. ف .. هم دے .
 ..ف.. پښتو کښې اکثر نشته خو اواز ئې اسان دے . او پښتانه ئې په اسانه ادا کولې شي . دغه وجه ده چې د ..ف .. اواز اوس پښتو کښې عام دے . کوم ټکي چې د پښتو په ..پ.. کښې دي . د ..ف.. کله کله غلط استعمال په کښې راځي یعنې د استعمالولو غلطی ئې په نورو داسې ټکیو کښې راشي چې ..ف .. او ..پ .. دواړه توري لري . په دې ټکیو او ددې په تلفظ کښې احتیاط پکار دے .
 داسې ډېر ټکي دي چې د ..ه .. ه .. ه .. او .. الف .. د اواز اشتراک لري . خو په املا کښې د ټکي خپل اصل شکل د هغې املا او د صحیح املا دپاره پکارول پکار دي .

داسې ټکي پېژندل پکار دي چې په کومو کښې دا توري راځي د مثال په ډول هېڅ ، هغه ، هم وغېره داسې ټکي دي چې دا ..ه .. به په کښې وي نو دا د پښتو خپل ټکي به په ..ه.. یا ..ه.. لیکلې شي . په الف به نه شي لیکلې . دې پسې فېصله د ..ن .. د توري په باره کښې ده چې .

..ن .. دیو توري په شکل کښې د پښتو په ا ،
 ب ، ت یعنې حروف تهجي کښې به د ..ن .. نه وروستو لیکلې شي او نوم به ئې ..نون .. وي .

ن، د نون او د مخصوص غبرگ اواز دپاره مشرانو د پرخواراچ
کړې وه. خو استعمال ئې چېرته کېدو او چېرته نه. په پښتو کې د
ن، او، پ، اکثر غبرگ اوازونه راځي. او داسې هم وي چې په یو
ټکي کې د ن او پ جدا جدا اواز هم وي. هر کله چې داسې ټکي به
ددې فېصلو نه وړاندې یو رنگ لیکلې شول یعنې د نړ په شکل کې
نو اکثر به د غلط تلفظ ویره وه. د مثال په توګه ګونړ او کونړ په دغه
لحاظ د املا د مخه یو شان ټکي دي. یو خود هغه کون دپاره وو چې
غوږونه ئې خراب وي او څه اوري نه او بل د افغانستان یوه مشهوره
سیمه کونړ دے. داسې قسم نور ټکي هم کېدے شي.

ولې ددې نه زیاته ضروري خبره په پښتو کې د یو
مخصوص اواز وه چې څه تورے ئې نه لرلو یا څه داسې علامت ورته
نه وو وضع کړے شوے چې دغه اواز پرې ادا کړے شي. یعنې په
ظاهره خودا اواز د، ن، او، پ، مرکب شاني اواز دے. خو مرکب
نه دے. بلکې د، ن، او، پ، د مخرجونو په یو ځای استعمال
لري. لکه پڼه، رڼا، څڼه، گڼ وغېره. هم ددې ضرورت له مخه په
پښتو کې دا تورے شامل کړے شوے دے او د یو مستقل توري په
حېث په پښتو کې د پرخواراچ وه. ولې فېصله پرې نه وه
شوې یا که شوې وه نو چېرته منلے شوه او چېرته نه.

اوس په متفقه ډول دا فېصله او کړے شوه چې دا، ن، به د
پښتو د ا، ب، ت یا حروف تهجي یو مستقل تورے وي او په
ترتیب کې به د نون نه پس لیکلے شي. په دې حساب دا د پښتو
شېر دېرشم ۳۶، تورے او ګرځولے شو.

ا ب پ ت ث ج خ چ ح خ د د ز ر ژ ر س ش بن ص ض ط
ظ ع غ ف ق ک گ ل م ن ن و ه (هـ) ي ي ی ئ ے او د خیل
مخصوص اواز کوم چې په رڼا ، څڼه ، پڼه ، گڼ ، تڼا ، شڼا وغیره
کښې ښکاري هلته به لیکلې شي . چېرته چې د ن او ر جدا اوازونه
وي هغه به جدا لیکلې شي .

درېمه فېصله :-

هغه کلمې چې په اخر کښې زور لري هغه به په
،، ه ،، لیکلې شي . لکه خوشحاله مذكر
خوشحاله مؤنث او دغه ،، ه ،، به د تانيث
مخصوص علامت نه شي گڼلې .

دا يوه اهمه فېصله ده . په دې چې دا ،، ه ،، په پښتو کښې
اکثر د تانيث علامت د ے او په هر هغه اسم کښې چې دا ،، ه ،، په
اخر کښې راځي اکثر مؤنث وي او دا د تانيث د اسم جوړولو قاعده
هم ده . ډېر داسې مذكر اسمونه دي چې ،، ه ،، ورسره اولگولې شي
نومؤنث شي . د چرگ نه چرگه . سپين نه سپينه . روغ نه روغه
وغیره . د دې نه سپوا هم په پښتو کښې ځاني مؤنث اسمونه هم هغه
دي چې په اخر کښې ئې دا ،، ه ،، وي . لکه کوټه ، بوساره ، لاره ،
شنه ، تره وغیره . خو هر کله چې په پښتو کښې يوه قاعده دا هم ده
چې د گرامري اصولو له مخه صفتي اسمونه په جملو کښې په
بل Case کښې داسې استعمالولې شي چې د اسم په اخري توري زور
لگي او اواز ئې هم داسې شي لکه چې د دې ،، ه ،، اواز ورکوي . د

مثال په ډول به مذكر او مؤنث اسمونه وړاندې كړو. خوشحال او خوشحاله. خوشحال مذكر او خوشحاله مؤنث دے. اوس د جملې په يو مخصوص Case كښې مونږ وايو چې فلانې سرې خوشحاله دے يا هغه ناروغه دے يا ايتاله دے وغيره. نو دا فېصله او كړې شوه چې داسې مذكر اسمونه به په اخري توري د زور سره نه څرگندوؤ بلكې دا ،، ه ،، به ورسره لگوؤ او هر كله چې د مذكر اسم سره د جملې په ساخت كښې ،، ه ،، لگولې شي نو بيا پكار نه ده چې دا ،، ه ،، د مؤنث اسم دپاره مخصوصه گڼلې شي. چونكه دا په وېنا كښې دواړو اسمونو سره راځي نو مؤنث اسمونه چې په دغه ،، ه ،، ليكلې شي هغه خودي، ولې ضروري نه ده چې د تانيث علامت دې او گڼلې شي. كه هر څو مونږه دا قاعده او تركيب لرو. خود مذكر دپاره به هم په خپل مخصوص ځاى كښې استعمالېدے شي. هغه اوازونو كښې چې د مذكر اسم ئې په يو خاص حالت كښې لري. زور به نه لگي بلكې دا ،، ه ،، به لگولې شي. په دې لحاظ به دا ،، ه ،، ددې نه پس د تانيث مخصوص علامت نه وي.

څلورمه فېصله

،، مد ،، په پښتو كښې نشته.

مد د عربى د اعرابو يو علامت دے او په ډېرو هغه اوازونو كښې چې يو ولاړ او اوږد تال په كښې ور كولې شي استعمالېږي. دا اكثر د الف د توري په سر راځي. په پښتو كښې

ددې استعمال نشته. البته د عربی، فارسی یا اردو له اثره چې کوم ټکي پښتو ته راغلي دي. د هغو سره مد هم راغلې دے. حالاتکې د پښتو خپل داسې اواز نشته. اردو ژبې د ځینو خالصو هندي ټکیو دپاره هم مد لازمي ګڼلې دے. چې دا اواز دغه رنگه تال لري. نو هر کله چې د اردو نه هغه ټکي پښتو ته راتلل، نوم خو ئې بدل نه کړو ولې د پښتو د مزاج له مخه ترې په وېنا کښې مد او غورزولې شو او په عامه ژبه کښې چې هر چیرته د بلې ژبې کوم مخصوص ټکې وي د هغې نه علاوه هم مد غورزولې شي. دا قسمه نومونه یا کلمې په پښتو کښې د پښتو په قاعده عام استعمالېږي او د مد په ځای په کښې د زور اواز ورکولې شي.

نو هر کله چې په پښتو کښې د مد استعمال نشته او بیا هم په ځینو کلمو کښې د اردو د اختلاط له وجې لیکلې شي بې حایه ښکاري او هلته خو بېخي بې ضرورته لیدل شي چې کلمه د پښتو وي او مد پرې اولگولې شي. ځکه دا فېصله او کړم شوه چې مد پښتو کښې نشته او د پښتو په کلمو به نشي لگولې. آم، آواز، آزاد کښې چې په الف کوم مد دے دا پښتو کښې د زور اواز دے. آم- آواز، آزاد وغېره.

پينځمه فېصله

مجهوله .. دے .. چې په قطبي پښتونخوا کښې پرته لیکلې کېږي هغه به هم داسې پرته لیکلې شي لکه سرے، زمرے وغېره. البته په

افغانستان کښې او سوېلي پښتونخوا کښې به
د دوي د خپل ليک دود سره سمه د مخکښې
په شان ليکلې شي.

دا فېصله هم ډېر اهميت لري. ددې نه وړاندې د مجهولي
،، ې، په استعمال کښې ډېره زياته بې احتياطي کېده. او ددې بې
درېغه غلط استعمال د پښتو په املا کښې ډېر خرابه راوسته وه. د
باره گلۍ په مذاکره کښې په دې ډېرې خبرې او شوې چې پکښې د
سوېلي پښتونخوا کوټې او د افغانستان پوهان شامل وو. په
سوېلي پښتونخوا کښې او هم په افغانستان کښې د مجهولي
،، ې، پروت شکل نشته او هغوي په هغه اسمونو کښې چې
مجهوله ،، ې، لري. پرته نه ليکي. او د پښتو د پخوانۍ املا د
يائي معروف په شان ئې ليکي. هغوي سره د مجهولي ،، ې، د
داسې استعمال بڼه جواز هم شته. ولې هر کله چې په قطبي
پښتونخوا کښې دې پرته ،، ې، ډېر عام رواج موندلې دے. که د
کلمې په مېنځ کښې نه وي نو په اخر کښې خود تذکیر يو علامت
شان هم گرځېدلې دے. د قطبي پښتونخوا پوهانو د موقف مطابق
په دې وخت کښې ددې ،، ې، استعمال ترک کول مناسب نه
ښکارېده او نه داسې صورت حال وه چې د سوېلي پښتونخوا يا د
افغانستان عالمانو سره پرې اتفاق راغلې وے. نو په داسې سبب دا
فېصله اوشوه چې د قطبي پښتونخوا په املا کښې به ددې
استعمال د خپل صحيح استعمال په رنگ کښې کېږي. البته په
دغه ذکر شوو سيمو کښې به ددې ،، ې، په املا کښې استعمال

زمونږ په رنگ ضروري نه دے هغوي به ئې په خپل رنگ کښې ليکي او مونږ به ئې هم داسې په پروت شکل کښې ليکو. اوس سوال دا پيدا کېږي چې دا اختلاف دې برقرار ولې وساتلې شي. نو اختلاف د لهجې فرق دے او د لهجې د فرق د څرگندولو دپاره ددې په استعمال کښې څه عېب نه ښکاري.

دلته چې د پښتو په اب ت يعني حروف تهجي کښې د ،،ي،، گانو کوم رنگ دے. هغه په داسې ،،ي ي ي ي ي،، په دې کښې ورومبي ،،ي،، يائي معروف دوېمه يائي مخصوص درېمه يائي تانيث څلورمه فعلي ي (چې د فعل په مناسبت به پرې د پاسه همزه لگولې شي) او هم دا ،،ي،، به د افغانستان يا د سوېلي پښتونخوا په املا کښې د يائي مجهول په طور استعمالېږي. د فعل په حال کښې به پرې البته هر چېرته ،،ء،، لگولې شي.

اخي ،،ء،، مجهوله ،،ء،، ده. او په قطبي پښتونخوا کښې د کلمې په اخر کښې ددې ،،ء،، استعمال هلته کېږي چېرته چې اسم يا اسم صفت يا په فعل کښې د تذکیر د علامت په توگه راځي. په دالاحاظ دا ،،ء،، د کلمې فعل يا د اسم د مذکر کېدو نځېنه هم ده. او قاعده هم. په اسم کښې لکه سرے، زمرے، نرے، تندے، پتے وغېره. د تذکیر په فعل کښې ليکلې، تللې، کتلې، راغلې. د صفت په اسم کښې ښاغلې، ساتلې، ښکلې وغېره.

لکه مذکر سرے راغلے دے.
مؤنث ښځه راغلې ده.
تندے داغلے دے.

پوزه داغلي ده.

پټې ئې گټلې دے.

بارې ئې گټلې ده.

هلک بناغلي دے - جينی بناغلي ده.

مذکر :- ته بنکله ئې - مؤنث :- ته بنکله ئې وغیره.

نود مذکر او مؤنث امتياز په اسانه ددې بي گانود صحيح استعمال په سبب کېدے شي. دا او داسې نور جوازونه هم وو چې ددې ، ، استعمال په قطبي پښتونخوا کېنې په ځام او ساتلې شو او د سوېلي پښتونخوا او افغانستان ورسره هم اتفاق راغے. بل حالت هم د لیک دود لوست له رویه څه داسې وه چې مونږ په کېنې ددې ، ، استعمال په خپله املا کېنې ترک کولې نه شو.

البتہ دا خبره باید چې صلائي عام شي. په املا کېنې که څوک ددې ، ، استعمال پېروي هغسې کوي څنگه چې ئې مونږ په قطبي پښتونخوا کېنې کوؤ. نو څه پابندي دې نه وي. مطلب دا دے چې که د سوېلي پښتونخوا خلق ئې په اسانه په خپله املا کېنې رائج کولې شي نو باید چې رائج شي.

شپږمه فېصله :-

مخصوصه ، ، ي ، به د کلمې په مېنځ کېنې ، ، ، داسې او په اخر کېنې داسې ، ، ي ، لیکلې شي. لکه سړې اوبه ، خبر وغیره. مجهوله يعنې پرته

،، ے ،، به هم د کلمې په مېنځ کېنې د ،، ږ ،، د
مخصوصې ،، ږ ،، غوندې لیکلې شي.

د مخصوصې ،، ې ،، شکل چوونکې په پښتو کېنې
مخصوص د ے بل چېرته نشته نو په دا سبب دا فېصله هم پخوا
شوې ده او اوس هم ددې د لیکلو په مناسبت دا فېصله اوشوه.
د یانې مخصوص اواز په پښتو کېنې داسې د ے چې د عربی
د زېر سره نژدې د ے - خو ددې نه لږ شانې ته راجخت د ے - په اردو
کېنې د ،، ی ،، دوه اوازونه دي - یعنې د مجهولې ،، ے ،، اواز او د
معروفې ،، ی ،، اواز د پښتو د یانې مخصوص ،، ې ،، اواز ددې
دواړو تر مېنځه یو قسم اواز لري.

د مثال په طور ددې اواز فرق که مونږ گورو یو تکه سر ے
(نر) به واخلو - ددې جمع ،، سړي ،، ده - په سر ے کېنې مجهوله
،، ے ،، ده او په جمع کېنې ئې معروفه ،، ی ،، راځي او دا قاعده هم
ده چې هر چېرته مونږ د مذکر داسې اسم جمع کوو نو معروفه
،، ی ،، به راځي - لکه ،، سر ے روغ د ے ،، ددې جمع شوه ،، سړي
روغ دي ،، په سر ے کېنې چې څنگه اواز د ے هغه په سړې اوبه
کېنې بدلېږي - یعنې سر ے او سړې (یخې) کېنې د ،، ی ،، د اواز
فرق د ے - دا یانې مخصوص د کلمې په مېنځ کېنې هم هر چېرته
راځي او اواز به ئې هم دغه مخصوص وي - که د تکی په مېنځ کېنې
راځي - نو هغه لکه : خبر ، تېر ، گېر ، شمېر ، څېر وغېره - ولې که
په اخر کېنې راځي نو اکثر صفاتي نوم هم سازوي - دا هم یوه اهمه

خبره ده چې هر کله په اخر کښې د فعل يا اسم سره راشي نو خامخا به د تانيث علامت وي . که په صفاتي اسم کښې راشي نو د مؤنث صفاتي اسم سره به وي لکه سړې ، ښې ، اوږدې وغېره . دا جمع مؤنث اسمونه دي . قاعده دا شان ده چې واحد مؤنث اسم چې په اخر کښې ئې ،، ه ،، راځي . د هغې د جمع په اخر کښې به يائي مخصوص راځي لکه اوږده ، اوږدې - اوږه ، اوږې - ښه ، ښې - سړه ، سړې - تېره ، تېرې - پټه ، پټې - څرگنده ، څرگندې وغېره .

ددې نه سپوا په نورو ډېرو ټکيو کښې هم دا مخصوصه ،،ې ،، راتلې شي او راځي . که اسم نه هم وي . حرف وي يا حرف جار وي . دا هر چېرته د مخصوص اواز دپاره راتلې شي . لکه داسې ، ولې ، چې ، چېرې . ددې ،،ې ،، يو خصوصي اهميت دا هم دے چې د نوې املانه وړاندې به چونکې اکثر دا نه شوه ليکلې نو د کلمې په مفهوم کښې به اکثر مشکل پېښېدو يعنې مخصوصه ،،ې ،، به هم اکثر په مجهوله ،، ے ،، ليکلې شوه . په کلمه کښې به اکثر د تذکیر و تانيث د فرق مشکل پېدا کېدو . ددې ،،ې ،، په راتلو دا گراني ختمه شوه او د گرائمر په قاعدو جوړولو کښې هم اساني راغله . په لنډو ټکيو کښې که مونږ د ،، ى ،، گانو فرق ښکاره کوو نو هغه به داسې وي .

مثال : سړے سړې اوبه څښي . په سړے کښې مجهوله ،، ے ،، ده چې د مذکر اسم علامت دے . سړې اوبه کښې مخصوصه ،،ې ،، چې مؤنث ده . او څښي کښې معروفه ،، ى ،، چې لاندې دوه څنگ په څنگ ټکي لري .

که په غور او کته شي نو د درې واړو يې گانو فرق په کښې واضح دے . څنگه چې ذکر او شو چې هر هغه اسم چې مؤنث وي د هغې جمع کښې به د تانيث د علامت به طور دا ، ، ي ، ، راځي . لکه مېخانه ، مېکده ، کتبه ، حجره وغېره چې جمع شي نو مېخاني ، مېکدي ، کتبي ، حجرې به شي .

دلته دا خبره هم زياتول پکار دي چې په پښتو کښې اگر چې اوس ، ، ه ، ، د تانيث مخصوص علامت نه دے ولي بيا هم په خپل ترکيب کښې هر واحد مؤنث اسم به په اخر کښې دا ، ، ه ، ، لري او چې په کوم اسم کښې دا ، ، ه ، ، وي . د هغې د جمع په وخت کښې به يائي مخصوص لگي او دا رنگه يايي مخصوص تر ډېره حده د تانيث هم علامت دے .

هم په دغه فېصله کښې يوه خبره بله د مجهولي ، ، ے ، په حقله هم ده او هغه صرف دومره ده چې مجهوله ، ، ے ، چې هر کله د کلمې په مېنځ کښې راځي هغه به هم د مخصوصي ، ، ډ ، په شان په لاندې باندې ټکيو ليکله کېږي . يعنې يواځې د کلمې په مېنځ کښې به مونږه د شکل په لحاظ چې د Voval (اوعرابو) کار کوي او ټکي يا توري سره خپلو کښې جوړوي به يواځې په ، ، ډ ، دغه رنگ ليکو . اوازونه به ئې جدا جدا هم کېدے شي . چرته چې د کلمې په مېنځ کښې معروفه ، ، ي ، ، راځي . هلته به لاندې دوه څنگ په څنگ ټکي لگولے شي . يعنې داسې : مجهوله او مخصوصه ي به د کلمې په مېنځ کښې په لاندې باندې ټکيو ليکله شي .

اوومه فېصله :-

د معروفې ،، ي ،، دپاره به دوه څنگ په څنگ ټکي

،، ي ،، ليکلې شي . لکه سړي ، زمري وغېره .

دا فېصله د معروفې ،، ي ،، د نوي شکل په باب له ده . ددې

فېصلې نه وړاندې به معروفه ،، ي ،، هم داسې غونډه ،، ي ،، ليکلې

شوه . د نوي فېصلې مطابق به معروفه ،، ي ،، هر کله چې د کلمې

په اخر کېښې راځي . لاندې به پراته دوه څنگ په څنگ ټکي لگولې

شي . يعنې داسې ،، ي ،، دا معروفه ،، ي ،، هسې هم ډېره زياته

استعمالېږي . واحد ، جمع ، فعل هر څه کېښې راتلې شي خواکثر د

اسمونو د جمع په وخت کېښې په اخر کېښې راځي او يو مخصوص

علامت يا قاعده هم په دغه لړ کېښې داسې ده چې هر چېرته د مذكر

واحد اسم چې اخر کېښې ئې مجهوله ،، م ،، راځي . د هغې د جمع

په حالت کېښې به دا معروفه ي اکثر راځي لکه نرم = نرمي ، سړم =

سړي ، زمرم = زمري غاښې = غاښي ، لوبم = لوبني وغېره .

ددې نه سېوا په نورو کلمو کېښې هم راځي . اوس دا فېصله

اوشوه چې څه ته معروفه ،، ي ،، وائي د هغې شکل به داسې وي . ،، ي ،،

اتم فېصله :-

يائي تانيث ،، ي ،، به په اخر کېښې د کش سره

ليکلې شي . لکه کرسی ، جیني وغېره .

دا ،، ی،، چي د عامي غوندي ،، ی،، شکل دے - خو په اخر کښې ورته يو لکۍ شاني يعني کش لگولې شي - ،، ی،، او په دغه کش سره دا د يائي تانيث شکل دے دا خالص د تانيث علامت دے - ددي په اخر کښې دا کش ډېره اساني پيدا کوي او په اسانه پېژندلې او ليکلې شي -

په پښتو کښې هر هغه اسم چي مؤنث وي او په اخر کښې دا ،، ی،، راځي نو د کش په سبب به پېژندې شي - ددي رواج هم د پخوا راسي و خو په انتشار کښې وۀ - چا به ليکله او چا نه - ډېر خيال به ئې نه شه ساتلې - د مؤنث د داسې قسمه اواز کوم چي په جينۍ ، کرسۍ کښې دے هلته به دې د پاسه همزه لگولې کېدۀ او مشکل به ترې پيدا کېدۀ - اوس د کش ،، ی،، د مؤنث اسم يو مخصوص علامت اوتاکلې شو -

د مثال په ډول ، کرسۍ ، جينۍ ، نواگۍ ، سلگۍ ، چپلۍ ، خپلۍ ، کراچۍ ، پندۍ ، لولۍ ، پولۍ ، جولۍ وغېره -

په دې کښې دا خبره هم د غور وړ ده چي داسې قسمه ځينې مؤنث اسمونه د جمع په حالت کښې هم راځي - لکه خانۍ تربورولۍ ، بنادۍ وغېره - خو دا د جمع او واحد کله يورنگ هم لري - لکه سپۍ ، سيلۍ ، کرسۍ ، والۍ ، تنکۍ ، نالۍ ، گولۍ ، جالۍ ، تالۍ وغېره -

نهمه فېصله :-

د فعل دپاره به د مخکښې غونډې د ،، ی ،، دپاسه
،، ،، لیکو لکه اوخوری ، اوکړی وغېره .

ددې مطلب دا دے چې موږ سره په یو لحاظ دا ،، ی ،، زیاته
شوه . یعنې د ،، ی ،، دپاسه به همزه یواځې په هغه صورت کښې لگوؤ
چې د فعل دپاره استعمالېږي . لکه ډوډی اوخوری . د خوړلو نه
اوخوری ، وړی ، لری ، کوئ ، ساتئ ، راځئ .

د فعل امر یا فعل د نورو حالتونو نه سېوا هم ددې ،، ی ،،
استعمال په پښتو کښې شته . ،، ته تلئ وې ،، جمع ،، تاسو تلي
وئ ،، چې دا هم د کېدلو نه د فعل یو حالت دے .

د ،، ی ،، دپاسه همزه د خپل اواز په مناسبت لگي . ځی ،
کوئ ، خوری وغېره کښې چې کوم اواز د ،، ی ،، دے هم ددې
دپاره دا تخصیص شوے دے . دې نه علاوه ،، تاسو څوک یئ ،، په
دې کښې هم د دوېمې ی دپاسه ،، ،، دے . واحد ،، ئې ،، داسې
دے . چې ته څوک ئې . او بیا د یائې مخصوص دا قسمه اوازونه
چې د جمعې حالت ته راځي نو د ،، ی ،، دپاسه به همزه لگي .

لسمه فېصله

په ضمیر متصل او ،، ئې ،، کښې به په ،، ی ،،
باندې همزه لیکلې شي او مخصوصه ،، ې ،، به
لیکلې شي . او یا به ،، ی ،، لیکلې شي لکه په

یئ کښې به یوه یی ، او دویمه یی ، باندې
همزه لیکلې شي .

ددې مطلب دا دے چې ضمیر متصل دپاره چې د یی ، کوم اواز
دے . هغه به د همزه په یی او یائی مخصوص یو ځای لیکلې شي .
لکه ، فلانې یی راوستو ، هغه یی ښکل کړو ، میا صاحب یی
مشر کړو ، وغیره .

په دې فېصله کښې دې خبرې سره هم اتفاق اوشو چې که
څوک هم دغه یی داسې لیکي یی ، نو هم خبر دے . او لکه چې
وړاندې ذکر اوشو د جمع په حالت کښې چې کوم د دوه یی گانو
استعمال دے . هغې کښې به ورومبې یی ، یائی معروف او په
دویمه همزه لگي یی ،

یوولسمه فېصله :-

په داسې ، ه ، کښې به لکه زړه ، ښه ، به ، ته د

مخکښې په شان د ، ه ، دپاسه ، ، لیکو .

یعنې زړه ، ښه ، څه کښې به د ، ه ، دپاسه ، ، وي . په
افغانستان او سوېلي پښتونخوا کښې به هم دغه رنگ لیکلې شي .
دا یوه اهمه فېصله ده ځکه چې د افغانستان او سوېلي
پښتونخوا پرې هم اتفاق راغی .

دا هسې خود ، ه ، یو سخت یا لنډ شان اواز دے . خوتر

ډېره حده د مذكر علامت هم دے . اگرچې د ، ه ، دپاسه ، ،
خالص د تذکیر د علامت توگه نه دے خو نور ټول هغه اسمونه او

صفاتې اسمونه او کلمې به خامخا مذکر وي چې د ،،ه،، دپاسه همزه لري - د ،،ه،، په باره کښې وړاندې فېصله کښې دا خبره شوې وه چې دا به اوس د مؤنث مخصوص علامت نه وي خو بيا هم تر ډېره حده دا د مؤنث اسم جوړولو يوه قاعده ده - په عام يا ساده رنگ کښې ،،ه،، که راځي نو د مؤنث دپاره ډېره يا اکثر راځي او چې دپاسه پرې ،،ه،، وي نو داسې اسم يا کلمه اکثر مذکر وي - لکه

ښه (مؤنث) ښه (مذکر)

د وږه (مؤنث) جمع وږې دے

د وړکي (مذکر) جمع واره

پښتنه (مؤنث) جمع پښتنې

پښتون (مذکر) جمع پښتانه

خو دا باقاعده قاعده نه ده - تر څه حده ده ځکه چې د ،،ه،، دپاسه ،، همزه ،، د خپل مخصوص لنډ اواز دپاره لگي - د تذکیر و تانیث د مسئلې نه سېوا هم ډېرې زیاتې کلمې هغه دي چې مذکر مؤنث نه دي - خود ،،ه،، دپاسه پرې همزه لگي لکه ته ، څه ، ښه ، په ، وغېره -

دې کښې ته د تخاطب داسې کلمه ده چې د مؤنث او مذکر دواړو دپاره راځي -

اوبه ځان ته اواز دے او مؤنث جمع ده خود اواز له رویه پرې ،،ه،، لگي څه کښې د خپل اواز له مخه راځي - زړه ، تړه کښې هم دے - خو بيا هم د اکثر مذکر اسمونه چې جمع شي نو دا اواز ورکوي لکه د سور نه سره ، پروت نه پراته ، د زور نه زاره ، پښتون نه پښتانه -

ددې نه سپوا ځينې مخصوص د پښتو هغه اسمونه دي چې دا اواز لري لکه راغه ، وابنه .

د مصدر ځينې شکلوته هم داسې بدلولى شي . د تلل نه تله ، وتل نه واته . وهل نه واهه . کتل نه کاته . چې مصدري اسم ته راجع دي نو پښتو کښې ددې ، ، ه ، ، چې ، ، ، ، ورباندې وي خپل مخصوص اواز دى او په اسمونو کښې فعلونو کښې هر چېرته چې دغه اواز وي که مذکر وي او که مؤنث په دغه رنگ به ليکلى شي .
په سوېلي پښتونخوا کښې او افغانستان کښې ددې فېصلونه وړاندې د ، ، ، ، د ليکلو دا رواج عام نه وه . اوس هغوي هم ددې پابند دي چې هم داسې به ئې ليکي .

دولسمه فېصله : -

، ، گ ، ، به په کونډه ليکلى شي

په قطبي پښتونخوا کښې خود پخوا راسې ، ، گ ، ، په کونډه ليکلى شو . ولې په افغانستان کښې به د فارسي ، ، گ ، ، په شان ليکلى کېده . نو هر کله چې د فارسي او هندي ټول داسې توري مونږ په کونډه ليکولکه : ټ ټ - ډ ډ - ژ ژ وغېره . نو يو په کښې ، ، گ ، ، هم دى . اوس به دا په پښتو هر چېرته په کونډه ليکلى شي ، هم افغانستان او هم سوېلي پښتونخوا کښې .

ديار اسمہ فېصلہ

کښې، کښېناستل، نخښه، بخښل او داسې نور ټکي به هم دغه رنگ لیکلې شي.

دا هم متفقه فېصله ده. کښې، چي خټک او ځينې نور قبائل ورته کشې وائي. داسې د خټکو او نورو ځينو قبيلو هغه کلمې چې په ش، لیکلې او وئيلې شي. او په ځينې نورو لهجو کښې ددغه ش، اواز په خ، ويستلې شي. نو دا يوه زړه پخوانۍ فېصله ده چې د ش، او خ، فرق دپاره به د پښتو مخصوص تورم، ښ، لیکو. ښ، د پښتو د ځينو قبيلو يو مخصوص اواز هم دے. چې اکثر ئې د غره مومند وائي. خود خټک او يوسفزی لهجې يا د Soft او Hard لهجې تر مېنځه چې د ش او خ کوم اختلاف دے، د هغې د اتفاق راوستو دپاره به دا ښ، هلته لیکلې شي. چې يو خوا ش، وي او بل خوا خ، وي. کوم کلمات چې د نرمې لهجې خلق په ش، ادا کوي او هم دغه کلمې د نورو قبيلو په لهجو کښې په خ، ادا کېږي نو داسې به نه وي چې د چا څنگه خوښه وي يا څنگه ئې وائي هغسې دې ليکي. داسې کلمې به نه په ش لیکلې شي او نه په خ، بلکې دا به په ښ، لیکلې کېږي.

د مثال په طور کښې کښېناستل، نخښه، غوښه، غوښتل، وغېره د نرمې لهجې خلق کشې، کشېناستل، نخشه، غوشه او غوشتل وائي. او د نورو قبيلو خلق ئې کې کېناستل، نخه، غوخه او غوختل وائي. داسې نو بلا کلمې دي چې دا

اختلاف لري خو ددې دپاره به د ،، بن ،، دا درېمگرې حرف
استعمالېږي او دواړه لهجې به ئې وئيلې شي -
ددې نه وړاندې په کابل افغانستان کښې اوس اوس دا
رواج شروع شوی و. چې ،، کښې ،، به ئې کې ليکله. او داسې
نورې د بن کلمې به ئې نظر انداز کولې. هغوي هم اوس ددې پابند
شول او هغه رنگه به ئې ليکي څنگه چې دلته ليکله کېږي.

خوار لسمه فېصله

”معدوله واو به د ټکيو نه نه شي غورزولې لکه

خولۀ ، خواره، گونه ، غوندې وغېره“

ددې فېصلې نه وړاندې د داسې ټکيو پخپله پښتو املا کښې
انتشار و. چې د چا به څنگه خوښه وه هغسې به ئې ليکله. معدوله
واو هغې ،، واو ،، ته وائي چې په ليکلو کښې راځي خو په وېنا
کښې نه راځي. لکه تنخوا ، خوا مخوا ، زکوة ، خولۀ ، خواره،
غوندې او د ځينې پښتو لهجو کښې لوستل وغېره. په اواز کښې
يا وېنا کښې عام طور دا ټکي داسې راځي. تنخا، خامخا، زکات،
خلۀ، خارۀ، غندې، لستل وغېره. نو هر کله چې د وېنا سره سره د
ټکي د ليکلو هم خپل يو معنوي شناخت وي. ددې نه سېوا
ادايگي ئې هم په بېلو بېلو لهجو کښې جدا جدا وي نو دا فېصله
اوشوه چې معدوله واو به په ليکلو کښې خوا مخوا ليکله شي او د
کلمې نه به غورزولې نه شي.

په دې کښې يوه اهمه خبره دا ده چې معدوله يواځې د ..و.. دپاره اکثر راغلي اصطلاح ده . په عربي کښې اکثر دا ..و.. په مخصوصو صورتونو کښې راځي . خو ددې اطلاق د نورو ژبو په ډېرو داسې کلمو کېدې شي چې د تلفظ دغه صورت لري . په وړاندې ذکر شوو مثالونو کښې يو مثال مونږ د يوې مخصوصې لهجې ورکړې دے . لستل . دا په اصل کښې لوستل دے . يعنې په ډېرو لهجو کښې په دې کښې د معدوله ”و“ حيثيت نه لري . خو ځينو لهجو کښې شته . او هغوي ئې په پېش تلفظ کوي . دلته ..و.. په وېنا کښې نه راځي او معدوله دے . خو ليکل ئې پکار دي . داسې مثالونه د ځينو نورو تورو هم شته چې په وېنا کښې نه راځي خو په ليکلو کښې راځي او معنی ئې هم هله مکمله شي چې په ليکلو کښې صحيح اوليکلې شي .

پينځلسمه فېصله

هغه ټکي يا کلمې چې د عربي او فارسي نه د پېش په حالت کښې راغلي دي . په پېش به ليکلې شي . يعنې په خپل رنگ کښې لکه گل ، بلبل ، هغه پښتو کلمې چې پېش لري هغه به مجهوله ..و.. ليکلې شي . پوښتنه ، مور ، نور وغېره .

ددې فېصلې په رڼا کښې به يواځې داسې ټکي چې د عربي او فارسي نه د پېش په حالت کښې پښتو ته راغلي دي . هغه به په

پېش ليكلې شي. لكه گُل ، بُلبل د فارسي ټكي دي. بالكل يا كَل
 وغېره چې ددغه ژبو ټكي دي هم داسې به ليكلې شي د پښتو چې
 كوم خپل اصل كلمې دي هغوي كښې به مجهول واو لگولې شي د
 پښتو مجهول واو په يو لحاظ د پښتو مخصوص واو هم دے .
 يعنې ددې واو چې په پښتو كښې كوم اواز دے هغه يواځې پښتو
 كښې دے . چې د اردو او فارسي ، ،و، ، ددې قسمه واو لږ جدا اواز
 لري . اكر چې ددې واو اواز د پېش سره نژدې اواز لري خو د پېش
 اواز نه دے . د پښتو د مجهول واو مخصوص اواز دے . لكه تور ،
 نور ، مور ، سور ، خور وغېره كښې دا اواز دے . دا كه يواځې په
 پېش اوليكلې شي هغه به غلط وي . لكه د تور په ځاے تُر ، د نور په
 ځاے نُر ، د مور په ځاے مُر ، د خور په ځاے خُروغېره . دا د
 مخصوص يا مجهول واو اواز په پوښتنه ، غوښتنه ، گوته وغېره
 كښې هم دے او داسې ډېر نور ټكي دي چې دا اواز په كښې راځي .
 دلته دا خبره هم د ياد ساتلو ده چې خالص د پښتو هغه ټكي چې د
 پېش سره نژدې اواز لري . اكثر بدلولې شي . لكه هُم ، دا هم چېرته ام
 دے . يوم هم راځي . چې فطري پښتو ده . لكه ،،يوه خبره دا هم ده ،،
 په ځاے وئيلې شي چې ،،يوه خبره دام ده ،، نو په اصل كښې هم په
 پېش وئيل پښتو كښې عام نه دي . بلكې هم زيات وئيلې كېږي .
 يواځې د پېښورۍ پښتو په لهجه كښې د هند كو په اختلاط په پېش
 وئيلې كېږي او دغه مثال د ځينو نورو ټكيو هم دے . دې سره دا
 وضاحت هم ضروري دے چې اكثر ټكي يا كلمې چې د اردو ژبې د
 اختلاط د وجې نې د پېش رواج موندلې دے او كلمې خالصې د

پښتو دي هغه به په خپل اصلي رنگ کښې ليکلې شي . لکه پښتو .
 پښتون ، پښتنه وغېره چې ، ، پ ، ، زور لري . - "Pakhto" په
 پېښورۍ لهجه کښې په پېش وئيلې شي او په نورو قبيلو کښې چې
 دغه پېش غلط رواج موندلې دے نو هغوي ئې د خپل فطرت
 مطابق په مخصوص د پښتو مجهول واو تلفظ کوي . که په غور
 واوړېدے شي نو داسې خلق ورته پوښتون او پوښتو وائي ځکه نو
 دا خيال ساتل ضروري دي چې دا دې په زور وئيلې او ليکلې شي ،
 چې ژبه صفا پاتې شي .

شپاړسمه فېصله : -

معروف واو به د کلمو نه نه غورزولې کېږي او
 دپاسه به پېش ورکولې شي لکه نور ، سور
 وغېره .

دا فېصله واضحه ده ، خو دا ضرورت به وي چې دداسې
 کلمو لکه نور ، سور ، ضرور کښې به معروف واو وي او واو دپاسه
 به پېش لگولې شي . چې د مجهول واو نه پرې مختلف ښکاري
 يعنې په کومه کلمه چې د واو دپاسه پېش رانه شي نو غلط فهمي
 ترې پېدا کېدے شي چې دا جوړ مجهول واو دے او پېش چې پرې
 دپاسه اولگي نولارمأ به معروف واو وي او اواز به ئې هم د معروف
 واو وي کوم چې وغېره کښې يا نور کښې دے .

اوولسمه فېصله : -

د پښتو مخصوص توري ځ ، څ ، ښ ، ږ به هم
دغسې ليكلې شي .

دا اخري فېصله ده او اهمه ده . ددې نه وړاندې به اکثر داسې كېده
چې ځ (ځيم) چې اواز ئې د انگرېزي TS سره نژدې دے او پښتو
كښې ، ، ز ، ، ته هم نژدې شانې اواز لري . يا د ځينو لهجو خلق ئې نه
شي ادا كولې او اكثر هغه كلمې چې د ، ، ځ ، ، تورے لري اكثر ئې
ليكي هم په ، ، ز ، ، او د ، ، ځ ، ، تلفظ هم د ، ، ز ، ، په شان كوي . يا به
په ليكلو كښې تېروتل .

په اصل كښې ، ، ځ ، ، د پښتو د يو مخصوص اواز علامت
دے . د ا ، ب ، ت په ترتيب كښې د ، ، ج ، ، نه پس راځي . د ، ، ج ، ،
او ، ، ز ، ، تر مېنځه داسې اواز لري . چې ژبه پرې د غاښونو سره
لگي . په پښتو كښې ددې خپل مخصوص اواز دے او اكثر داسې
هم شوي دي . چې كوم ټكي د فارسي او هندي نه پښتو ته راغلي
دي او اصل ئې ، ، ج ، ، دے د هغې اواز په پښتو كښې د پښتو د
مزاج له مخه اكثر په ، ، ځ ، ، بدل شوے دے يا بدلېږي . لكه جنگل
نه ځنگل ، جوان نه ځوان ، جائے نه ځامه وغېره . خو ددې نه سېوا د
پښتو خپل ډېر ټكي هم په دې اواز شته . پښتو كښې د ، ، ج ، ،
تورے هم د پښتو خپل اواز دے . د فارسي هندي يا عربي ډېر
ټكي هم خالص په ج وئيلے كېږي او د پښتو خپل كلمات هم په ج
شته او داسې ټكي به په ، ، ج ، ، ليكلے هم شي او وئيلے هم . لكه
جولا ، جامي ، (ژامې نا) ، كپړې ، جمرود ، جمامه وغېره .

خود ،، خ ،، خپل مخصوص اواز دے . هغه ټکي چې د ،، خ ،، دي هغه به په ،، خ ،، ليکلې شي . په ،، ز ،، يا ،، ذ ،، ليکل به غلط وي . چونکې دا ،، خ ،، د ج سره نژدې دے او د پرديو ژبو هغه ټکي چې د ،، ج ،، نه پښتو کښې ،، خ ،، شوي دي نو ځکه ئې د حروف تهجي په ترتيب کښې به د ج نه پس ليکلې شي .

بله خبره دا ده چې د پښتنو ځينې قبيلې هم په دې کلمو کښې د تلفظ اختلاف لري . او د ،، خ ،، تور ددغه اختلاف تر مېنځه يو اتفاق هم راولي . هغه داسې چې د مروتو او گنده پور قبيلې چې کوم کلمات په ج ادا کوي هم هغه کلمې د يوسفزيو يا نورو قبيلو خلق په ،، ز ،، تلفظ کوي . ددې دواړو د اختلاف تر مېنځه د ،، خ ،، تور دے چې هم ،، ج ،، ته نژدې دے او هم ،، ز ،، ته خوريات اهم په دې دے چې داسې کلمې نه په ج دي او نه په ،، ز ،، بلکې په ،، خ ،، دي . لکه مروت او گنده پور چې جنې ، جوان ، جنگل وغيره وائي . نو د يوسفزيو په اواز کښې زڼې ، زوان او زنگل وييلې کېږي . حالانکه دا جنې ، ځوان ، ځنگل دے او شناخت ئې هم د دواړو دپاره اسان دے او ليکل لوستل ئې هم دواړو ته اسان دي . دا د ژبې فرق دے . ځلا ، ځلان ، ځلنده وغيره . د پښتو ټکي که د مروتو په ژبه جلا ، جلان ، جلده راځي يا د نورو قبيلو په ژبه زلا ، زلان يا زلنده راځي نو د عېب خبره نه ده خو اصل کښې دا ټکي د پښتو د مخصوص اواز په څ دي . او بايد چې په مشق او زدکړه هم دواړه لهجې خپلې هم کړې شي او د ادا کولو طريقه هم خپله کړي .

د .. خ .. نه پس بل مخصوص تورے .. خ .. (خې) دے .. دا
هم د خ په شان د پښتو خپل مخصوص اواز دے .. چې نه خو .. چ ..
ده او نه .. ث .. يا .. س .. د پښتو خپل ډېر کلمات په دې .. خ ..
وئيلے شي .. خود .. خ .. په شان د مروتو قبيلې يې نه شي ادا کولے
نود .. چ .. په اواز هغه ټکي وائي کوم چې په .. خ .. لکه هغوي څه
ته چه وائي .. څوک ته چوک وغېره او هم دا کلمې د يوسفزيو په
لهجه کښې اکثر په س ادا کولے شي چې غالباً ورو ورو ئې د ژبې
نه د .. خ .. مخصوص اواز هېر کړے دے .. لکه څوک ته سوک څه
ته سه .. څه رنگه ته سه رنگه وغېره وائي .. حالانکه دا .. خ .. اواز
لري .. او د پښتنو په اکثريتي قبيلو کښې هم داسې ادا کولے شي ..
بله اهمه خبره دا هم ده چې کوم ټکي د فارسي هندی ژبو
کښې په .. چ .. دي .. او هغه پښتو ته راغلي دي .. نو اکثر ئې اواز په
.. خ .. بدل شوے دے لکه چادر ، خادر ، چارپاے ، خاروے ،
چپر ، څپر وغېره .. نو دا هم د مروتو او د يوسفزيو تر مېنځه د چ او
.. س .. په اختلاف کښې اتفاق راولي ، چې خادر ، څوک ، څپر
وغېره به چادر ، چوک ، چپر هم نه شي وئيلے او ليکلے .. داسې به
سادر ، سوک ، سپر وغېره هم نه شي ليکلے .. دا به د پښتو د خپل
شناخت دپاره په .. خ .. ليکلے شي چې د پښتو مخصوص تورے
دے .. ولې ورو ورو د ځينو قبيلو د لهجې نه اوږدېدلے دے .. بايد چې
د خپل مخصوص اواز مشق ئې اوکړے شي يا کم نه کم د ليکلو تر
حده ئې خيال اوساتلے شي .. که تلفظ ئې د خپلې لهجې مطابق هم
کوي نو خبر دے ..

بل مخصوص تورے د ،، بن ،، دے - ددی ذکر وړاندې هم
 راغلے دے - دا هم د پښتو مخصوص اواز دے - خود نرمې او
 سختې لهجې تر مېنځه اختلاف کښې د اتفاق علامت هم دے - هغه
 داسې چې خټک يا قندهاري لهجه کښې کومې کلمې په ،، ش ،،
 ادا کولې شي هغه کلمې اکثر په يوسفزی لهجه کښې په ،، خ ،،
 وئيلې کېږي - نو هر کله چې د يوسفزیو په لهجه کښې ،، ش ،، هم
 شته او ،، خ ،، هم او داسې قندهاري يا خټک لهجه کښې هم
 ،، ش ،، شته او هم ،، خ ،، خو اکثر کلمې داسې هم دي چې د يوې
 لهجې خلق ئې په ش تلفظ کوي او د بلې لهجې اوسېدونکي ئې په
 ،، خ ،، کوي - نو داسې کلمې به په ،، بن ،، ليکلې شي - چې دواړه
 لهجې ئې د خپلې لهجې مطابق وئيلې شي - لکه پښتو ، پښتون
 چې پښتو او پختو به نه شي ليکلې بلکې پښتو او پښتون به وي -
 يعنې په ،، بن ،، به وي - داسې خه او شه - اوخ اوش ، پشه او پخه ،
 روشن او روخان وغيره به بڼه ، اوبڼ ، پښه ، روښان وي - چې دواړه
 لهجې ئې هم شناخت په اسانه کولې شي او هم ليکلې او وئيلې شي
 او په ليک کښې به ئې اتفاق او وحدت هم وي -

بله د پښتو مخصوص تورے ،، ږ ،، دے - دا يو ضروري
 تورے دے دا هم د دوو لهجو تر مېنځه د اتحاد علامت دے - ځکه
 چې خټک يا قندهاري لهجه کښې چې کوم کلمات په ،، ژ ،، تلفظ
 کېږي هغه په يوسفزی لهجه کښې په گ تلفظ کولې شي - لکه
 ژيره ، گيره ، ژمنځ ، گمنز ، ژلی ، گلی ، تيژه ، تيگه وغيره - نو
 ددې لهجو تر مېنځ به داسې ټکي په ،، ږ ،، ليکلې شي - لکه ږيره ،

ږمنځ ، ږلی ، تیرېه ، وغېره ځکه چې داسې به دواړه لهجې په اسانه د اصل کلمې شناخت کولې شي .

ددې سره دا خبره هم ضروري ده چې ځینې لهجې د ،،ژ،، په ځای د ،،ج،، اواز هم اوباسي . ،،ج،، پښتو کښې خپل تورې او خپل کلمات ئې دي . داسې د ،،گ،، هم خپل کلمات دي چې په هره لهجه کښې شته نو یواځې د ژ او گ تر مېنځه ،،ږ،، ده او د ،،ژ،، خپل اواز هم په هره لهجه کښې شته . هغه کلمې چې په اصل کښې په ،،ژ،، دي او ځینې لهجې ئې په ،،ج،، تلفظ کوي . هغوي به ئې په ،،ج،، نه لیکي . ځکه چې داسې به د ټکي او د پښتو خپل شناخت او وحدت ته نقصان رسي . لکه ژبه به ژبه وي جبه لیکل نه دي پکار . ژوند په ،،ژ،، دے . جوند یا جند لیکل نه دي پکار . وریژې . وریجې لیکل نه دي پکار . ځینې داسې نورې کلمې دي او خالص د پښتو په ،،ژ،، لیکل پکار دي چې ،،ژ،، د پښتو خپل مخصوص اواز دے او په یوسفزی او په خټک قندهاری دواړو لهجو کښې شته . که د چا په لهجه کښې ددې ځای ،،ج،، هم وي . نو د هغوي شمېر ډېر کم دے . باید چې د پښتو په وحدت پسې لاړ شي . او د لیکلو تر حده کم نه کم دغه کلمې په ،،ژ،، لیکي . او ،،ږ،، به یواځې د دوؤ غټو لهجو د ،،ژ،، او گ د اختلاف تر مېنځه د اتحاد د علامت په طور لیکلې شي .

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library